GEORGE R. R.

MARTIN

PRENSES VE KRALİÇE

VEYA SİYAHLAR & YEŞİLLER

GEORGE R. R.
MARTIN

PRENSES VE KRALİÇE
VEYA SİYAHLAR & YEŞİLLER

ÇEVİRİ:
RHAEGAR TARGARYEN (GİRİŞ)
LANRE (1-12)

GameOfThronesTR

GİRİŞ

Ejderhaların Dansı, 129AL'den 131AL'e kadar süren, Westeros'un Demir Tahtı için Targaryen Hanesi'nin iki dalı arasında yaşanan iç mücadeleye verilen tozpembe isimdir. Böyle karanlık, kanlı ve karışık bir dönemi "dans" olarak isimlendirmek aşırı şekilde uygunsuzdur. Şüphe yok ki bu ad, şarkıcıların işidir. "Ejderhaların Ölümü" daha uygun bir isim olurdu, ancak gelenekler ve zaman daha şiirsel olan "Ejderhaların Dansı" ismini kitap sayfalarına kazımıştır. Bu yüzden biz de geri kalan kısım gibi davranmalıyız.

Kral Viserys I, öldüğünde Demir Taht'ın iki talibi vardı. Rhaenyra, ilk evliliğinden sağ kalan tek çocuğu ve Aegon; ikinci eşinden en büyük oğlu. İkilinin düşmanlığının yarattığı kaos ve karışıklık ortamından yararlanan bazıları da kendilerini kral ilan etmiş, ancak yükseldikleri gibi bir gecede veya bir ay dönümünde düşmüşlerdir.

Dans, Yedi Krallığı; lordları, şövalyeleri ve sıradan halkı ikiye bölmüş ve bir tarafı seçerek diğer tarafa karşı silahlanmasına neden olmuştur. Targaryen Hanesi dahi bölünmüş; iddia sahiplerinin eşleri, akrabaları ve çocukları birbirleriyle savaşmıştır. 2 yıllık savaşın bedeli Westeros'un büyük lordlarına, sancaktarlarına, şövalyelerine ve halkına çok pahalıya mal olmuştur. Hanedan varlığını sürdürmesine rağmen, mücadele Targaryen gücünü önemli derecede yok etmiş ve Dünya'da kalan son ejderhaların sayısını da oldukça azaltmıştır.

Dans, Yedi Krallık'ta o güne kadar yaşanan savaşlardan oldukça farklıydı. Büyük ordular toplanmış ve kanlı savaşlarda birbirlerine girmiştir. Katliamın bir kısmı suda yaşanmış ancak en önemli kısım ejderha ejderhayla pençe, diş ve alev savaşı yaparken havada cereyan etmiştir. Savaş ayrıca bir ihanet, cinayet ve casusluk savaşı da olmuş; gölgelerde ve merdivenlerde; konsey odalarında ve kale avlularında bıçak ve zehir savaşı yaşanmıştır.

Uzun süren gerginlik, 129AL yılının 3. ayının 3. gecesinde hasta ve yatalak olan Kral Viserys I'in Kızıl Kale'de bir şekerleme için gözlerini

kapatması ve bir daha açamamasıyla açık bir hal aldı. Cesedi, yarasa saatinde krala baharatlı şarap götürmekle görevli olan bir hizmetkâr tarafından bulundu. Hizmetkâr vakit kaybetmeden, dairesi kralın dairesinin bir kat aşağısında olan kraliçeyi bilgilendirmek için harekete geçti. Hizmetkâr, hızlı bir şekilde ve başka kimseye söylemeden kraliçeye bu korkunç haberi verdi. Kralın ölümü bir süredir beklenen bir şeydi ve kraliçe ve "yeşiller",[1] kralın muhafızlarını ve hizmetkârlarını bu konularda bilgilendirmişti.

Kraliçe Alicent, ilk önce Kral Muhafızları Lord Kumandanı Sör Criston Cole ile birlikte kralın yatak odasına gitti. Kralın öldüğünden emin olduklarında, Majesteleri Kraliçe, Kral'ın odasının kilitlenmesini ve kapıya muhafızlar konulmasını emretti. Kral'ın ölüm haberini veren hizmetkâr ise bu haberi yaymaması için gözetim altına alındı. Daha sonra Sör Christian Cole, Beyaz Kule'ye döndü ve yeminli kardeşlerini konsey üyelerini çağırmaları için görevlendirdi. O sırada vakit, baykuş saatiydi.

O zaman da, şimdi olduğu gibi, Kral Muhafızları sadakatleri ve güçlerini kanıtlamış, kralı ve akrabalarını korumak için kutsal yeminler etmiş kişilerdi. Viserys öldüğünde Beyaz Pelerinliler'in sadece 5'i Kral Toprakları'ndaydı. Sör Criston, Sör Arryk Cargyll, Sör Rickard Thorne, Sör Steffon Darklyn ve Sör Willis Fell. Kardeşlerinin gecenin bir yarısı konsey üyelerini uyandırmak için görevlendirildiğinden bihaber olan Sör Erryk Cargyll (Sör Arryk'in ikizi) ve Sör Lorent Marbrand, Ejderha Kayası'nda Prenses Rhaenyra'nın yanındaydılar.

Kralın ölü vücudu dairesinde soğurken, hemen altındaki Kraliçe'nin dairesinde konsey üyeleri toplandı. Kraliçe Alicent, babası Kral Eli Sör Otto Hightower, Kral Muhafızları Lord Kumandanı Sör Criston Cole, Yüce Üstat Orwyle, Hazine Başı seksen yaşında bir adam olan Lord Lyman Beesbury, Casterly Kayası Lordu'nun kardeşi ve Donanma Başı; Sör Tyland Lannister, Harrenhal Lordu ve Fısıltılar Efendisi Yumruayak Larys Strong ve Kanun Başı Demirçubuk Lord Jasper Wylde kraliçenin odasındaki isimlerdi.

Yüce Üstat Orwyle, toplantıya genel konuları ve kralın ölümü sonucunda uygulanacak prosedürleri açıklayarak başladı. "*Septon Eustace, kralın ruhu için yapılacak ayinler ve dualar için çağrılmalı. Ejderha Kayası'na bir*

kuzgun gönderip Prenses Rhaenyra'yı babasının ölümü hakkında bilgilendirmeliyiz. Belki Majesteleri Kraliçe mektubu kendisi yazmak ister? Yumuşak kelimeler kullanarak bu üzücü haberin etkisini azaltabilirsiniz ve son olarak Prenses Rhaenyra'nın taht töreni için hazırlık--"

Sör Otto Hightower Üstat'ın sözünü kesti. "*Bunlar bekleyebilir,*" dedi. "*Ta ki varisin kim olacağına karar verilene kadar.*" Kral Eli olarak Sör Otto'nun Kral adına konuşmaya, hatta yokluğunda Demir Taht'a oturma hakkı vardı. Kral Viserys, onu Yedi Krallık'ın yönetimi konusunda görevlendirmişti ve "*Yeni kralımızın kim olacağına karar verilene kadar*" görevi devam edecekti.

"*Yeni kraliçemizin kim olduğuna karar verilene kadar...*" diye sertçe düzeltti Lord Beesbury.

"*Kralımız,*" diye ısrar etti Kraliçe Alicent. "*Taç, yasalara göre kralın en büyük meşru oğluna geçmeli.*"

O gece tartışma sabaha kadar sürdü. Lord Beesbury, Prenses Rhaenyra lehine konuştu. Kral Viseys'in ve hatta onun babası Yaşlı Kral Jaehaerys'in krallığı boyunca hazine başı olarak hizmet vermiş olan yaşlı hizmetkâr, Rhaenyra'nın kardeşlerinden daha büyük olduğunu ve daha fazla Targaryen kanı taşıdığını belirtti. Ayrıca kralın Prenses'i varisi olarak atadığını, Kraliçe Alicent'in ve 105AL yılında Prenses'i tüm haklarını savunacaklarına dair yemin eden "Yeşil" hane lordlarının ve şövalyelerin tüm ısrarlarına rağmen bu kararını değiştirmediğini de söyledi.

Ancak bu sözler taştan kulaklara çarpıp, geri döndü.

BÖLÜM 1

Sör Tyland, Prenses Rhaenyra'nın tahta geçmesi için destekte bulunacağına yemin eden lordların çoğunun öldüğünü belirtti. "*Yirmi dört yıl oldu,*" dedi. "*Şahsen ben hiçbir yeminde bulunmamıştım. O zamanlar daha çocuktum.*" Kanun Başı Demirçubuk, Büyük Konsey 101'in önceki yıllarda aldığı bir karardan örnek verdi. 92 yılında Yaşlı Kral'ın kendi varisi olarak Rhaenys'in yerine Baelon'u seçtiğini söyledi. Daha sonra da uzunca Fatih Aegon ve kız kardeşlerinden ve meşru oğulun kız çocuktan her zaman daha önce geldiği kutsal Andal geleneğinden bahsetti. Sör Otto konseydekilere Prenses Rhaenyra'nın kocası Prens Daemon'ı hatırlattı. "*O adamın mizacını hepimiz biliyoruz. Rhaenyra tahta geçerse hiç şüphe yok ki bizi asıl yöneten Daemon olur. Meagor kadar merhametsiz ve zalim bir eş. İlk benim kellemin gideceğinden eminim. Benden sonra sıra kraliçenize yani benim kızıma gelir.*"

Kraliçe Alicent babasının dediklerine katıldı. "*Çocuklarımın hayatlarını da bağışlamazlar. Aegon ve kardeşleri kralın meşru çocukları. Tahttaki hakları Rhaenyra'nın piçlerinden daha fazla. Daemon hepsini öldürmek için bir neden bulur. Hatta Helaena ve küçük çocuklarını da. Bu Strong piçlerinden birinin Aemond'un gözünü çıkarttığını unutmayın. O zamanlar daha çocuktu ancak bir insan yedisinde neyse yetmişinde de odur ve piçler doğası gereği canavar gibidirler.*"

Daha sonra Sör Criston Cole konuştu. Prenses tahta geçerse ondan sonra Jacaerys Velaryon'un diyarı yöneteceğini hatırlattı. "*Demir Taht'a bir piçin geçtiğini görürsek Yedi bizi kurtarsın.*" Rhaenyra'nın ahlaksız yönlerinden ve kocasının kötü şöhretinden bahsetti. "*Kızıl Kale'yi geneleve çevirirler. Kimsenin kızı ve karısı güvende olmaz. Hatta oğlanlar bile... Laenor'un ne olduğunu hepimiz biliyoruz.*"

Bu tartışma boyunca Lord Larys Strong'un konuştuğu kayıtlarda geçmedi. Ancak bu olağandışı bir şey değildi. Gerektiğinde ağzı iyi laf yapmasına rağmen, Fısıltıların Efendisi cimri bir adamın paralarını saklaması gibi sözlerini saklıyordu. Konuşmaktansa dinlemeyi tercih ediyordu.

Yüce Üstat Orwyle konseyi "*Eğer bunu yaparsak, kesin savaş çıkar. Prenses öyle usulca kenara çekilecek biri değil. Ve prensesin ejderhaları var,*" diye uyardı.

Lord Beesbury "*Dostları da var,*" diye belirtti. "*Onurlu adamlar prensese ve babasına verdiği sözleri unutmaz. Ben yaşlı bir adamım fakat siz burda oturmuş tahtı çalma planları yaparken usulca oturacak kadar da yaşlı değilim.*" Bu sözü söyledikten sonra gitmek için ayağa kalktı.

Ancak Sör Criston Cole, Lord Beesbury'i yerine oturması için zorladı ve adamın boğazını hançerle yardı.

Böylece Ejderhaların Dansı'nda akan ilk kan Yedi Krallık'ın Hazine Başı olan Lord Lyman Beesbury'nin kanı oldu.

Bu olayın ardından başka bir muhalif ses duyulmadı. Gecenin kalanında kralın taç giyme töreni için yapılacak hazırlıklardan bahsedildi (Herkes bir an önce tahta geçmesi yönünde hem fikirdi.) Prenses Rhaenyra, Aegon'un kral olmasını reddederse prensesin yanında yer alacak olası düşmanların ve olası müttefiklerin listesi hazırlandı. Prenses yapacağı doğum için Ejderhakaya'sındaydı. Bu yüzden Kraliçe Alicent ve yeşilleri avantajlı bir konuma sahiplerdi; Rhaenyra kralın ölümünü ne kadar geç öğrenirse o kadar geç harekete geçerdi. Kraliçe Alicent "*Fahişe belki de doğum yaparken ölür,*" dedi.

O gece ne bir kuzgun uçtu ne de çanlar çaldı. Kralın öldüğünden haberi olan hizmetçiler zindanlara atıldı. Sör Criston Cole'a sarayda kalan "siyahları" ve Prenses Rhaenyra'yı destekleyebilecek lordları ve şövalyeleri tutuklaması emri verildi. Sör Otto Hightower "*Direnmedikçe onlara şiddet uygulamayın,*" diye emretti. "*Kral Aegon'a diz çöken ve ona bağlılığını bildirenlere bizden zarar gelmez.*"

"*Peki ya diz çökmeyenler?*" diye sordu Yüce Üstat Orwyle.

"*Diz çökmeyenler hainlerdir. Ve bir hainin hak ettiği şekilde öldürülmelidirler,*" dedi Demirçubuk.

Fısıltıların Efendisi Lord Larys Strong ilk defa söz aldı. "*Aramızdan da hainler çıkmasın diye ilk yemin eden biz olalım o zaman,*" dedi. Hançerini çıkaran Demirçubuk avcunun içinde kesik açtı. "H*epimizi birden ölümüne bağlamak için kan yemini,*" diye belirtti. Böylece konseydeki herkes avcunu

kesti ve birbirlerinin ellerini tutup yemin ettiler. Kadın olduğu için Kraliçe Alicent bundan muaf tutuldu.

Kraliçe Alicent çocuklarını konseye getirtmek için Kral Muhafızları'nı gönderdiğinde şafak söküyordu. Çocuklarından en uysal olanı Prens Daeron büyük babasının öldüğünü öğrendiğinde ağladı. On dokuz yaşındaki Tek Göz Aemond silahhanedeydi. Zırhını giyip sabah alıştırmasını yapmak için hazırlanıyordu. "*Aegon mu kral oldu yoksa diz çöküp yaşlı fahişenin kukusunu mu öpmek zorundayız?*" diye Sör Willis Fell'e sordu.

Kral Muhafızları geldiğinde Prenses Helaena çocuklarıyla birlikte kahvaltı yapıyordu. Helaena'nın hem erkek kardeşi hem de kocası olan Prens Aegon'un nerede olduğunu sorduklarında "*Benim yatağımda olmadığından emin olabilirsiniz. Örtülerin altında aramaktan çekinmeyin,*" dedi sadece.

Prens Aegon'u bulduklarında metresi ile birlikteydi. Prens ilkten annesinin planlarına alet olmak istemedi. "*Varis olan kız kardeşim. Ben değilim. Ne tür bir kardeş diğer kardeşinin doğum hakkını çalar?*" dedi. Criston Cole eğer prenses tahta geçerse onu ve kardeşlerini kesin öldüreceğinden bahsedince, Aegon'un tereddüdü azaldı. "*Meşru Targaryen'ler hayattayken hiçbir Strong tahta geçmeyi umamaz. Rhaenyra eğer ondan sonra piçlerinin tahta oturmasını istiyorsa sizi öldürmekten başka çaresi yok.*" dedi Cole. Aegon, sadece ve sadece bu sözün üzerine kral olmaya ikna oldu.

Ölen Lord Beesbury'nin yerine Hazine Başı olan Sör Tyland Lannister kraliyet hazinesini kontrol altına almak için hemen harekete geçti. Kraliyet altınları dörde bölündü. İlk parçası Braavos'un Demir Bankası'nın himayesine gönderildi. Diğeri Casterly Kayası'na, üçüncüsü ise Eski Şehir'e gönderildi. Kalanıysa rüşvetler ve armağanlar için kullanılmak ya da ihtiyaç olursa paralı asker tutmak için şehirde bırakıldı. Sör Otto, Donanma Başı görevinden ayrılan Sör Tyland'ın yerine yenisini getirmek için arayışını Demir Adaları'a yöneltti. On altı yaşında gözüpek ve kana susamış olan Pyke'ın Lord Orak'ı Dalton Greyjoy'a bir kuzgun gönderdi. Sadakatini sunmasının karşılığında ona konseyde bir yer ve amirallik teklif etti.

Bir gün geçti, sonra bir gün daha geçti. Kral Viserys'in cesedinin çürüyen ve şişen odasına ne rahipler ne de sessiz kız kardeşler çağrıldı. Çanlar da çalmadı. Kuzgunlar uçtu. Ancak hiçbiri Ejderha Kayası'na gitmedi. Onun yerine Eski Şehir'e, Casterly Kayası'na, Nehirova'ya ve Kraliçe Alicent'in; oğluna bağlılık bildirebileceğini düşündüğü birçok lorda ve şövalyeye gittiler.

Büyük Konsey 101'in yıllıkları getirildi ve incelendi. Hangi lordların Viserys, hangilerinin Rhaenys, Laena ve Laenor lehine konuştukları not edildi. Toplama göre erkek tarafını destekleyenlerin kız tarafını destekleyenlere göre yirmiye bir olduğu görüldü. Ancak muhalif olanlar da vardı ve bu haneler eğer savaş çıkarsa çok yüksek ihtimalle Prenses Rhaenyra'yı destekleyeceklerdi. Sör Otto'ya göre Deniz Yılanı ve donanması, ayrıca doğu kıyısındaki lordlar da prensesin destekçisi olacaktı; Lord Bar Emmon, Massey, Celtigar, Crabbs hatta belki de Evenstar'ın Tarth'ı.

Bunların hepsi Velaryon'lar hariç zayıf kuvvetlerdi. Kuzeyliler daha büyük sorun teşkil ediyordu. Zamanında Kışyarı'nın Lord Stark'ı, sancakları olan Dustinler ve Beyaz Liman'ın Manderly'leri ile birlikte Harrenhal'da Rhaenys'in lehine konuşmuşlardı. Arryn Hanesi'ne de bel bağlanamazdı. Çünkü Kartal Yuvası, Vadi'nin Bakiresi Leydi Jeyne tarafından yönetiliyordu ve Prenses Rhaenyra tahta geçemezse onun da Vadi'deki hakkı sorgulanabilirdi.

En büyük tehlike Fırtına Burnu olarak düşünüldü. Baratheon Hanesi, Prenses Rhaenys ve onun çocuklarının haklarına her zaman sadık olmuşlardı. Yaşlı Lord Boremund ölmüş olmasına rağmen oğlu Borros daha savaşçı bir yapıya sahipti. Daha düşük mevkili fırtına lordları o nereye yönlendirirse oraya giderlerdi. "*O halde bizim kralımıza yönlendirilmeliler,*" diye belirtti Kraliçe Alicent. Bunun üzerine ikinci oğlunu gönderdi.

O gün Fırtına Burnu'na kuzgun uçmadı ancak Westeros'un en büyük ve en yaşlı ejderhası Vhagar uçtu. Sırtında da çıkan gözü yerine safir yerleştiren Prens Aemond Targaryen vardı. Yola çıkmadan önce büyük babası Sör Otto "*Amacın Lord Baratheon'un kızlarından biriyle evlenmek.*

Dördünden birini seç. Kızı etkilemeye çalış ve onla evlen. O zaman Lord Borros fırtına topraklarını kardeşinin hizmetine verir," dedi. "*Eğer başarısız olursan...*"

Prens Aemond kendini beğenmiş bir şekilde "*Başarısız olmayacağım,*" dedi. "*Aegon, Fırtına Burnu'nu alacak, ben de kızı alacağım.*"

BÖLÜM 2

Prens Aemond ejderhası ile havalandığı sırada ölü kralın odasındaki iğrenç koku rüzgârla birlikte Maegor Kulesi'nin her bir köşesine dağıldı. Bunun üzerine sarayda ve kalede birçok dedikodu ve hikâye yayılmaya başladı. Kızıl Kale'nin altındaki zindanlar sadakatsizliğinden şüphe duyulan insanlarla dolup taşmıştı. Hatta Yüksek Rahip bile bu kayıplardan şüphelenmiş ve Eski Şehir'in Yıldızlı Sept'inden haber yollamıştı. Kral Eli olarak her zaman sistemli bir şekilde çalışan Sör Otto Hightower hazırlıkların yapılması için biraz daha zaman istedi ancak Kraliçe Alicent daha fazla erteleyemeyeceklerini biliyordu. Prens Aegon bu gizli tutulma çabalarından sıkılmıştı. Annesine, "*Kral benim öyle değil mi?*" dedi. "*Kralsam tacımı takın artık.*"

129 yılının üçüncü ayının onuncu gününde çanlar Kral Viserys'in saltanatının bittiğini haber vermek için çaldı. Sonunda Yüce Üstat Orwyle'e kuzgun göndermesi için izin verildi. Yüzlerce kuzgun yeni kralın Aegon olduğunu ilan etmek için diyarın dört bir köşesine gönderildi. Sessiz kız kardeşler çağrıldı, cesedi yakmak için hazırlıklar yapıldı ve atlılar Kral'ın Şehri'ndeki insanları bilgilendirmek için gönderildi. Onlara "*Kral Viserys öldü. Yaşasın Kral Aegon!*" diye haykırdılar. Bu haberi duyan insanların bazıları ağlarken bazıları sevinçle karşıladı ancak çoğu kafası karışmış bir şekilde ve ihtiyatlı davranarak sessiz kalmayı tercih etti. Aralarından birinin "*Yaşasın Kraliçemiz!*" dediği duyuldu.

Bu sırada taç takma töreni için aceleyle hazırlıklar yapıldı. Yer olarak Ejderha Çukuru seçildi. Devasa kubbesinin altındaki sıralar seksen bin kişiyi alacak kapasiteydi. Ayrıca hainler töreni bozmaya çalışacak olurlarsa çukurun kalın duvarları, sağlam çatısı ve yüksek bronz kapıları onlara koruma sağlayacaktı.

Sör Criston Cole belirlenen günde Kral Viserys ve Kraliçe Alicent'in en büyük oğullarının başına Fatih Aegon'un demir ve yakuttan oluşan tacını taktı ve onu Targaryen Hanesi'nden Aegon, İsminin İkincisi, Andallar'ın, Rhoynarlar'ın ve İlk İnsanlar'ın Kralı, Yedi Krallık'ın Lordu ve Diyar'ın

Koruyucusu olarak ilan etti. Sıradan insanların sevgilisi Kraliçe Alicent kendi tacını kızı, aynı zamanda Aegon'un karısı olan Helaena'ya devretti. Yanaklarını öptükten sonra karşısında diz çöküp kafasını eğdi ve "*Kraliçem,*" dedi.

Eski Şehir'in Yüksek Rahip'inin Kral'ın Şehri'ne yolculuk yapmak için çok zayıf ve yaşlı olmasından dolayı Kral Aegon'un alnını kutsal suyla yıkamak ve yedi tanrının isimleriyle kutsamak Rahip Eustace'e düştü. Kalabalığın içindeki çok az kişi yeni kralın taç giyme töreninde beş yerine dört tane beyaz pelerinli olduğunu fark etmiş olabilirdi. Önceki gece Aegon II ilk ihanetini yaşamıştı. Kral Muhafızları'ndan Sör Steffon Darkyln, yaveriyle, iki kâhyayla ve dört muhafızla birlikte şehirden kaçmıştı. Karanlıktan yararlanarak yan kapıdan çıkmış ve onları Ejderha Kayası'na götürmek için bekleyen kayığa binmişlerdi. Yedi farklı renkli taşla bezenmiş altın şeritli tacı da çalmışlardı. Bu taç Kral Viserys'in ve ondan önce de Yaşlı Kral'ın taktığı taçtı. Prens Aegon aynı ismi taşıdığı Fatih Aegon'un tacını takmaya karar verdiğinde Kraliçe Alicent, Viserys'in tacının kilit altında tutulmasını emretmişti. Ancak bu görevi verdiği kâhya tacı çalmıştı.

Törenden sonra Kralmuhafızları, Aegon'a ejderhasının yanına kadar eşlik ettiler. Altın renginde parıldayan pullarıyla ve kanatlarının altındaki pembe çizgilerle görkemli bir yaratıktı. Şafaktaki renginden dolayı bu ejderhaya Sunfyre adı verilmişti. Mumkun'un bize anlattığına göre kral ejderhasıyla Kızıl Kale'nin duvarlarının arasına iniş yapmadan önce şehrin etrafını üç kez dolaşmıştı. Sör Arryk Cargyll, Majesteleri'ni meşale ışıklarıyla aydınlanan taht odasına götürdü. Aegon II burada binlerce lordun ve şövalyenin karşısında Demir Taht'ın basamaklarını çıktı. Taht odasında haykırışlar yükseldi.

Ejderha Kayası'nda hiçbir sevinç çığlığı duyulmadı. Onun yerine Deniz Ejderhası Kulesi'nde Rhaenyra Targaryen'in kaldığı odadan gelen çığlıklar salonlar ve merdivenlerde yankılandı. Rhaenyra Targaryen üç gündür ıkınıp titreyerek doğum sancısı çekiyordu. Bebeğin doğmasına daha bir ay vardı ancak Kral'ın Şehri'nden aldığı haberler prensesi çok sinirlendirmişti. Görünüşe göre prensesin öfkesi erken doğumu tetiklemişti ve sanki içindeki bebek de sinirliymiş de dışarı çıkmak için mücadele veriyormuş gibiydi. Prenses çektiği doğum acısına feryat edip

lanetler yağdırdı ve üvey erkek kardeşleriyle kraliçe annesinin tanrıların gazabını çekmelerini diledi. Onları öldürmeden önce ne tür işkenceler edeceğini haykırdı. İçindeki bebeğe de lanet etti. "*Çık dışarı,*" diye çığlık attı. Şişik karnını tırmalarken üstat ve yanındaki ebe onu dizginlemeye çalıştı. "*Canavar, canavar, canavar, çık dışarı, çık artık, ÇIK!*"

Bebek doğduğunda gerçekten de canavar olduğu görüldü. Ölü doğan kız bebek eğri büğrü ve değişik bir görüntüye sahipti. Kalbinin olması gerektiği yerde bir boşluk vardı. Pullu ve kıllı bir kuyruğa sahipti. Prenses Rhaenyra ertesi gün haşhaş sütü ağrılarını dindirdikten sonra ölen kızının adının Visenya olduğunu duyurdu. "*O benim tek kızımdı ve onu öldürdüler. Tacımı çaldılar ve kızımı katlettiler. Bunun hesabını verecekler.*"

Prenses kendi konseyini çağırırken dans böylece başlamış oldu. Kral'ın Şehri'ndeki "yeşil konseye" karşılık "siyah konsey" oluşturdu. Rhaenyra konseyi hem amcası hem de kocası olan Prens Daemon ile birlikte yönetti. Prensesin üç oğlu da konseyde bulunuyordu ancak henüz hiç biri yetişkin değildi. (Jace 15, Luke 14, Joffrey 12 yaşındaydı.) Konseyde iki Kral Muhafızı bulunuyordu; Sör Arryk'in ikiz kardeşi Sör Erryk Cargyll ve batı topraklarından Sör Lorent Marbrand. Ayrıca otuz şövalye, yüz arbaletçi, üç yüz asker Ejderha Kayası'nın garnizonunu oluşturuyordu. Bu sayıdaki bir kuvvet kale savunması için yeterliydi. Prens Daemon yüzünü ekşiterek; "*Fetih yapmak için elimizdeki kuvvet oldukça yetersiz.*" dedi.

Ejderha Kayası'nda bulunan bir düzine düşük mevkili lord ve onlara bağlı sancaklar da konseyde bulunuyordu. Pençe Adası'ndan Celtigar, Rook's Rest'den Staunton, Stonedance'dan Massey ve Duskendale'den Darklyn aralarındaydı. Ancak prensese bağlılığını bildiren en güçlü lord; Driftmark'dan Corlys Velaryon'du. Deniz Yılanı yaşlı olmasına rağmen "boğulan bir denizcinin batan bir geminin enkazına tutunması gibi" o da hayata tutunmayı sevdiğini söylüyordu. "*Belki de Yedi beni bu son savaş için sakladı.*" Lord Corlys ile birlikte karısı Prenses Rhaenys de gelmişti. Elli beş yaşındaki kadının yüzü ince ve buruşuktu. Gümüşi saçlarının arasında beyazlar vardı. Ancak bir zamanlar sıradan insanlar arasında "Hiç Olmayan Kraliçe" olarak da bilinen kadın yirmi iki yaşındaki hali kadar korkusuz ve sertti.

Siyah konseyde oturanlar kendilerini sadık kişiler olarak isimlendiriyorlardı ancak hepsi iyi biliyordu ki Kral Aegon II onları hain ilan etmişti. Her biri Kral'ın Şehri'ne çağrılmış ve hepsinden Kızıl Kale'ye gelip yeni krallarına bağlılık yemini etmesi istenmişti. Siyahların bütün ordularının toplamı Hightower'ların kuvvetine denk gelmiyordu. Aegon'un yeşilleri başka avantajlara da sahiplerdi. Eski Şehir, Kral'ın Şehri ve Lannis Limanı diyardaki en büyük ve en zengin şehirlerdi. Üçü de yeşillerin tarafındaydı. Mevcut her yasallık Aegon'a aitti. Demir Taht'ta oturuyordu, Kızıl Kale'de yaşıyordu. Fatih'in tacını takıyor ve onun kılıcını taşıyordu. Binlerce kişinin önünde İnanç'ın rahibi tarafından kutsal yağla kutsanmıştı. Yüce Üstat Orwyle onların konseyinde oturuyordu, Kral Muhafızları'nın Lord Kumandan'ı prensin başına tacı kendileri yerleştirmişti. Ayrıca Aegon erkekti. Birçok kişinin gözünde bu durum Aegon'u meşru kral, üvey kız kardeşi Rhaenyra'yı ise işgalci yapıyordu.

Tüm bunlara karşılık olarak Rhaenyra'nın avantajları çok azdı. Yaşlı bazı lordlar Rhaenyra'nın Ejderha Kayası Prensesi ve babasının varisi olarak ilan edildiği zaman ettikleri yeminleri hala hatırlayabilirdi. Hem soylular hem de sıradan insanlar tarafından sevildiği günlerin üstünden bir hayli zaman geçmişti. O zamanlar ona Diyar'ın Lokumu diye tezahürat yaparlardı. Soylu birçok şövalye onun sevgisini kazanmaya çalışırdı. Artık evli bir kadın ve altı çocuk doğurduğundan dolayı yıpranmış ve kırışmış bir vücudu vardı. Tüm bunlara rağmen hangilerinin hala onun tarafında savaşacağı kimsenin veremeyeceği bir cevaptı. Üvey erkek kardeşi babalarının hazinesini dört bir yana dağıtmış olsa da Velaryon Hanesi'nin serveti prensesin tarafındaydı. Deniz Yılanı'nın donanması onlara denizlerde büyük üstünlük kazandırıyordu. Ayrıca Rhaenyra'nın kocası Daemon zamanında Basamaktaşları'nda savaşarak sınanmış ve sertleşmişti. Bütün düşmanlarının toplamından daha fazla savaş tecrübesine sahipti. Son olarak da Rhaenyra'nın ejderhaları vardı.

Lord Staunton, "*Aegon'un da var,*" diye belirtti.

Hepsinden daha uzun süredir ejderha sürücüsü niteliğine sahip Hiç Olmayan Kraliçe, Prenses Rhaenys "*Bizde daha çok var,*" dedi. "*Bizim ejderhalarımız Vhagar hariç daha büyük ve daha güçlü. Ejderhalar en iyi Ejderha Kayası'nda gelişiyorlar.*" Konseye hepsini birer birer saydı. Kral Aegon'un

ejderhası Sunfyre'dı. Görkemli bir ejderhaydı ancak gençti. Tek Göz Aemond Vhagar'ı sürüyordu. Bir zamanlar Kraliçe Visenya'nın olan Vhagar'ın tehlikesi inkâr edilemezdi. Kraliçe Helaena'nın ejderhası Dreamfyre'dı. Eskiden Yaşlı Kral'ın kız kardeşi Rhaena'yı bulutların arasında gezdiren bir dişi ejderhaydı. Prens Daeron'un ejderhası Tessarion'du. Kanatları kobalt kadar kara, sırtı ve karnındaki pulları dövülmüş bakır kadar parlaktı.

"*Savaşabilecek yeterlikte dört ejderha,*" dedi Rhaenys. Kraliçe Helaena'nın ikizlerinin de ejderhaları vardı ancak daha yavrulardı; işgalcinin en küçük oğlu Maelor'un ise yumurtası vardı.

Bunlara karşılık Prens Daemon'un Caraxes'i ve Prenses Rhaenyra'nın Syrax'i vardı. İki ejderha da devasa ve korkunçtu. Özellikle Caraxes dehşetliydi, Basamaktaşları'ndan sonra ateşe ve kana yabancı değildi. Rhaenyra'nın Laenor Velaryon'dan sahip olduğu üç oğlu da ejderha sürücüsüydü; Vermax, Arrax ve Tyraxes her yıl daha da büyüyüp gelişiyorlardı. Rhaenyra'nın Prens Daemon'dan sahip olduğu iki erkek çocuktan büyüğü Genç Aegon'un ejderhası Fırtına Bulutu'ydu. Ancak henüz ejderhaya binmemişti; Genç Aegon'un küçük kardeşi Viserys hep yumurtasıyla geziyordu. Rhaenys'in dişi ejderhası Kırmızı Kraliçe Meleys biraz tembeldi ancak kızdırıldığı zaman korkunçtu. Prens Daemon'un ilk karısı Laena Velaryon'dan doğma ikizleri de ejderha sürücüsü olabilirlerdi. Baela'nın yeşil, ufak tefek ejderhası Ay Dansçısı yakında kızı sırtında taşıyabilecek kadar büyüyecekti. Ancak Baela'nın kardeşi Rhaena'nın yumurtasından eğri büğrü bir ejderha çıkmış ve doğduktan sonra birkaç saat içinde ölmüştü. Syrax son zamanlarda yeniden yumurtlamıştı ve yumurtalarından biri Rhaena'ya verilmişti. O zamandan beri kızın her gece yumurtayla birlikte uyuduğu ve kız kardeşinin ejderhası gibi bir ejderhaya sahip olmak için dua ettiği söylenir.

Bunlara ek olarak kalenin üstündeki Ejderdağı'nın dumanlı mağaralarına yuvasını yapan altı ejderha daha vardı. İyi Kraliçe Alysanne'nin yaşadığı yıllarda sürdüğü ejderhası Gümüşkanat, Sör Laenor Velaryon'un medar-ı iftiharı Seasmoke ve Kral Jaehaerys'in ölümünden beri kimsenin sürmediği yaşlı Vermithor. Ayrıca dağın arkasında yaşayan ve bu zamana kadar hiç kimse tarafından sürülmemiş olan üç ejderha daha vardı. O bölgede yaşayan insanlar bu ejderhalara Kuzu Hırsızı, Gri

Hayalet ve Yamyam ismini vermişlerdi. "*Gümüşkanat, Vermithor ve Seasmoke'u sürecek birilerini bulursak dört ejderhaya karşı dokuz ejderhamız olur. Diğer yaşlı ve vahşi ejderhalara da sürücü bulursak dörde karşı on iki oluruz. Hatta Fırtına Bulutu olmadan bile.*" diye belirtti Prenses Rhaenys. "*Savaşı işte bu şekilde kazanırız.*"

Lord Celtigar ve Staunton bu fikre katıldılar. Orduların ve şövalyelerin ejderha ateşine dayanamayacağını Fatih Aegon ve kız kardeşleri kanıtlamıştı. Celtigar, prensesin bir an önce Kral'ın Şehri'ne gitmesi ve orayı yakıp yıkması konusunda ısrar etti. "*Bu bizim ne işimize yarar, lordum?*" dedi Deniz Yılanı. "*Şehri kül etmek değil, yönetmek istiyoruz.*"

"*İşler o raddeye gelmez,*" diye ısrar etti Celtigar. "*İşgalcinin ejderhalarıyla birlikte bize karşı koymaktan başka çaresi yok. Kuşkusuz dokuz ejderha dördünü alt edebilir.*"

"*Bize bedeli ne olur?*" diye sordu Prenses Rhaenyra. "*Hatırlatmam gerekirse ordaki üç ejderhayı oğullarım sürüyor olacak. Ve dörde karşı dokuz olmayacak. Bir süre daha ejderha sürecek kadar güçlü olmayacağım. Gümüşkanat, Vermithor ve Seasmoke'u kim sürecek? Siz mi lordum? Hiç sanmıyorum. Dörde karşı beş ejderha olacak ve onlardan biri de Vhagar. Bir üstünlüğümüz yok.*"

Şaşırtıcı bir şekilde Prens Daemon karısına katıldı. "*Basamaktaşları'nda düşmanlarım Caraxes'in kükremesini duyduklarında ya da kanatlarını gördüklerinde kaçıp saklanmasını öğrendiler ancak onların ejderhası yoktu. Bir insan için ejderha katili olmak kolay değildir. Fakat ejderhalar birbirlerini öldürebilirler ve öldürdüler de. Valyria tarihi okumuş her üstat size bunu söyleyebilir. Başka seçeneğim kalmadıkça bizim ejderhalarımızı işgalcinin ejderhalarının karşısına sürmeyeceğim. Onları kullanmak için başka yollar da var, daha iyi yollar.*" Bunun üzerine prens siyah konseye kendi stretejilerini sundu. Aegon'un taç giyme törenine karşılık Rhaenyra'a da bir taç giyme töreni yapılmalıydı. Daha sonra da kuzgunlar gönderip Yedi Krallık'taki lordlara gerçek kraliçelerine bağlılık bildirmeleri için çağrıda bulunacaklardı.

BÖLÜM 3

“*Savaşa girmeden önce mücadelemizi sözlerle vermeliyiz,*” diye açıkladı Prens Daemon. Zaferin anahtarının Büyük Haneler’in lordlarından geçtiği konusunda ısrar etti; sancakları ve onlara bağlı kişiler, lordları nereye götürürse giderlerdi. İşgalci Aegon, Casterly Kayası’nın Lannisterlar’ını kazanmıştı. Yüksekbahçe’nin Lord Tyrell’i ise henüz kundağa sarılı bir oğlandı. Vekil olarak annesi Menzil’i yönetiyordu ve yüksek ihtimalle kudretli sancaktarları Hightower’larla birlikte karşı tarafa katılacaklardı. Ancak diyarın geriye kalan büyük lordları henüz bir yere bağlılık bildirmemişlerdi.

“*Fırtına Burnu yanımızda yer alır,*” diye bildirdi Prenses Rhaenys. Anne tarafından aynı kanı taşıyordu ve merhum Lord Boremund her daim onların en sadık dostu olmuştu.

Prens Daemon’un Kartal Yuvası’nı yöneten Vadi’nin Bakiresi’ni de kendi taraflarına çekmek için iyi sebepleri vardı. Aegon’un Pyke’ın desteğini almak için kesin harekete geçeceği kanısına vardı. Denizde sadece Demir Adaları’nın gücü Velaryon Hanesi’nin gücüyle baş edebilirdi. Ancak herkesin bildiği üzere demir adamlar dönekti ve Dalton Greyjoy savaşla kanı severdi. Prensesi desteklemesi için kolayca ikna edilebilirdi.

Konsey, Kuzey’in savaşta yer alması için çok uzakta olduğunu düşündü. Starklar sancaklarını toplayı güneye ininceye kadar savaş sona erebilirdi. Geriye sadece birbirleriyle geçinememeleriyle meşhur hanelerin egemen olduğu nehir toprakları kalıyordu. Ancak bölgeyi en azından ismen olarak Nehirova’nın Tully Hanesi yönetiyordu. “*Nehir topraklarında dostlarımız var,*”dedi prens. “*Fakat henüz hepsi renklerini belli etmedi. Bunların toplanacağı bir yere ihtiyacımız var. Ana karada bu büyüklükte bir orduyu barındırabilecek ve işgalcinin üstümüze göndereceği kuvvetleri savunabileceğimiz güçte bir yer.*” Lordlara haritayı gösterdi. “*İşte burası. Harrenhal.*”

Ve böylece karar verildi. Prens Daemon ejderhası Caraxes ile birlikte Harrenhal’a yapılacak saldırıya önderlik edecekti. Prenses Rhaenyra

gücünü tekrar toparlayıncaya kadar Ejderha Kayası'nda kalacaktı. Velaryon donanması Ejderha Kayası'ndan ve Driftmark'tan ayrılıp Geçit'i kapayacaklardı. Karasu Koy'una girişi ve çıkışı engelleyeceklerdi. Prens Daemon "*Düşmanlarımızın Ejderha Kayası'nı ele geçirmeye güçleri olmadığı gibi bizim de Kral'ın Şehri'ni saldırıyla alacak gücümüz yok,*" dedi. "*Ancak Aegon yeşil bir oğlan ve yeşil oğlanlar kolayca tahrik edilebilir. Belki de onu acele bir saldırı yapmaya teşvik edebiliriz.*" Donanmayı Deniz Yılanı yönetecekti. Karısı Prenses Rhaenys ise ejderhasıyla üstlerinde gezip gemilere ejderha saldırısı olmasın diye onları koruyacaktı. Bu sırada lordların sadakatini kazanmak için Nehirova'ya, Kartal Yuvası'na, Pyke'a ve Fırtına Burnu'na kuzgunlar gönderilecekti.

Prensesin en büyük oğlu Jacaerys söz aldı. "*Bu mesajları biz taşmalıyız,*" dedi. "*Ejderhalar lordların desteğini kuzgunlardan daha hızlı kazanırlar.*" Kardeşi Lucerys de bu fikre katıldı. Artık yetişkin birer erkek olduklarını söyledi. "*Amcamız bize Strong diyor ve bizim piç olduğumuzu iddia ediyor ama lordlar bizi ejderhanın üstünde gördüklerinde bunun yalan olduğunu anlayacaklar. Sadece Targaryenler ejderha sürebilir.*" Küçük Joffrey bile lafa karışmış ve kendi ejderhası Tyraxes'e binip kardeşlerine katılmayı önermişti.

Prenses Rhaenyra buna engel oldu; Joff daha on iki yaşındaydı. Fakat Jacaerys on beş, Lucerys de on dört yaşındaydı. Her ikisi de uzun süredir yaverlik yapan güçlü, kuvvetli ve kılıçta yetenekli delikanlılardı. "*Eğer gidecekseniz elçi olarak gideceksiniz, şövalye olarak değil,*" dedi çocuklarına. Majesteleri ancak çocukları Yedi Köşeli Yıldız kitabıyla kutsal yemin ettikten sonra elçi olarak gitmelerine razı oldu. Daha büyük olmasından dolayı Jace'e daha uzun ve tehlikeli bir görev verildi. İlk olarak ejderhasıyla Kartal Yuvası'na uçup orada Vadi'nin Leydi'si ile görüşme yapacaktı. Daha sonra Lord Manderly'i kazanmak için Beyaz Liman'a gidecekti. Son olarak da Lord Stark'la görüşmek için Kışyarı'na uçacaktı. Luke'un görevi daha kısa ve daha güvenliydi; Sıcak bir karşılama beklediği Borros Baratheon ile görüşmek için ejderhasıyla Fırtına Burnu'na gidecekti.

Ertesi gün hızlı bir taç giyme töreni yapıldı. Aegon'un eski Kral Muhafızı Sör Steffon Darklyn'in gelişi Ejderha Kayası'nda sevinçle karşılandı. Özellikle de şövalye ve yanındaki sadık kişiler (Sör Otto yakalanmaları için ödül teklif ederken onları "dönekler" diye isimlendirmişti.) Uzlaşmacı Kral Jaehaerys'in çalınan tacını getirdiklerinde

sevindiler. Prens Daemon, Yaşlı Kral'ın tacını karısının başına yerleştirirken yüzlerce göz onları izliyordu. Karısını Targaryen Hanesi'nden Rhaenyra, İsminin Birincisi, Andallar'ın, Rhoynarlar'ın ve İlk İnsanlar'ın Kraliçesi ilan etti. Kendisi ise Diyar'ın Koruyucusu görevini üstlendi. Rhaenyra en büyük oğlu Jacaerys'i Ejderha Kayası Prensi ve Demir Taht'ın varisi yaptı.

Kraliçe olarak yaptığı ilk iş Sör Otto Hightower ve Kraliçe Alicent'i hain ve isyancı ilan etmek oldu. "*Üvey erkek kardeşlerime ve tatlı kız kardeşim Helaena'ya gelirsek, kendileri konseydeki kötü adamlar tarafından yoldan çıkarılmış olabilirler. Ejderha Kayası'na gelmelerine izin verelim. Onları affetmemi isteyip diz çökerlerse kendi kanımdan oldukları için onların canını bağışlayıp bağrıma basarım. Bir insanın akraba katili olmasından daha iğrenç bir şey yok.*" dedi kraliçe.

Rhaenyra'nın taç giyme töreninin haberi ertesi gün Kızıl Kale'ye ulaştı. Aegon II bu durumdan çok hoşnutsuz oldu. "*Üvey kız kardeşim ve amcam ağır ihanet suçu işlediler. Onların yakalanmasını, tutuklanmasını ve öldürülmesini istiyorum.*" dedi genç kral.

Yeşil konseydeki üyeler ortamın sakinleşmesini diledi. "*Prenses amacının umutsuz olduğunu anlamalı. Kardeşler birbirleriyle savaşmamalı. Beni ona gönderin. Böylece konuşup durumu barışçıl bir sona bağlayabiliriz.*" dedi Yüce Üstat Orwyle.

Aegon bu öneriyi dinlemedi. Rahip Eustace'in dediğine göre Majesteleri yüce üstadı hainlikle suçlamış ve onun "siyah arkadaşlarıyla" birlikte zindana atılmasını söylemişti. Fakat Kraliçe Alicent ve Kraliçe Helaena üstatın teklifine sıcak bakınca kral gönülsüz de olsa gitmesine izin vermişti. Böylece Yüce Üstat Orwyle barış sancağı altında Karasu Koyu'nun karşısına gönderildi. Yanında Kral Muhafızları'ndan Sör Arryk Cargyll, Altın Pelerinliler'den Sör Gwayne Hightower, yirmi kadar kâtip ve rahiple birlikte yola çıkmıştı.

Kral tarafından sunulan şartlar cömertçeydi. Eğer prenses onu kral olarak kabul edip Demir Taht'a hürmetini sunarsa Aegon II prensesin Ejderha Kayası'ndaki hakkını kabul edecek ve prenses öldükten sonra kalenin ve adanın, oğlu Jacaerys'e geçmesine izin verecekti. İkinci oğlu Lucerys, Driftmark'ın meşru varisi olarak tanınacak, Velaryon Hanesi'nin tüm toprakları ve arazileri onun olacaktı. Prensesin, Prens Daemon'dan

olma çocukları Genç Aegon ve Viserys'e sarayda isimlerine uygun bir mevki verilecekti. İlki kralın yaveri, diğeri ise kadeh taşıyıcısı olacaktı. Ayrıca gerçek krallarına karşı haince komplo kuran lordlar ve şövalyeler de affedilecekti.

Rhaenyra bu şartları taş gibi bir ifadeyle sesini çıkarmadan dinledi ve Orwyle'a babası Kral Viserys'i hatırlayıp hatırlamadığını sordu. "*Tabii ki hatırlıyorum, Majesteleri,*" diye cevap verdi üstat. Kraliçe başında tacıyla "*Belki o zaman kimi varisi yaptığını da hatırlıyorsundur.*" dedi. Üstatın cevabı "*Sizi, Majesteleri,*" oldu. Kraliçe başını sallayıp "*Meşru kraliçen olduğumu kendi ağzınla söyledin. O halde neden taht işgalcisi üvey kardeşime hizmet ediyorsun? Kardeşime tahtımı alacağımı söyle yoksa onun başını alırım.*" dedi ve elçileri geri yolladı.

Aegon II yirmi iki yaşındaydı. Bu yüzden çabuk sinirlenen ve kolay affetmeyen bir yapısı vardı. Rhaenyra'nın onun teklifini reddettiğini duyunca çok öfkelendi. "*Ona onurlu bir barış teklifinde bulundum ama fahişe suratıma tükürdü. Bundan sonra olacaklardan o sorumlu,*" dedi.

Kral konuştuğu sırada Dans başlamıştı. Deniz Yılanı'nın gemileri Hull ve Spicetown'dan Geçit'i kapatmak için yola çıkmışlardı. Amaçları Kral'ın Şehri'ne olan ticareti engellemekti. Çok geçmeden Jacaerys Velaryon ejderhası Vermax ile birlikte kuzeye, kardeşi Lucerys ejderhası Arrax ile güneye ve Prens Daemon ise Caraxes ile Üç Dişli Mızrak'a gidiyordu.

Ejderha Aegon zamanında kaleyi devirdiği zaman Harrenhal'ın hava saldırısına karşı zayıf olduğu anlaşılmıştı. Yaşlı Kale Muhafızı Sör Simon Strong, Kingspyre Kulesi'nin tepesinde Caraxes'i görür görmez sancaklarını indirmişti. Prens Daemon bir hamlede Strong Hanesi'nin çok da yabana atılamayacak değerdeki servetini ele geçirmiş ve bir düzine değerli esir almıştı. Aralarında Sör Simon ve torunları da vardı.

Bu sırada Prens Jaehaerys ejderhasıyla birlikte Vadi'nin Leydi Arryn'ini, Beyaz Liman'ın Lord Manderly'sini, Üç Kız Kardeş Adaları'nın Lord Borrel ve Lord Sunderland'ini ve Kışyarı'nın Cregan Stark'ını ziyaret etmek için kuzeye uçmuştu. Prens o kadar çekici ve ejderhası o kadar dehşetliydi ki görüştüğü bütün lordlar prensin annesine bağlılığını bildirdiler.

Eğer Jacaerys'in kardeşinin "daha kısa ve daha güvenli" yolculuğunda da herşey yolunda gitseydi daha fazla kan dökülmesinin ve kederin önüne geçilebilirdi.

Tüm kaynakların hem fikir olduğu üzere Lucerys Velaryon'un Fırtına Burnu'nda başına gelen facia planlı bir şey değildi. Ejderhaların Dansı'nda ilk savaş mürekkeple ve kuzgunlarla, tehditlerle ve vaatlerle, hükümlerle ve tatlı sözlerle verilmişti. Lord Beesbury'nin yeşil konsey tarafından katledilmesi herkesçe bilinmiyordu. Lordun zindanların birinde çürüdüğü düşünülüyordu. Muhalif kişilerin yüzleri uzun zamandır sarayda görülmüyorken ve kale kapısının tepesinde kesilen kafalar olmadığı için birçok kişi taht sorununun barışçıl bir şekilde çözülebileceğini umuyordu.

Ancak Yabancı'nın başka planları vardı. İki prensi Fırtına Burnu'nda karşılaştıran kötü talihin arkasında muhakkak onun dehşeti bulunuyordu. Arrax fırtına çıkmadan önce Lucerys Velaryon'u kale avlusuna güvenli bir şekilde indirdiği sırada karşısında bulduğu kişi Aemond Targaryen'di.

Onların gelişini önce Prens Aemond'un devasa ejderhası Vhagar hissetmişti. Dişi ejderha, uyanıp Durren's Defiance'in temellerini sallayacak bir şekilde kükrediği sırada kalenin büyük siperlerinde gezen muhafızlar korkuyla mızraklarına sarılmışlardı. Söylenene göre Arrax bile ürkmüştü. Luke ejderhayı aşağıya inmeye zorlarken kamçısını kullanmıştı.

Lucerys elinde annesinin mesajıyla ejderhasından indiğinde doğu semasında şimşek çaktı ve şiddetli bir yağmur başladı. Vhagar'ın orada bulunmasının ne anlama geldiğini muhakkak anladığından dolayı Round Hall'da Aemond Targaryen'i karşısında görünce şaşırmamıştır. Salonda Lord Borros ile birlikte lordun dört kızı, bir rahip, bir üstat, kırk kadar şövalye, muhafızlar ve hizmetçiler de bulunuyordu.

"*Şu zavallıya bakın lordum.*" dedi Prens Aemond. "*Küçük piç Luke Strong.*" Ardından Lucerys'e dönüp "*Islanmışsın piç. Yağmur mu yağıyor yoksa korkudan altına mı işedin?*" dedi.

Lucerys Velaryon sadece Lord Baratheon'a hitap etti. "*Lord Borros, size Kraliçe annemden bir mesaj getirdim.*"

"*Sanırım Ejderha Kayası fahişesi demek istiyor.*" dedi Prens Aemond ve ilerleyip Lucerys'in elindeki mektubu almaya çalıştı. Ancak Lord Borros

şövalyelerine emir verip iki prensi ayırdı. Şövalyelerden biri eskiden Fırtına Kralları'nın oturduğu tahtta oturan lorduna mektubu götürdü.

O an Borros Baratheon'un gerçekten ne hissettiği bilinmiyor. Orda bulunanların söyledikleri birbiriyle büyük farklılık içerir. Kimileri, Lord'un sanki yatakta başka bir kadınlayken karısına yakalanmış gibi kızarıp mahcup olduğunu söyler. Kimilerine göre ise Borros durumun keyfini çıkarıyor gibidir. Hem kraliçenin hem de kralın onun desteğini araması gururunu okşamıştır.

Ancak olaya tanık olanlar o an Lord Borros'un ne söylediği ve ne yaptığı konusunda hem fikirler. Okumayla arası pekiyi olmayan lord, elindeki mektubu üstadına uzatmıştı. Üstat da mektubun mührünü kırıp okuduktan sonra ne yazdığını lordun kulağına fısıldamıştı. Lord Borros bunun üzerine suratını asmıştı. Sonra da sakalını sıvazlayıp kaşlarını çatarak Lucerys Velaryon'a dönüp "*Annenin teklifini kabul edersem kızlarımdan hangisiyle evleneceksin evlat?*" demişti. Dört kızını birden göstermişti. "*Seç birini.*"

Prensin yüzü kızarmıştı. "*Lordum, korkarım ki evlenmek için iznim yok. Kuzenim Rhaena ile nişanlıyım.*" diye yanıt verdi.

"*Hiç şaşırmadım,*" dedi Lord Borros. "*Evine dön evlat. Fahişe annene de şunu söyle. Ben, annenin sadece işi düştüğünde ıslık çalıp düşmanlarına karşı koymak için çağıracağı bir köpek değilim.*" Bu söz üzerine Prens Lucerys oradan ayrılmak için döndü.

Ancak Prens Aemond kılıcını çekip; "*Bekle Strong.*" dedi.

Prens Lucerys, annesine verdiği sözü hatırladı. "Seninle savaşmayacağım. Buraya şövalye olarak değil, elçi olarak geldim."

"*Buraya bir korkak ve hain olarak geldin,*" diye cevap verdi Prens Aemond. "*Seni öldüreceğim, Strong.*"

Lord Borros'un haliyle tedirginliği arttı. "*Burada olmaz,*" diye homurdandı. "*Elçi olarak geldi. Çatımın altında kan dökülmesini istemiyorum.*" Sonra da iki prensin arasına kendi adamlarını koydu ve muhafızlar Lucerys Velaryon'a kale avlusuna kadar eşlik ettiler. Avluda ejderhası Arrax yağmurun altında çömelmiş onun gelmesini bekliyordu.

Aemond Targaryen'in ağzı öfkeyle büküldü. Hemen Lord Borros'a dönüp gitmek için izin istedi. Fırtına Burnu'nun Lord'u omuz silkip "*Benim çatımın altında olmadığın sürece ne yapacağını söylemek bana düşmez.*" diye yanıt verdi. Prens Aemond aceleyle kapıya doğru giderken muhafızlar önünden çekildi.

Dışarıda şiddetli bir fırtına vardı. Kale gök gürültüsünün sesiyle sarsıldı. Şiddetli bir şekilde yağmur yağıyor ve zaman zaman mavi-beyaz yıldırımlar geceyi sanki gündüzmüş gibi aydınlatıyordu. Bir ejderha için bu havada uçmak kötü bir şeydi. Prens Aemond ejderhası Vhagar'a atlayıp peşinden gittiği sırada Arrax havada kalmaya çalışıyordu. Hava güzel olsaydı Arrax kendisini takip eden ejderhayı atlatabilirdi. Çünkü Arrax daha genç ve daha hızlıydı. Ancak gün karanlıktı. Bu yüzden iki ejderha Gemikıran Koyu'nun üstünde karşı karşıya geldiler. Kale duvarlarından izleyenler ateş esintileri görmüş ve gök gürültüsünü bastıran feryatlar duymuşlardı. Sonra da iki ejderha yanlarında şimşekler çakarken birbirlerine kenetlenmişlerdi. Vhagar düşmanından beş kat daha büyüktü ve yüzlerce mücadelen sağ çıkmış bir ejderhaydı. Eğer aralarında bir mücadele olmuşsa da çok uzun sürmüş olamazdı.

Arrax devrilmiş ve parçalanmış bir şekilde koyun suları tarafından yutulmuştu. Üç gün sonra kafası ve boynu Fırtına Burnu'nun altındaki kayalıkların orada su yüzüne çıkmıştı. Yengeçlerin ve martıların yemeği olmuştu. Prens Lucerys'in cesedi de su yüzüne çıkmıştı.

Lucerys'in ölümüyle kuzgunların savaşının, elçilerin savaşının ve evlilik anlaşmalarının sonuna gelindi. Kan ve ateşin savaşı tam anlamıyla başladı.

Ejderha Kayası'nda Kraliçe Rhaenyra oğlunun ölüm haberini aldığında adeta yıkıldı. Luke'un küçük kardeşi Joffrey, (Jace hala kuzeydeydi) Prens Aemond'a ve Lord Borros'a karşı intikam alacağına dair büyük bir yemin etti. Deniz Yılanı'nın ve Prenses Rhaenys'in müdahalesi oğlanın ejderhasına binip gitmesine engel oldu. Siyah konseydekiler oturup buna nasıl karşılık vereceklerini düşünürlerken Harrenhal'dan bir kuzgun geldi. Prens Daemon mektupta "*Göze göz, dişe diş, bir oğula karşılık bir oğul. Lucerys'in intikamı alınacak.*" yazmıştı.

BÖLÜM 4

Daemon Targaryen'in siması gençken Bit Çukuru'ndaki her yan kesici, fahişe ve hırsız tarafından biliniyordu. Prensin hala daha Kral'ın Şehri'ndeki düşük mekânlarda dostları ve Altın Pelerinliler'in arasında destekçileri vardı. Kral Aegon'dan, Dul Kraliçe'den ve Kral El'inden habersiz sarayda da arkadaşları vardı. Hatta yeşil konseyde bile. Bir de güveninden hiç şüphe duymadığı özel bir aracı arkadaşı vardı. Daemon gibi bu arkadaşı da Kızıl Kale'nin gölgesinde çürüyen mekânları iyi biliyor ve şehrin gölgelerinde kolayca hareket edebiliyordu. Daemon dehşet bir intikam planını harekete geçirmek için bu aracıya gizlice ulaştı.

Daemon'un arkadaşı Bit Çukuru'nun pislikleri arasında bu işe uygun iki kişi buldu. İlki Şehir Gözcüleri'nin eski bir rütbeli askeriydi. İri ve vahşi bir adamdı. İçkiliyken fahişenin birini dövdüğü için görevinden alınmıştı. Diğeri ise Kızıl Kale'den bir fare yakalayıcısıydı. İkisinin de gerçek isimleri bilinmez. Sadece Kan ve Peynir olarak hatırlanırlar.

Zalim Maegor'un yaptırdığı saklı kapılar ve gizli tüneller fare yakalayıcısına avladığı fareler kadar tanıdıktı. Peynir, unutulmuş eski bir geçidi kullanarak Kan'ı kalenin içlerine kadar kimseye görünmeden götürdü. Bazıları asıl hedeflerinin kral olduğunu söylerler. Ancak Aegon gittiği her yere Kral Muhafızları eşliğinde gidiyordu ve Peynir bile Maegor Kulesi'ne giriş ve çıkış için kulenin önündeki asma köprüden başka bir yol bilmiyordu. Ayrıca köprünün aşağısında kurumuş bir hendek vardı ve içi kazıklarla doluydu.

El Kulesi'nin muhafazası daha azdı. İki adam duvarların arasından gizlice geçtiler ve kule kapılarında bekleyen mızrakçılara gözükmediler. Hedefleri Sör Otto'nun odası değildi. Onun yerine bir kat aşağıda kalan Otto'nun kızının odasına gittiler. Kral Viserys öldükten sonra Aegon kendi karısıyla birlikte Maegor Kulesi'ne taşındığı için Kraliçe Alicent, El Kulesi'ndeki bir odaya yerleşmişti. İçeriye girdiklerinde Peynir, Dul Kraliçe'nin ağzını kapatıp bağlarken Kan da kraliçenin hizmetçisini boğup öldürmüştü. Daha sonra da oturup beklemeye başlamışlardı. Çünkü her

gece yatmadan önce Kraliçe Helaena'nın, çocuklarını büyük annelerinin yanına getirdiğini biliyorlardı.

Kraliçe karanlık çökerken olanlardan habersiz üç çocuğuyla birlikte odaya geldi. Jaehaerys ve Jaehaera altı, Maelor ise iki yaşındaydı. Odaya girdiklerinde kraliçe annesine seslendi. Kan kapıyı sürgüleyip kraliçenin muhafızlarını öldürdü. Peynir de Maelor'u yakaladı. Kan, kraliçeye "*Bağırırsanız hepiniz ölürsünüz.*" dedi. Bu esnada Kraliçe Helaena'nın sakinliğini koruduğu söylenir. Adamlara "*Siz kimsiniz?*" diye sordu. "*Biz borç toplayıcısıyız,*" dedi Peynir. "*Göze göz dişe diş, bir oğla karşılık bir oğul. Durumu eşitlemek için sadece bir tanesini istiyoruz. Geri kalanınıza zarar vermeyeceğiz. Hangi oğlunuzu kaybetmek istersiniz Majesteleri?*"

Kraliçe Helaena adamın niyetini anlayınca çocuklarının yerine kendisini öldürmeleri için yalvardı. "*Eşle erkek çocuk aynı şey değil,*" dedi Kan. "*Bir oğlan olmalı.*" Peynir, kraliçeyi kararınını çabuk vermesi için uyardı. Yoksa Kan'ın sinirlenip kraliçenin küçük kızına tecavüz edebileceğini söyledi. "*Seç birini yoksa hepinizi öldürürüz.*" dedi. Helaena dizlerinin üstüne çöküp ağlamaya başladı ve en küçük oğlu Maelor'un ismini söyledi. Kraliçe bu kararı verirken oğlunun olayları anlayabilmesi için yaşının daha çok küçük olduğunu düşünmüş olabilirdi. Ya da belki de Jaehaerys'in kardeşinden daha büyük olması, ayrıca Kral Aegon'un ilk meşru oğlu ve Demir Taht'ın varisi olması bu kararı vermesini sağlamış olabilirdi. Peynir, Maelor'a doğru eğilip "*Duydun mu evlat? Anneciğin ölmeni istiyor.*" diye fısıldadı. Sonra da Kan'a bakıp sırıttı. Kan da kılıcını sallayıp Prens Jaehaerys'in kafasını tek vuruşta uçurdu. Bunun üzerine kraliçe çığlık atmaya başladı.

Söylemesi garip olsa da fare yakalayıcısı ve kasap sözlerini tuttular. Kraliçe Helaena'ya ve diğer çocuklarına zarar vermediler. Ancak ellerinde prensin kafasıyla birlikte kaçtılar.

Kan ve Peynir, Kraliçe Helaena'nın hayatını bağışlamalarına rağmen kraliçenin o akşamki olaydan sonra normal yaşadığı söylenemez. Yemek yememiş, banyo yapmamış ve odasından çıkmamıştır. Ayrıca öldürmeleri için Maelor'un ismini söylediğinden dolayı çocuğunun yüzüne bakamaz durumdadır. Kralın, oğlunu annesinden alıp kendi çocuğuymuş gibi ilgilenmesi için Dul Kraliçe Alicent'e vermekten başka çaresi kalmamıştı.

Aegon ve karısı yataklarını da ayırmışlardı. Kraliçe Helaena her geçen gün daha da delirirken, Aegon ise içip içip daha çok öfkeleniyordu.

Harrenhal'ın Daemon Targaryen tarafından alınması Kral Aegon'a büyük bir şok etkisi yaratmıştı. Aegon II o vakte kadar üvey kız kardeşinin davasının umutsuz vaka olduğunu düşünüyordu. Harrenhal'ın alınması kralın ilk defa kendisini zayıf hissetmesine yol açtı. Burning Mill ve Stone Hedge'de yaşanan ard arda bozgunlar da bunu izledi ve durumun göründüğünden daha tehlikeli olduğu kral tarafından anlaşıldı. Bu korkular yeşillerin kendilerini en güçlü gördükleri yer olan Menzil'den kuzgunların gelmesiyle daha da derinleşti. Hightower Hanesi ve Eski Şehir tüm güçleriyle Kral Aegon'un yanındaydı. Kral, Arbor'ın da desteğine sahipti. Ancak güneydeki diğer bölgeler ve lordlar bağlılığını Rhaenyra'ya bildirmişti. O haneler arasında Üç Kule'den Lord Costayne, Uplands'den Lord Mullendore, Boynuz Tepe'den Lord Tarly, Altın Koru'dan Lord Rowan ve Gri Kalkan'dan Lord Grimm bulunuyordu.

Diğer darbeler de geldi; Vadi, Beyaz Liman ve Kışyarı. Blackwood'lar ve diğer nehir lordları da Harrenhal'a sancaklarını Prens Daemon ile birleştirmek için gidiyorlardı. Deniz Yılanı'nın donanması Karasu Koyu'nu kapatmıştı. Bu yüzden Kral Aegon her sabah tacirlerin sızlanmalarını dinliyordu ancak onlara verecek bir cevap bulamıyordu ve kendini daha çok şaraba veriyordu. Sör Otto'ya "*Bir şeyler yapın.*" diye emretti. Kral Eli bir şeyler yapıldığına dair teminat verdi; Velaryon donanmasını dağıtmak için bir plan yapmıştı. Rhaenyra'nın en önemli destekçilerinden biri kocası Daemon'dı. Fakat prens en zayıf noktasını da göstermişti. Daemon geçmişte yaşadığı maceralar neticesiyle dosttan daha çok düşman edinmişti. En önemli düşmanlarından biri olan Sör Otto Hightower prensin diğer düşmanlarıyla anlaşmak için dar denizin karşısına ulaşmıştı. Üç Kızlar Krallığı'nın onların yanında yer alıp Deniz Yılanı'nın donanmasını dağıtmasını ummuştu.

Bu gecikmeler genç kralın hoşuna gitmedi. Aegon II'nin, büyük babasının verdiği bu kaçamak cevaplara karşı çok az sabrı kalmıştı. Annesi Dul Kraliçe Alicent, Sör Otto'yu savunsa da Kral bu istekleri dinlemedi. Sör Otto'yu taht odasına çağırdı ve boynundaki zinciri koparıp Sör Criston Cole'un önüne attı. "*Yeni Kral El'im çelik yumruk,*" diye böbürlendi. "*Artık mektup işlerini bırakıyoruz.*" Sör Criston azmini hemen

kanıtladı. Aegon'a "*Lordların desteğini kazanmak için dilenci gibi yalvarmak size uygun bir şey değil,*" dedi. "*Westeros'un meşru kralı sizsiniz. Bunu inkâr edenler haindir. İhanetin bedelini öğrenmelerinin üstünden zaman geçti.*"

Fısıltıların Efendisi Tahtaayak Larys Strong, Ejderha Kayası'nda Kraliçe Rhaenyra'nın taç giyme törenine katılan ve siyah konseyde yer alan lordların listesini hazırladı. Celtigar ve Velaryon'un lordlarının yerleşkeleri adadaydı. Aegon II'nin ise denizde bir gücü yoktu. Bu yüzden kralın hiddetinin uzağında bulunuyorlardı. Ancak ana karada yer alan diğer "siyah lordlar" avantajlı bir konumda değillerdi.

Kral'ın kuvvetleri ani bir saldırıyla Duskendale'i kolayca aldılar. Şehir yağmalandı, limandaki gemiler ateşe verildi ve Lord Darkyln'in kafası kesildi. Sör Criston'un diğer hedefi Rook's Rest'di. Lord Staunton düşmanın geleceğine dair önceden uyarılmıştı. Kapılarını kapatıp düşmana karşı direndi. Duvarlarının arkasında tek yapabildiği topraklarının, ormanlarının ve köylerinin yanmasını izlemek oldu. Koyunlar, sığırlar ve bölge halkı kılıçtan geçirildi. Kaledeki erzaklar azalmaya başlayınca Lord Staunton, Ejderha Kayası'na kuzgun yollayıp yardım etmeleri için yalvardı.

Lord Staunton'un yardım çağrısından dokuz gün sonra denizin karşısından deri kanatların sesi duyuldu. Rook's Rest'in üstünde ejderha Meleys ortaya çıktı. Üstündeki kırmızı pullar nedeniyle dişi ejderhaya Kırmızı Kraliçe deniyordu. Kanatlarının altındaki ince zarlar pembeydi. Sorgucu, boynuzları ve pençeleri bakır kadar parlaktı. Ejderhanın üstünde de güneşte parlayan çelik ve bakır kaplı zırhıyla Hiç Olmayan Kraliçe, Rhaenys Targaryen vardı.

Sör Criston Cole korkmamıştı. Aegon'un Kral El'i bu durumu hesaba katmıştı. Verilen emirle davullar çaldı. Okçular, Uzunyaycılar ve arbaletçiler dizilip havayı ok yağmuruna tuttular. Akrepler yukarıyı hedef alıp havaya büyük demir oklar attı. Bu oklardan biri zamanında Dorne'da ejderha Meraxes'i öldürmüştü. Meleys birkaç darbeden zarar gördü ancak bu onun daha çok sinirlenmesine yol açtı. Aşağı doğru alçalıp sağa sola ateş püskürdü. Şövalyeler eyerlerinde atlarıyla birlikte baştan aşağı yandılar. Askerler mızraklarını düşürüp dağıldılar. Bazıları kalkanlarının arkasına gizlenmeyi denediler ancak ne meşe odunu ne de demir kalkanlar

ejderha nefesinin karşısında bir işe yaramadı. Sör Criston beyaz atının üstünde alevlerin ve dumanların arasında "*Ejderha sürücüsünü hedef alın.*" diye bağırdı. Bir aygır ejderhanın çenesine tekme atmaya çalışırken ejderha burun deliklerinden duman çıkararak kükredi ve aygırı aleve boğdu.

Daha sonra başka bir kükreme daha duyuldu. Gökyüzünde iki kanatlı şekil daha ortaya çıktı. Altın Sunfyre'ın üstünde Kral Aegon II, yanında da kardeşi Aemond ve ejderhası Vhagar vardı. Sör Criston bir kapan kurmuştu. Rhaenys de bu yemi yutmuştu. Şimdi dişler Rhaenys'in çevresindeydi.

Prenses Rhaenys kaçma teşebbüsünde bulunmadı. Hoşnut bir nidayla kamçısını şaklattı ve ejderhası Meleys'i düşmanına yöneltti. Kırmızı Kraliçe yaşlı, kurnaz ve savaşa aşina bir ejderha olduğu için sadece Vhagar'a karşı belki şansı olabilirdi. Ancak hem Vhagar'a hem de Sunfyre'a karşıyken felaket kaçınılmazdı. Ejderhalar binlerce metre yukarıda şiddetli bir şekilde birbirleriyle karşılaştılar. Ateş topları patlayıp etrafa saçıldı. O anki mücadeleye tanık olan insanlar gökyüzünün birden çok güneşle kaplı olduğuna dair yemin ederler. Meleys'in kırmızı çenesi bir anlığına Sunfyre'ın altın boynuna kapandı. Ancak Vhagar yukarıdan gelip onlara çarptı. Üç canavar da aşağıya doğru döne döne düşmeye başladı. Yere o kadar hızlı çarptılar ki yarım fersah uzakta bulunan Rook's Rest'in siperlerindeki taşlar yıkıldı.

Mücadeleyi yakından izleyenler öldükleri için bu hikâyeyi anlatacak kadar yaşayamadılar. Daha uzaktan izleyenler ise alevlerden ve dumanlardan başka bir şey göremediler. Ateşin tamamen sönmesi saatler aldı. Küllerin arasından zarar görmemiş bir halde çıkan tek ejderha Vhagar'dı. Meleys ölmüştü. Düşmenin etkisiyle parçalara ayrılmıştı. Görkemli ejderha Sunfyre'ın kanatlarından biri yarı yarıya kopmuştu. Ejderhanın sürücüsü Kral Aegon II'nin ise kaburgaları ve beli kırılmıştı. Ayrıca vücudunun yarısı yanmıştı. En kötü durumda olan ise sol koluydu. Ejderha ateşi o kadar kuvvetliydi ki kralın zırhı erimiş ve etine yapışmıştı.

Rhaenys Targaryen'in olduğu düşünülen beden Meleys'in cesedinin yanında bulundu. Ancak o kadar kararmıştı ki hiç kimse o olduğundan emin olamadı. Prens Aemon Targaryen ve Leydi Jocelyn Baratheon'un

sevgili kızları, Lord Corlys Velaryon'un sadık karısı, hem çocuk hem de torun sahibi, Hiç Olmayan Kraliçe korkusuzca yaşamış, kan ve ateşin arasında ölmüştü. Öldüğünde elli beş yaşındaydı.

O gün sekiz yüz şövalye, yaver ve sıradan insan daha öldü. Çok geçmeden daha fazlası da hayatını kaybetti çünkü Prens Aemond ve Sör Criston Cole, Rook's Rest'i ele geçirip bütün garnizonunu öldürdü. Lord Staunton'un kellesi Kral'ın Şehri'ne götürülüp Eski Kapı'nın tepesine dikildi. Meleys'in kafası da yük arabasıyla birlikte şehre taşındı. Asıl bu olay insanları dehşete düşürdü. Dul Kraliçe Alicent kapıların kapatılıp kilitlenmesini emretmeden önce binlerce insan şehirden kaçtı.

Kral Aegon II ölmedi. Ancak acıları o kadar fazlaydı ki bazıları ölmek için dua ettiğini söyler. Kral'ın Şehri'ne taşınırken yaralarını başkaları görmesin diye kapalı bir tahtıveran kullanıldı. Kral, yılın geri kalanında yatağından kalkamadı. Rahipler iyileşmesi için dua ederken üstatlar da haşhaş sütüyle ağrılarını dindirmeye çalıştı. Fakat Aegon her on saatin dokuzunu uyuyarak geçirdi ve sadece beslenmek için uyandı. Sonra tekrar uyumaya devam etti. Dul Kraliçe ve Sör Criston Cole hariç kimsenin onu rahatsız etmesine izin verilmedi. Karısı Helaena kendi kederine ve deliliğine o kadar batmıştı ki kralın yanına gitme girişiminde hiç bulunmadı.

Kralın ejderhası Sunfyre yaralı kanadından dolayı uçamaz durumdaydı. Taşınmak için çok ağır ve büyük olmasından dolayı Rook's Rest'in külle kaplı arazilerinde büyük bir solucan gibi sürünmek zorundaydı. İlk günlerde kendisini ölen kişilerin cesetleriyle doyurdu. Cesetler bitince Sör Criston'un ejderhayı korumak için geride bıraktıkları adamlar buzağı ve koyunla beslediler.

Sör Criston Cole "*Kardeşiniz iyileşip tacını tekrar takıncaya kadar diyarı siz yönetmelisiniz.*" dedi Aemond'a. Sör Criston'un aynı şeyi bir daha demesine gerek kalmadı. Tek Gözlü Akraba Katili Aemond bir zamanlar Fatih Aegon'un taktığı demir ve yakuttan oluşan tacı devraldı. "*Bana daha çok yakıştı.*" dedi prens. Ancak Aemond kendini kral olarak görmedi. Onun yerine kendisini Diyar'ın Koruyucusu ve Vekil Prens ilan etti. Sör Criston Cole da Kral El'i olarak kaldı.

Bu sırada Jacaerys Velaryon'un kuzey ziyareti sonuç vermeye başlamıştı. Askerler Beyaz Liman'da Kışyarı'nda, Barrowton'da, Sisterton'da, Martı Kasabası'nda ve Ay Kapıları'nda toplanıyordu. Sör Criston Cole yeni Vekil Prens'i uyardı. Eğer toplanan bu askerler güçlerini Harrenhal'da Prens Daemon'un yanında yer alan nehir lordlarıyla birleştirirse Kral'ın Şehri'nin sağlam duvarları bile onları durdurmaya yetmeyebilirdi.

Kılıçtaki maharetine ve devasa ejderhası Vhagar'a çok güvenen Aemond düşmanına karşı koymaya epey hevesliydi. "*Ejderha Kayası fahişesi sorun teşkil etmiyor.*" dedi. "*Tıpkı Rowan ve Menzil'de bulunan diğer hainler gibi. Asıl tehlike amcam. Daemon öldüğünde kız kardeşimin sancağı altında toplanan aptallar kalelerine dönecek ve daha fazla sorun çıkarmayacaklar.*"

Karasu Koyu'nun doğusunda bulunan Kraliçe Rhaenyra'nın da durumu kötüye gidiyordu. Zaten doğum sürecinin ve ölü doğan kızının getirdiği etki, oğlu Lucerys'in ölümüyle daha da artmıştı. Prenses Rhaenys'in ölüm haberi Ejderha Kayası'na ulaştığında kraliçe ve Lord Velaryon arasında şiddetli bir münakaşa yaşandı. Karısının ölümü için kraliçeyi suçladı. Deniz Yılanı "*Orada ölen sen olmalıydın,*" diye bağırdı kraliçeye. "*Staunton senden yardım istemişti ama sen karımı gönderdin. Oğullarının yanına katılmasına izin vermedin!*" Kaledeki herkesin bildiği üzere Prens Jace ve Prens Joffrey de kendi ejderhalarıyla birlikte Prenses Rhaenys'e katılıp Rook'e Rest'e gitmeyi istemişlerdi.

129 yılının sonlarında öne çıkıp durumu devralan kişi Jace'di. Lord Corlys'i geri çağırıp Kraliçe El'i yaptı. Jace ve Lord Corlys beraber oturup Kral'ın Şehri'ne düzenlenecek saldırının planlarını yapmaya başladılar.

BÖLÜM 5

Vadi'nin Bakiresi'ne verdiği sözü tutan Jace, kardeşi Prens Joffrey'nin ejderhası Tyraxes ile birlikte Martı Kasabası'na gitmesini emretti. Mumkun'a göre Jace'in bu kararı vermesindeki en büyük etken kardeşini savaştan uzak tutmaktı. Kendisini savaşta kanıtlamak isteyen Joffrey ise bu kararı beğenmedi. Vadi'yi, Kral Aegon'un ejderhalarına karşı savunması için gönderildiği söylendiği zaman gönülsüz de olsa kabul etti. Prens Daemon'un ilk karısı Laena Velaryon'dan sahip olduğu on üç yaşındaki kızı Rhaena'nın da Joffrey ile gitmesine karar verildi. Pentos'da doğduğu için kıza Pentos'lu Rhaena denirdi. Ejderha sürücüsü değildi. Yumurtadan yeni çıkan ejderha yavrusu birkaç yıl önce ölmüştü. Ancak Rhaena, Vadi'ye üç tane ejderha yumurtası götürdü ve burada yumurtalardan sağlam ejderha çıkması için her gece dua etti.

Ejderha Kayası Prensi, üvey erkek kardeşleri Genç Aegon ve Viserys'in de güvenliğini önemsedi. Genç Aegon dokuz, Viserys ise yedi yaşındaydı. Babaları Prens Daemon ziyaretleri sırasında Özgür Şehir Pentos'da birçok dost edinmişti. Jace bu yüzden denizin karşısındaki Pentos'un prensine ulaştı. Pentos Prensi, Rhaenyra Demir Taht'ı sağlama alıncaya kadar çocukların bakımını üstlenmeyi kabul etti. 129 yılının son günlerinde genç prensler Essos'a gitmeleri için Gay Abandon gökesine bindirildi. Aegon'un yanında ejderhası Fırtına Bulutu vardı. Viserys'in ise yumurtası vardı. Pentos'a sağ salim ulaşabilmeleri için Deniz Yılanı yanlarına yedi savaş gemisi verdi.

Sunfyre, Rook's Rest'in yakınlarında yaralı ve uçamaz durumdaydı. Prens Daeron da kendi ejderhası Tessarion ile birlikte Eski Şehir'deydi. Bu durumda Kral'ın Şehri'ni savunmak için sadece iki yetişkin ejderha kalıyordu. Dreamfyre'ın sürücüsü Kraliçe Helaena günlerini ağlayarak karanlığa batmış bir şekilde geçiriyordu. Bu yüzden kraliçe tehdit olarak görülmedi. Geriye Vhagar kalıyordu. Yaşayan hiçbir ejderha büyüklük ve vahşilik bakımından Vhagar'ın dengi olamazdı. Fakat Jace eğer Vermax, Syrax ve Caraxes ile birlikte Kral'ın Şehri'ne saldırırsa "yaşlı fahişe"nin bile onlara dayanamayacağı sonucuna vardı. Ancak Vhagar'ın şanı o kadar

büyüktü ki prens yine de tereddüt etti. Ellerindeki ejderhaların sayısını nasıl arttırabileceklerini düşündü.

Lord Aenar Targaryen ejderhaları ile birlikte Valyria'dan geldiğinden beri iki yüzyılı aşkın bir zamandır Targaryen Hanesi, Ejderha Kayası'na hükmediyordu. Kanlarını saf tutmak için kardeş kardeşe veya kuzen kuzene evlilik onların geleneğiydi. Ancak yine de Hane'nin erkeklerinin zevk uğruna bölgede yaşayan insanların, Ejderdağı'nın aşağısında bulunan köylerdeki insanların ve balıkçıların kızlarıyla hatta karılarıyla bile ilişki yaşadığı bilinirdi. Aslında Westeros'un her bir köşesinde uygulanan ve eski bir kanun olan ilk gece hakkı Kral Jaehaerys ve İyi Kraliçe Alysanne'nin hükümdarlığına kadar Ejderha Kayası'nda da uygulandı. Bu kanuna göre bölgenin lordu, bölgedeki bakire kadınların evlendiği gün onlarla yatma hakkına sahipti.

Yedi Krallık'ın diğer yerlerinde yaşayan, kıskanç bir mizaca sahip olan erkekler bu kanunu uygun bulmuyor ve onurlu olmadığını düşünüyorlardı. Buna rağmen bu uygulama Ejderha Kayası'nda yumuşatıldı ve uygulandı. Çünkü Targaryen'ler kendilerini diğer insanlara nazaran tanrılara daha yakın kabul ediyordu. Bu nedenle düğün gecesinde bu lütfa sahip olan gelinlere imrenilmiş ve doğan çocuklara daha çok saygı duyulmuştur. Bu ilişkilerden doğan çocukları Ejderhayası lordları altın, ipek ve toprak gibi hediyeler vererek anneleri ödüllendirirdi. Bu güzel piçlere "ejderha tohumu" denirdi. Daha sonra zaman geçtikçe sadece "tohum" olarak bilindiler. İlk gece hakkının bitmesinden sonra bile Targaryenler hancıların, balıkçıların kızlarıyla ve eşleriyle ilişkiye girmeye devam ettiler. Bu nedenle bu tohumların çocuklarından Ejderha Kayası'nda bolca bulunurdu.

Prens Jacaerys'in daha fazla ejderhaya ve sürücüye ihtiyacı vardı. Arayışını ejderha tohumlarına çevirdi. Ejderhaya hükmedebilecek birine toprak, altın ve şövalyelik vaat edildi. Bu kişilerin oğulları soylulaştırılacak, kızları lordlarla evlenecekti. Kendisi ise işgalci Aegon II Targaryen ve onun hain düşmanlarına karşı Ejderha Kayası Prensi ile yan yana savaşma onuruna sahip olacaktı.

Prensin çağrısı üzerine gelenlerin hepsi ejderha tohumu değildi. Hatta tohumların oğlu veya torunu bile değildi. Kraliçenin kalesindeki yirmi

kadar şövalye kendilerinin ejderha sürücüsü olduğunu bildirdi. Aralarında Kral Muhafızları'nın Lord Kumandan'ı Sör Steffon Darkyln de vardı. Ayrıca yaverler, bulaşıkçılar, denizciler, askerler, soytarılar ve iki hizmetçi de gelmişti.

Ejderhalar at değillerdir. Bu yüzden binicisini kolay kolay kabul etmezler. Öfkelendiklerinde veya kendilerine yönelik bir tehdit algıladıklarından saldırırlar. Ejderha sürücü olmaya çalışan on altı kişi hayatını kaybetti. Sör Steffon Darkyln ejderha Seasmoke'a binmeye çalışırken yanarak can verdi. Lord Gormon Massey de Vermithor'un yanına giderken aynı kaderi paylaştı. Gümüş Denys denen bir adam gözlerinin ve saçlarının rengini öne sürerek Kral Zalim Maegor'un piçlerinden biri olduğunu iddia etti. Ancak kollarından biri Kuzu Hırsızı tarafından koparıldı. Adamın oğulları yarayı kapatmaya çalışırken yukarıdan Yamyam geldi ve Kuzu Hırsızı'nı kovup adamla oğullarını yedi.

Ancak Seasmoke, Vermithor ve Gümüş Kanat insanlara alışkınlardı ve onlara karşı daha müsahamalıydı. Üç ejderhanın da bir zamanlar sürücüsü olduğu için yeni sürücülerini daha kolay kabul ettiler. Yaşlı Kral'ın ejderhası Vermithor sırtına bir demircinin piçini aldı. Uzun boylu bu piç; Çekiç Hugh ya da Sert Hugh olarak biliniyordu. Soluk saçlı bir asker olan ve Beyaz Ulf (saçından dolayı) ya da Ayyaş Ulf (çok içmesinden dolayı) olarak bilinen adam Gümüş Kanat'a bindi. Bu ejderha eskiden İyi Kraliçe Alysanne'in ejderhasıydı.

Önceki sürücüsü Laenor Velaryon olan Seasmoke'un yeni sürücüsü ise on beş yaşında Hull'lu Addam olarak bilinen bir oğlandı. Çocuğun soyu şu anki tarihçilerin tartışma konusudur. Hull'lu Addam'ın ejderha Seasmoke'a binmesinin üstünden çok fazla zaman geçmeden Lord Corlys, Kraliçe Rhaenyra'dan oğlanın ve kardeşinin piçliğinin kaldırılmasını rica etti. Prens Jacaerys de bu durumu destekleyince kraliçe kabul etti. Böylece ejderha tohumu ve piç doğumlu olan Hull'lu Addam artık Addam Velaryon olmuştu ve Driftmark'ın meşru varisiydi.

Ejderha Kayası'nın üç yabani ejderhasına binmek isteyenlerin sayısı diğerlerine göre daha az oldu ancak yine de teşebbüs edenler vardı. Çamur renginde çirkin bir ejderha olan Kuzu Hırsızı, Yaşlı Kral'ın gençlik zamanlarında doğmuştu. Ejderhanın koyun etine karşı tutkusu vardı.

Ejderha Kayası'ndan Wendwater'a kadar çobanların sürülerine saldırıyordu. Ejderhaya müdahale edilmedikçe çobanlara zarar vermiyordu fakat nadiren de olsa çoban köpeklerini de yiyordu. Gri Hayalet, Ejderdağı'nın doğu tarafındaki yüksek, dumanlı bir yarıkta yaşıyordu. Daha çok balıkla besleniyor ve çoğunlukla dar denizin üstünde uçarken görülüyordu. Sabah sisi rengindeki soluk, beyaz-gri renkli ejderha çekingen bir ejderhaydı. Yıllardır insanlardan kaçınan bir yapısı vardı.

Yabani ejderhaların en yaşlısı ve en büyüğü Yamyam'dı. Kendisini ölen ejderhaların cesetleriyle beslediği için ejderhaya bu isim verilmişti. Ayrıca Ejderha Kayası'ndaki kuluçkaların yanına gidip yumurtadan yeni çıkan ejderhaları ve yumurtaları da yerdi. Sözde ejderha terbiyecileri ejderhaya binmeye çalışmışlardı. Bu yüzden ejderhanın ini ölen adamların kemikleriyle doluydu.

Ejderha tohumlarından hiç biri Yamyam'a binmeye teşebbüs edecek kadar aptal değildi. (Zaten binmeye çalışanlar bunu anlatacak kadar yaşayamamışlardı.) Bazıları Gri Hayalet'i aradı ancak bulunması zor bir ejderha olduğu için arayışları sonuçsuz kaldı. Kuzu Hırsızı ininden daha sık ortaya çıkıyordu. Ancak çok sinirli ve saldırgandı. Diğer üç ejderhanın öldürdüğünden daha fazla tohumu tek başına öldürdü. Sonunda Kuzu Hırsızı'nı terbiye edecileceğine inanan adamın adı Hull'lu Alyn'di. (Gri Hayalet'i bulamadığı için) Fakat Kuzu Hırsızı onu sürücüsü olarak kabul etmedi. Ejderhanın ininden pelerini alevler içinde sendeleyerek çıktı. Kardeşinin hızlı müdahalesi adamın hayatını kurtardı. Seasmoke gelmiş ve vahşi ejderhayı kovmuştu. Böylece Addam da kardeşinin üstündeki alevleri kendi peleriniyle söndürmüştü. Alyn Velaryon hayatının geri kalanında sırtında ve bacaklarında yara izleri taşıdı. Ancak hayatta kaldığı için kendini şanslı saydı. Kuzu Hırsızı'na binmeye çalışan diğer tohumlar da kendilerini Kuzu Hırsızı'nın midesinde buldu.

Sonunda kahverengi ejderha, on altı yaşındaki zeki ve kararlı bir kız tarafından dize getirildi. Netty isimli bu "esmer kız", ejderhaya her sabah taze kesilmiş koyun getirdi. Kuzu Hırsızı da zamanla kıza alıştı ve onu bekledi. Netty siyah saçlı, kahverengi gözlü, esmer tenli, sıska, küfürbaz, kirli ve korkusuz bir kızdı. Ayrıca Kuzu Hırsızı'nın ilk ve son sürücüsüydü.

Böylece Prens Jacaerys amacına ulaşmıştı. Bir sürü kişinin ölmesine, yaralanmasına, kadınların dul kalmasına ve insanların hayatlarının sonuna kadar taşıyacağı yara izleri oluşmasına rağmen dört ejderha sürücüsü daha bulunmuştu. Prens, 129 yılının sonlarında Kral'ın Şehri'ne gitmenin hazırlıklarını yapıyordu. Saldırı için yeni yılın ilk dolunayını seçti.

Ancak insanların yaptığı planlar tanrılar için sadece eğlencedir. Jace kendi planlarını yaparken doğudan yeni bir tehdit yaklaşıyordu. Otto Hightower'ın yaptığı planlar sonuç vermeye başlamıştı; Tyrosh'un Yüksek Konsey'indeki Troykalarla görüşmüştü ve onlar da ittifak kurmayı kabul etmişlerdi. Üç Kızlar sancağı altında doksan savaş gemisi Basamaktaşları'ndan süratle geliyordu. İstikametleri Geçit'ti. Şans eseri ya da tanrılar öyle istediği için iki Targaryen prensini taşıyan Gay Abandon üstlerine doğru gidiyordu. Gökeye eşlik eden savaş gemilerinin bazıları batırıldı bazıları ele geçirildi. Gay Abandon da ele geçirilen gemiler arasındaydı.

Prens Aegon ejderhası Fırtına Bulutu'nun boynuna çaresiz bir şekilde sarılmış olarak Ejderha Kayası'na geldiğinde kaledekilerin bu saldırıdan anca haberi oldu. Oğlan korkudan bembeyaz kesilmiş ve yaprak gibi titrer bir biçimde geldi. Ayrıca sidik de kokuyordu. Yalnızca dokuz yaşında olan çocuk ilk kez ejderhaya biniyordu. Bir daha da binemeyecekti. Çünkü Fırtına Bulutu kaleye karnındaki sayısız ok yarası ile gelmişti ve ağır yaralıydı. Akrep oklarından biri de boynuna girmişti. Yaralarından siyah sıcak kan akan ve dumanlar çıkan ejderha bir saat içinde tıslayarak öldü. Aegon'un küçük kardeşi Prens Viserys'in gökeden kaçma şansı yoktu. Zekâsını kullanan prens ejderha yumurtasını sakladı ve kıyafetlerini değiştirip paçavralar giydi. Bu şekilde denizcilerden birinin oğlu gibi gözüküyordu. Fakat denizcilerin çocuklarından biri prense ihanet etti. Prens esir olarak ele geçirildi. Kim olduğunu anlayan ilk kişi Tyroshlu bir kaptandı. Donanmasının amirali Lys'li Sharako Lohar'a prensi götürdü ve amiral de adamı ödüllendirdi.

Prens Jacaerys ejderhası Vermax ile Lys kadırgalarına saldırdığında hava ok ve mızrak yağmuruna tutuldu. Troykanın gemileri daha önce Basamaktaşları'nda Prens Daemon ile savaşırken ejderhalarla karşılaşmışlardı. Kimse cesaretleri için adamları suçlayamazdı; ejderha alevine karşı koymak için ellerindeki silahlarla hazırlık yapmışlardı.

Kumandanları ve kaptanları "*Ejderha sürücüsünü öldürün ve ejderha gitsin,*" dedi adamlarına. Gemilerden biri alev aldı. Sonra bir başka gemi daha yandı fakat yine de Özgür Şehirler'in adamları savaşmaya devam etti; ta ki bir ses duyuluncaya kadar. İleriye baktıklarından Ejderdağı'nın oradan daha fazla kanatlı şekilin onlara doğru geldiğini gördüler.

Bir ejderhayla yüzleşmek önemli bir şeydi ancak beşiyle birden yüzleşmek bambaşkaydı. Gümüş Kanat, Kuzu Hırsızı, Seasmoke ve Vermithor üstlerine saldırırken Troyka'nın savaşçıları cesaretlerini kaybettiler. Kadırgalar birbiri sıra yönlerini değiştirirken bir sıra savaş gemisi parçalandı. Ejderhalar yıldırım gibi tepelerine bindi. Her biri diğerinden daha parlak mavi, turuncu, sarı ve kırmızı ateş topları üflediler. Gemiler art arda parçalandı veya ateşler tarafından kül edildi. Baştan aşağı yanan insanlar çığlıklar atarak kendilerini suya attılar. Sudan siyah, uzun dumanlar yükseldi. Herşey kaybedilmiş gibi gözüktü. Savaş kaybedilmişti... Ta ki Vermax çok alçaktan uçup suya çakılıncaya kadar.

Daha sonra ejderhanın nasıl ve neden suya çakıldığı ile ilgili farklı hikâyeler anlatıldı. Bazıları arbaletçilerden birinin demir ok atarak ejderhayı gözünden vurduğunu söyler. Fakat bu biraz şüphelidir çünkü yıllar önce Dorne'da ölen Meraxes'in ölümüyle benzerlik gösterir. Bazılarına göre ise Vermax aşağı doğru saldırıya geçerken Myr kadırgalarında bulunan bir denizci ejderhaya kanca fırlatmıştır. Kancanın uçlarından biri ejderhanın iki pulu arasına takılmış ve ejderhanın süratiyle birlikte daha da derine batmıştı. Denizci de zincirin diğer ucunu gemi direğine bağladığı için geminin ağırlığı ve Vermax'ın kanatlarının gücü ejderhanın karnında büyük bir kesik açmıştı. Vermax'ın feryatı savaşın sesini bastırmış ve Spicetown'dan bile duyulmuştu. Böylece ejderhanın uçuşu kötü bir şekilde son buldu. Vermax feryat edip dumanlar çıkararak ve suya pençeler atarak düşmüştü. Hayatta kalan insanlar ejderhanın tekrar havalanmak için çabaladığını ancak yanan gemiye çarptığını söylerler. Çarpmanın etkisiyle gemi direği kırılıp yıkılırken ejderha kıvranarak halatlara dolanmıştı. Gemi ters dönüp batarken Vermax da gemiyle birlikte batmıştı.

Jacaerys Velaryon'un ejderhadan atladığı ve kısa bir süreliğine yanan bir enkaza tutunduğu söylenir. Ancak yanında bulunan Myr gemilerindeki arbaletletçiler prense ok yağdırmıştı. Prens defalarca vurulmuş ve daha

fazla Myr'lı arbaletleriyle birlikte gelmişti. Sonunda oklardan biri boynuna girmiş ve prensin cansız bedeni deniz tarafından yutulmuştu.

Ejderha Kayası'nın güneyinde yaşanan Geçit Savaşı gece daha da şiddetli bir hal aldı ve tarihteki en kanlı deniz savaşı oldu. Troyka'nın amirali Sharako Lohar, Myr, Lys ve Tyrosh donanmalarından topladığı doksan savaş gemisi getirmişti. Basamaktaşları'ndan gelen bu gemilerden sadece yirmi sekizi zor da olsa evlerine geri dönebildi.

Targaryen'lerin tarihi kalesi Ejderha Kayası'nın saldırılara karşı sağlam olduğunu bildiklerinden dolayı orayı geçip Driftmark'a saldırdılar. Spicetown acımasızca yağmalandı. Çocuklar, adamlar ve kadınlar sokaklarda doğrandı. Leş kargalarına, farelere ve martılara yem edilmek için öylece bırakıldılar. Binalar da yakıldı. Şehir bu olaydan sonra tekrar inşa edilemedi. Diğer bir yerleşke olan High Tide da yakıldı. Deniz Yılanı'nın doğuda kazandığı bütün serveti alevlerin arasında yok oldu. Alevlerden kaçmak isteyen hizmetçiler de katledildi. Güçlü Velaryon donanmasının üçte biri yok oldu. O gece binlerce kişi öldü. Ancak bu kayıpların hiçbiri Ejderha Kayası Prensi, Demir Taht'ın varisi Jacaerys Velaryon'un ölümü kadar ağır değildi.

BÖLÜM 6

Ormund Hightower on beş gün sonra kendisini Menzil'de iki ordunun arasında buldu. Altın Koru Lordu Thaddeus Rowan ve Acıköprü'nün piçi Tom Çiçek büyük bir orduyla hızla kuzeybatıdan üzerlerine geliyordu. Sör Alan Beesbury, Lord Alan Tarly ve Lord Owan Costayne de güçlerini bu orduyla birleştirip Ormund'un Eski Şehir'e geri çekilmesini engellemeye çalıştılar. Birleşen ordular Honeywine nehrinin kıyılarında Ormund'un etrafına kapandı. Önden ve arkadan saldırıya geçtiler. Lord Hightower savaş hatlarının parçalandığını gördü. Yenilgi kaçınılmaz görünüyordu... Ta ki savaş meydanının tepesinde bir gölge süzülüp korkunç bir kükreme duyulana kadar. Bu kükreme çeliğin çeliğe çarpma sesini bile bastırmıştı. Bir ejderha gelmişti.

Gelen ejderha bakır ve kobalt rengindeki Mavi Kraliçe Tessarion'du. Ejderhanın üstünde de Kraliçe Alicent'in üçüncü oğlu ve Lord Ormund'un yaveri olan on beş yaşındaki Daeron Targaryen vardı.

Prens Daeron'un ve ejderhasının gelişi savaşın gidişatını tersine çevirdi. Lord Ormund'un adamları düşmana saldırıp lanetler yağdırırken bu sefer savaştan kaçanlar kraliçenin adamlarıydı. Günün sonunda Lord Rowan ordusundan geriye kalanlarla birlikte kuzeye çekildi. Tom Çiçek'in cesedi ise yanmış bir şekilde sazlıkların arasındaydı. Alan Tarly ve Alan Beesbury esir alınmıştı. Lord Costayne de Yetim Bırakan Cesur Jon Roxton'un siyah bıçağından aldığı yara sebebiyle can çekişiyordu. Kurtlar ve kargalar ölenlerin cesetleriyle beslenirken Lord Hightower da Prens Daeron'a sığır etiyle ve şarapla ziyafet verdi. Prensi efsanevi Valyria kılıcı Vigilance ile şövalye yaptı ve ona "Cesur Daeron" ünvanını verdi. Prens mütevazı bir şekilde cevap verdi, "*Lordum çok nazik ancak zafer Tessarion'a ait.*"

Ejderha Kayası'ndaki tatsız hava Honeywine'daki yenilginin haberi gelince devam etti. Lord Bar Emmon belki de Kral Aegon II'ye diz çökme vaktinin geldiğini söyleyecek kadar ileriye gitti. Ancak kraliçe bu teklifi kabul etmedi. Erkeklerin aklından geçenleri sadece tanrılar bilirdi ama kadınlar daha da anlaşılmazlardı. İlk oğlunun ölümünden sonra yıkılan

Rhaenyra Targaryen ikinci oğlunun ölümüyle yeni bir güç kazanmış gibi görünüyordu. Jace'in ölümü onu sertleştirmişti, bütün korkularını yok etmişti. Geriye sadece Rhaenyra'nın öfkesi ve nefreti kalmıştı. Hala üvey erkek kardeşinden daha fazla ejderhaya sahip olan kraliçe, ne pahasına olursa olsun onları kullanmaya karar verdi. Konseye, Aegon ve destekçilerinin üzerine ateş ve ölüm yağdıracağını söyledi. Bu uğurda ya kardeşini Demir Taht'tan atacaktı ya da ölecekti.

Buna benzer bir çözüm koyun karşı tarafında Aemond Targaryen tarafından da alındı. Kardeşi Aegon yaralı bir şekilde yatarken diyarı o yönetiyordu. Üvey kız kardeşi Rhaenyra'yı küçümsediği için asıl tehdit olarak amcası Prend Daemon'u ve onun Harrenhal'da topladığı büyük orduyu görüyordu. Yeşil konseyi ve sancaklarını çağıran Aemond, amcasına karşı saldırıya geçme ve isyancı nehir lordlarını cezalandırma niyetini anlattı.

Yeşil konseydeki üyelerin bazıları Prens Aemond'un bu cesurca hamlesini desteklemedi. Kral Eli Sör Criston Cole ve Sör Tyland Lannister prensin kararını destekledi. Ancak Yüce Üstat Orwyle, harekete geçmeden önce Fırtına Burnu'na haber gönderip güçlerini Baratheon Hanesi ile birleştirmeleri konusunda ısrar etti. Demirçubuk Lord Wylde ise Lord Hightower ve Prens Daeron'u çağırması gerektiğini söyledi. Tek ejderhanın yerine iki ejderhanın olmasının daha iyi olacağını belirtti. Dul Kraliçe de oğluna uyarıda bulundu. Aegon ve ejderhası Altın Sunfyre iyileşinceye kadar beklemesi konusunda ısrar etti. Böylece Aegon ve Sunfyre da saldırıya katılabilirdi.

Ancak Prens Aemond'un böyle ertelemelere tahammülü yoktu. Kardeşlerine ve onların ejderhalarına ihtiyacı olmadığını söyledi. Aegon ağır yaralıydı. Daeron ise çok gençti. Daemon'un ejderhası Caraxes korkunç bir yaratıktı. Vahşi, zeki ve savaşa aşinaydı. Fakat Vhagar daha yaşlı ve vahşiydi. Caraxes'den iki kat daha büyüktü. Rahip Eustace'in anlattığına göre Akraba Katili Aemond bu zaferin sadece ona ait olmasına karar vermişti. Zaferi ne başka insanlarla ne de kardeşleriyle paylaşmaya niyeti yoktu.

Kral Aegon II yataktan kalkıncaya kadar vekil prens Aemond'dı ve diyarı o yönetiyordu. Bu yüzden kararına itiraz edilemedi. Bu kararın üzerine on

beş gün sonra Aemond ve dört bin kişilik ordusu Tanrı Kapısı'ndan çıkıp harekete geçti.

Daemon Targaryen bu olaylara kayıtsız kalamayacak kadar büyük ve deneyimli bir savaşçıydı. Harrenhal'ın devasa duvarlarının arasına kapanıp kalmak ona göre değildi. Prensin, Kral'ın Şehri'nde hala daha dostları vardı. Aemond'un planları o daha harekete geçmeden önce Daemon'a ulaştı. Aemond ve Sör Criston Cole'un Kral'ın Şehri'nden ayrıldıklarının haberi Daemon'a geldiğinde ise gülerek, "*Geç bile kaldı.*" dedi. Çünkü prens uzun zamandır bu anı bekliyordu. Bunun üzerine Harrenhal'ın kulelerinden kuzgun sürüleri havalandı.

Diyarın başka bir yerinde Lord Walys Mooton, Bakire Havuzu'ndan topladığı yüz kişilik bir şövalye birliğine önderlik ediyordu. Güçlerini yarı vahşi Crabb'lerle, Crackclaw Point'den Brune'larla ve Pençe Adası'ndan Celtigar'larla birleştirdi. Çam ormanlarının arasından ve sisli tepelerden geçip hızlıca Rook's Rest'e ilerlediler. Kalenin garnizonunu gafil avlayıp kaleyi geri aldılar. Daha sonra Lord Mooton en cesur askerlerini toplayıp kalenin batısındaki arazide küllerin arasında yatan Sunfyre'ı öldürmek için harekete geçti.

Sözde ejderha katilleri, Sunfyre'i beslemek ve korumak için bırakılan adamları kolayca geçtiler. Fakat Sunfyre beklediklerinden daha güçlüydü. Ejderhalar zemindeyken hantal yaratıklardır. Sunfyre'ın da bir kanadı neredeyse koptuğu için uçamaz durumdaydı. Saldırmak için gelen adamlar ejderhanın ölmek üzerinde olduğunu düşünmüşlerdi. Onun yerine ejderhayı uyurken buldular ama kılıçların sesi ve atların gürültüsü ejderhayı uyandırdı. Ejderhaya çarpan ilk mızrak ise onun öfkelenmesine neden oldu. Sayısız koyun kemiklerinin arasında ve çamurun içinde debelenen ejderha yılan gibi kıvrılmıştı. Havalanmak için çabalarken kendisine saldıranlara sarı alevler üflüyordu. Ejderha üç kere havalanmaya çalışmış ve üç kere yere düşmüştü. Mooton'un adamları ejderhanın başına üşüşüp kılıçlarla, baltalarla ve mızraklarla ejderhaya saldırdılar ve daha çok yaraladılar. Ancak bu darbeler ejderhayı daha da sinirlendirdi. Hayatta kalmayı başaranlar kaçmadan önce ölenlerin sayısı altmış kadardı.

Ölenler arasında Bakire Havuzu'nun Lord'u Walys Mooton da vardı. Cesedi on beş gün sonra kardeşi Manfyrd tarafından bulundu. Erimiş

zırhın içinde yanan etten ve içinde dolaşan kurtçuklardan başka bir şey kalmamıştı. Ancak Lord Manfyrd, cesur adamların cesetleriyle ve ölmüş atlarla dolu arazide Kral Aegon'un ejderhasını bulamadı. Sunfyre gitmişti. Yerde izler olsaydı ejderha sürünerek gitmiş olabilirdi. Ancak görünüşe göre Altın Sunfyre tekrar havalanmıştı ama nereye gittiğini kimse bilmiyordu.

Bütün bunlar olurken Daemon Targaryen, ejderhası Caraxes ile hızla güneye doğru gidiyordu. Tanrı Gözü'nün batı kıyısından uçarak Sör Criston Cole'un komuta ettiği düşman ordusuna görünmemeye çalışıyordu. Prens, Karasu'yu geçti ve doğuya döndü. Kral'ın Şehri'ne doğru akan nehri takip etti. Ejderha Kayası'nda ise Rhaenyra Targaryen simsiyah parlayan pullu bir kıyafet giymişti. Ejderhası Syrax ile havalanırken Karasu Koyu'nun suları şiddetle etrafa saçıldı. Şehrin yukarısında kraliçe ve prens eşi bir araya geldiler. Aegon'un Yüksek Tepesi'nin etrafında daireler çizdiler.

Aşağıdaki insanlar gördükleri şey karşısında dehşete düştüler. Korkuyla bekledikleri saldırının artık gerçekleştiğini anlamışlardı. Prens Aemond ve Sör Criston birlikte Harrenhal'ı almaya gittiklerinde şehri savunmak için geriye bıraktıkları kişi sayısı çok azdı. Akraba Katili Aemond dehşetli ejderhası Vhagar'ı da götürmüştü. Bu yüzden Kral'ın Şehri'nde, kraliçenin ejderhalarına karşı koyacak sadece Dreamfyre ve bir avuç tam gelişmemiş ejderha bulunuyordu. Genç ejderhaların hiç sürücüsü olmamıştı. Dreamfyre'ın sürücüsü Kraliçe Helaena ise kendini kaybetmiş bir kadındı. Bu durumda şehri savunacak ejderha yoktu.

Şehir kapılarından binlerce insan çıkarak dışarıya akın ettiler. Çocuklarını ve en temel ihtiyaçlarını alarak güvende olmak için kırsal bölgelere gidiyorlardı. Bazıları ise evlerinin altına çukurlar ve tüneller kazdılar. Amaçları şehir yanarken orada saklanmaktı. Bit Çukuru'nda ayaklanma çıktı. Karasu Koyu'nun doğusunda Deniz Yılanı'nın gemileri gözüktüğünde ise şehirdeki çanlar çalmaya başladı. Bunun üzerine şehirdeki ayaktakımı sokaklara akın etti ve geçtikleri yerleri yağmaladılar. Altın pelerinliler ortamı sakinleştirinceye kadar onlarca kişi öldü.

Kral Aegon yatalak ve yanmış bir şekilde yatıyordu. Prens Aemond ve Kral El'inin de yokluğunda şehri savunmak anneleri Dul Kraliçe'ye

kalmıştı. Kraliçe Alicent onlara meydan okumak için harekete geçti. Şehrin ve kalenin kapılarının kapatılmasını emretti. Duvarlara altın pelerinlileri gönderdi ve Prens Aemond'u geri çağırmak için hızlı atlılar gönderdi.

Yüce Üstat Orwyle'a da "tüm sadık lordlara" kuzgun göndermesini emretti ve lordlardan gerçek krallarını savunmak için şehre gelmelerini istedi. Orwyle süratle odasına gitti ancak odasında dört tane altın pelerinli onu bekliyordu. İçlerinden biri üstadın feryatlarını bastırırken diğerleri de üstadı bağladılar. Kafasına çuval geçirilen üstat kara hücrelere atıldı.

Kraliçe Alicent'in gönderdiği atlılar da kapılardan geçip gidemediler. Atlılar kapıların orada onları bekleyen altın pelerinliler tarafından tutuklandılar. Kral Aegon'u korumak için seçilen ve kapılarda görev yapan yedi kumandan, Kızıl Kule'nin tepesinde Caraxes görünür görünmez tutuklandı ya da öldürüldü. Tüm bunlar Kraliçe Alicent'in haberi olmadan yapıldı. Çünkü Şehir Gözcüleri'nin askerleri eski kumandanları Daemon Targaryen'e hala daha sevgi besliyordu.

Altın pelerinlilerin kumandan yardımcısı ve kraliçenin kardeşi Gwayne Hightower, hızla ahırlara gidip uyarı borusunu çalma niyetindeydi. Ancak burada yakalanıp silahsız bırakıldı ve kumandanı Luthor Largent'un karşısına çıkarıldı. Hightower onu dönek olarak adlandırınca Luthor Largent güldü. "*Bize bu pelerinleri Daemon verdi. Ne kadar döndürürsen döndür yine de altınlar,*" dedi. Sonra da kılıcını Gwayne'nin karnına batırdı ve Deniz Yılanı'nın gemilerinden akın akın gelen adamlar için kapıların açılmasını emretti.

Kral'ın Şehri'nin devasa duvarları çok güçlü olmasına rağmen şehir bir günden az bir sürede düştü. Nehir Kapısı'nda kısa bir mücadele yaşandı. On üç tane Hightower şövalyesi ve yüz kadar asker, altın pelerinlileri uzaklaştırmış ve saldırılara karşı yaklaşık sekiz saat kadar direnmişlerdi. Ancak bu kahramanlıkları beyhude bir çabaydı çünkü Rhaenyra'nın adamları korunmayan diğer altı kapıdan akın ederek şehre giriyorlardı. Kraliçenin ejderhalarını gökyüzünde süzülürken gördükten sonra ise karşı koyma çabalarını yitirdiler. Kral Aegon'a bağlı olan kişiler ya kaçtılar, ya saklandılar ya da diz çöktüler.

Ejderhalar birer birer iniş yaptılar. Kuzu Hırsızı, Visenya Tepesi'ne indi. Gümüş Kanat ve Vermithor da Ejderha Çukuru'nun dışında bulunan Rhaenys Tepesi'ne indiler. Prens Daemon ise Caraxes ile birlikte dış avluya inmeden önce Kızıl Kale'nin kulelerinin etrafında dolaştı. Şehri savunanlar tarafından bir zarar gelmeyeceğini anladıktan sonra kraliçe karısının da ejderhası Syrax ile inmesi için işaret verdi. Addam Velaryon yukarıda kaldı. Seasmoke ile şehir duvarlarının etrafını dolaştı. Ejderhanın deri kanatlarının sesi aşağıdaki insanlara ikaz niyeti taşıyordu. Herhangi bir meydan okumaya ateşle karşılık verileceğini anlatıyordu.

Direnmenin bir işe yaramayacağını anlayan Dul Kraliçe Alicent, babası Sör Otto Hightower, Sör Tyland Lannister ve Tahtaayak Lord Jasper Wlyde ile birlikte Maegor Kulesi'nden çıktı. (Lord Larys Strong aralarında değildi. Fısıltıların Efendisi bir şekilde kaçmayı başarmıştı.) Kraliçe Alicent üvey kızı ile anlaşmayı denedi. "*Yaşlı Kral'ın yaptığı gibi biz de beraber büyük bir konsey kuralım. Tahta kimin geçeceğini diyarın lordlarının karşısında görüşelim,*" dedi Dul Kraliçe. Ancak Kraliçe Rhaenyra bu teklifi hor gören bir ifadeyle reddetti. "*Bu konseyin nasıl yönetileceğini ikimiz de biliyoruz.*" Sonra da üvey annesinin önüne iki teklif sundu; boyun eğ ya da yan.

Bu yenilgi karşısında Kraliçe Alicent boynunu eğdi ve kalenin anahtarını teslim etti. Adamlarına da kılıçlarını indirmelerini emretti. Alicent'in, "*Şehir sizindir, prenses. Fakat elinizde fazla tutamayacaksınız. Kediler gittiğinde meydan farelere kalır. Oğlum Aemond yakında kan ve ateşle birlikte geri dönecek*" dediği söylenir.

Rhaenyra'nın galibiyeti başarıya tamamen ulaşmış sayılmazdı. Kraliçenin adamları Aegon'un karısını bulmuşlardı. Deli Kraliçe Helaena kendisini yatak odasına kilitlemişti. Ancak kralın odasının kapısını kırıp içeriye girdiklerinde gördükleri şey "boş bir yatak ve dolu bir lazımlıktı." Kral Aegon II kaçmıştı. Altı yaşındaki kızı Jaehaera ve iki yaşındaki oğlu Maelor da yoktu. Kral Muhafızları'nın şövalyeleri Sör Willis Fell ve Sör Rickard Thorne ile birlikte gitmişlerdi. Dul Kraliçe bile nereye gittiklerini bilmiyormuş gibi görünüyordu. Luthor Largent da kapılardan kimsenin geçmediğine dair yemin etmişti.

Ancak Demir Taht'ı gizlice götürmenin bir yolu yoktu. Kraliçe Rhaenyra, babasının tahtını alıncaya kadar uyuyamamıştı. Bu yüzden taht

odasındaki meşaleler yakıldı ve kraliçe tahtın demir basamaklarını tırmandı. Kendisinden önce Kral Viserys'in, ondan önce Yaşlı Kral'ın ve daha önceleri Maegor, Aenys ve Ejderha Aegon'un oturduğu tahta oturdu. Hala zırhının içinde olan kraliçe sert bir ifadeyle aşağıdakileri izliyordu. Kızıl Kale'deki erkekler ve kadınlar karşısına getirildi. Kraliçeye diz çökmeleri, affını istemeleri ve hayatlarını, kılıçlarını, onurlarını adamaları istendi.

Merasim bütün gece devam etti. Rhaenyra Targaryen kalkıp aşağıya indiğinde şafak sökmüştü. Salonda yürürken kraliçeye lord kocası Prens Daemon eşlik etti. Majestelerinin bacaklarında ve sol elinin avcunda kesikler vardı. Kraliçe geçerken aşağıya kandamlaları aktı. Oradaki âlim adamlar birbirlerine baktılar fakat hiçbiri gerçeği söylemeye cesaret edemedi: "Demir Taht, kraliçeyi reddetmişti. Tahtta geçireceği gün sayısı azdı."

Tüm bu olaylar Prens Aemond ve Sör Criston Cole nehir topraklarına giderken oldu. On dokuz günlük yolculuktan sonra Harrenhal'a vardılar ve kaleyi kapıları açık bir şekilde buldular. Prens Daemon ve adamları gitmişti.

Prens Aemond, Harrenhal'a olan yolculuğu sırasında Vhagar'ı hep yakınında tuttu. Amcasının Caraxes ile ani bir saldırı yapabileceğini düşündü. Sör Criston Cole'dan bir gün sonra Harrenhal'a geldi ve burada elde ettikleri büyük zaferi kutladılar; Prens Aemond'un hiddetiyle yüzleşmektense Daemon ve onun "nehirli pislikleri" kaçmayı tercih etmişlerdi. Bu yüzden Kral'ın Şehri'nin düştüğünün haberi onlara ulaşınca prensin kendini fazlasıyla aptal hissetmiş olmasına şaşmamak gerek. Ancak prensin öfkesi tarif edilemeyecek kadar fazlaydı.

BÖLÜM 7

Harrenhal'ın batısındaki nehir topraklarında savaş, Lannister ordusu ilerleyişini zor da olsa sürdürürken devam etti. Ordunun kumandanı Lord Lefford'un yaşı ve zaafiyetlerinden dolayı ilerleyişleri sürünme derecesine kadar azaldı. Tanrı Gözü'nün batı kıyısına geldiklerinde ise yeni ve büyük bir ordu ile karşılaştılar.

Virane Roddy veKış Kurtları güçlerini Geçit Lordu Forrest Frey ve Kuzgunağaç'ın okçusu olarak bilinen Kızıl Robb Nehir ile birleştirmişlerdi. Kuzeylilerin sayısı iki bindi. Frey ise iki yüz şövalye ve şövalyelerin üç katı kadar da savaşçı getirmişti. Nehir'in savaşa getirdiği okçuların sayısı da üç yüzdü. Yeterli sayıda savaşçısı olmayan Lord Lefford düşmanına karşı koymak için durduğunda güneyde daha fazla düşman belirdi. Aslan Katili Uzunyaprak önceki savaşlardan sağ çıkan bir grup savaşçı ile birlikte güçlerini Bigglestone, Chambers ve Perryn lordlarıyla birleştirmişti.

İki ordu arasında kalan Lefford, ordusunun arka saflarının dağılmasından endişelendiği için hangi tarafa saldıracağı konusunda tereddüt etti. Bunun yerine göl kenarına çekilip orada mevzilendi ve yardım için Harrenhal'da bulunan Prens Aemond'a kuzgunlar yolladı. Bir düzine kuzgun havalanmasına rağmen hiç biri prense ulaşamadı; Westeros'un en iyi okçusu olarak tanınan Kızıl Robb Nehir kuşları havadayken vurdu.

Ertesi gün Sör Garibald Grey, Lord Jon Charlton ve Kuzgunağaç'ın on bir yaşındaki yeni lordu Benjicot Blackwood komutasında daha fazla nehirli savaşçı geldi. Kraliçenin adamları yeni katılan savaşçılarla birlikte sayıları daha da artınca saldırı zamanının geldiğine karar verdiler. "Ejderhalar gelmeden önce şu aslanları ortadan kaldıralım." dedi Virane Roddy.

Ertesi gün güneşin doğuşuyla birlikte Ejderhaların Dansı'nın en kanlı kara savaşı başlamış oldu. Bu savaş, Hisar'ın kayıtlarında Göl Kıyısı Savaşı

olarak geçer ancak o günkü savaştan sağ çıkanlar bunu Balık Yemi olarak adlandırırlar.

Üç taraftan saldırıya uğrayan batılı savaşçılar Tanrı Gözü'nün sularına itildi. Sazlıkların arasında savaşan yüzlercesi hayatını kaybetti. Daha fazlası da kaçmaya çalışırken gölün sularında boğuldu. Karanlık çöktüğünde iki bin kişi ölmüştü. Aralarında Lord Frey, Lord Lefford, Lord Charlton, Lord Swfyt, Lord Reyne, Sör Clarent Crakehall ve Lannis Limanı'nın piçi Sör Tyler Hill'ın da bulunduğu birçok soylu da vardı. Lannister ordusu parçalandı ve katledildi. Ölü yığınlarını gören Kuzgunağaç'ın genç lordu Ben Blackwood, savaşın getirdiği bu kıyım için ağladı. En ağır zaiyatı verenler ise kuzeylilerdi. Çünkü Kış Kurtları en önde savaşma onuruna sahip olmak için yalvarmış ve Lannister mızraklarına karşı beş defa saldırıya geçmişlerdi. Lord Dustin ile güneye gelen adamların üçte ikisinden fazlası ya ölmüştü ya da yaralanmıştı.

Harrenhal'da bulunan Aemond Targaryen ve Sör Criston Cole, kraliçenin saldırılarına nasıl karşılık vereceklerine dair münakaşa yaşadılar. Kara Harren'in kalesi saldırılara karşı çok dayanıklı olmasına ve nehir lordlarının hiçbirinin Vhagar'ın korkusundan dolayı kuşatma yapmaya cesaretleri olmamasına rağmen, kralın adamlarının yemek ve saman erzakları her geçen gün azalıyordu. Kalenin dev duvarlarından görülebilen arazilerde sadece kararmış otlaklar ve kül olmuş köyler gözüküyordu. Erzak aramaya çıkan birlikler ise geri dönmemişti. Sör Criston Cole, Aegon'un destekçilerinin en güçlü olduğu bölge olan güneye geri çekilmeleri konusunda ısrar etti. Ancak prens bu öneriyi reddetti. "*Sadece korkaklar hainlerden kaçar.*" dedi. Kral'ın Şehri'nin ve Demir Taht'ın kaybı prensi çileden çıkarmıştı. Balık Yemi'nin haberi geldiğinde ise haberi getiren yaveri sinirden boğazladı. Prensin metresi Alys Nehir'in müdahalesi çocuğun hayatını kurtardı. Prens Aemond, Kral'ın Şehri'ne ani bir saldırı yapma fikrini uygun görüyordu. Kraliçenin ejderhalarından hiç birinin Vhagar'ın dengi olmadığı konusunda ısrar etti.

Sör Criston Cole bu düşünceyi aptallık olarak nitelendirdi. "*Altı ejderhaya tek ejderhayla karşı koymak aptalca olur prensim.*" dedi. Bir kez daha güneye gitmeleri ve Lord Ormund Hightower ile güçlerini birleştirmeleri yönünde ısrar etti. Prens Aemond burada kardeşi Daeron ile bir araya gelebilirdi. Kral Aegon'un, Rhaenyra'dan kaçtığını biliyorlardı. Şüphesiz ki

Sunfyre'ı iyileştirecek ve kardeşlerine katılacaktı. Belki de şehirdeki dostları Kraliçe Helaena'nın da şehirden kaçmasını sağlayabilirdi. Böylece Dreamfyre'ı da savaşa getirebilirdi. O zaman dört ejderha belki altı ejderhayı yenebilirdi. Çünkü onlardan biri Vhagar'dı.

Prens Aemond bu düşünceyi kabul etmedi ve "korkak eylemi" olarak isimlendirdi. Sör Criston Cole ve Prens Aemond yollarını ayırmaya karar verdiler. Cole komuta ettiği orduyla birlikte güneye Lord Ormund Hightower ve Prens Daeron'un yanına gidecekti. Ancak Vekil Prens onlara katılmayacaktı. Onun yerine kendi savaşını verme niyetindeydi. Hainlere yukarıdan alev yağdıracaktı. Er ya da geç "fahişe kraliçe" bir ya da iki ejderhasını ona karşı koymak için gönderecekti ve böylece Vhagar onları yok edecekti. "*Bütün ejderhalarını göndermeyi göze alamaz*" diye ısrar etti Aemond. "*Bu Kral'ın Şehri'ni zayıf ve savunmasız bırakır. Syrax'i ya da hayatta kalan son oğlunu da riske atamaz. Rhaenyra kendine kraliçe diyor olabilir fakat o bir kadın. Her anne gibi korkuları var ve kadınların zayıf yüreğini taşıyor.*"

Böylece Kralyapan ve Akraba Katili yollarını ayırdılar ve her biri kendi kaderine gitti. Bu sırada Kızıl Kale'de Kraliçe Rhaenyra Targaryen kendi dostlarını ödüllendirmeye ve üvey kardeşine hizmet edenlere ise vahşi cezalara çarptırmaya başladı.

"Kendine Aegon II diyen taht işgalcisi"nin yakalanmasına yönelik bilgi verenlere büyük ödüller verileceği duyuruldu. Aegon II ile birlikte kızı Jaehaera ve oğlu Maelor , "sahte şövalyeler" Willis Fell, Rickard Thorne ve ayrıca Tahtaayak Larys Strong da aranıyordu. Bu yöntem beklenen sonucu vermeyince Majesteleri, şövalyelerden oluşan arama birlikleri gönderdi. Görevleri kendisinden kaçan hainleri aramak ve karşı tarafa yardım edenleri bulduklarında cezalandırmaktı.

Kraliçe Alicent'in üvey kızı "bir zamanlar Alicent'i seven babasının hatrına" hayatını bağışlamasına rağmen kraliçenin el ve ayak bileklerini zincire vurdu. Alicent'in babası ise kızı kadar talihli değildi. Üç krala karşı Kral El'i görevi yapan Sör Otto Hightower kafası kesilen ilk haindi. Hala daha kanuna göre kralın oğlunun kız çocuktan önce geldiği konusunda ısrar eden Demirayak'ın da kafası kesildi. Kraliyet hazinesini düzeltmesini umdukları Sör Tyland Lannister ise işkencecilere verildi.

Ne Aegon ne de Aemond şehirdeki insanlar tarafından çok sevilmezdi. Bu yüzden şehrin yerlileri kraliçenin dönüşünü hoş karşılamışlardı. Ancak sevgi ve nefret aynı sikkenin iki farklı yüzüdür. Şehir kapılarına her gün yeni kelleler asılması ve bunla birlikte vergilerin artması sikkenin yüzünü değiştirmişti. Bir zamanlar Diyar'ın Lokumu diye tezahürat yaptıkları kız kindar ve açgözlü bir kadına dönüşmüştü. İnsanlar kraliçeye kendinden önceki krallar kadar zalim bir kraliçe dediler. Aralarından biri kraliçeye "Memeli Maegor" ismini taktı. Bu olaydan yüz yıl sonra ise halk arasında "Maegor'un Memesi" yaygın bir küfür olarak kullanıldı.

Şehir, kale ve taht onunken ve şehir altı ejderhayla birden savunulduğundan dolayı Rhaenyra oğullarını getirmek için güvenli ortamın yeterince sağlandığını düşündü. Kraliçenin leydilerini ve oğlu Genç Aegon'u taşıyan bir düzine gemi Ejderha Kayası'ndan yola çıktı. Rhaenyra oğlunu kendinden uzak olmasın diye kadeh taşıyıcısı yaptı. Kraliçenin ilk kocası Laenor Velaryon'dan olma son oğlu Prens Joffrey'i getirmek için ise Martı Kasabası'ndan bir donanma yola çıktı. Prens Joffrey'in yanında ejderhası Tyraxes de vardı. Majesteleri, Joffrey'i Ejderha Kayası Prensi ve Demir Taht'ın varisi yapacak büyük ve masraflı merasimin planlarını yapmaya başladı.

Zafer sarhoşu olan Rhaenyra Targaryen ne kadar az günü kaldığı konusunda şüphe duymadı. Ancak Demir Taht'a her oturduğunda herkesin anlayabileceği üzere ellerinde, kollarında ve bacaklarında yeni kesikler oluştu.

Şehir duvarlarının ötesinde, Yedi Krallık'ın diğer bölgelerinde savaş devam etti. Nehir topraklarında Sör Criston Cole Harrenhal'dan ayrılmış ve Tanrı Gözü'nün batı kıyısından güneye ilerliyordu. Yanında üç bin altı yüz adam vardı. (Ölümler, hastalık ve firarlar Kral'ın Şehri'nden yola çıkan orduyu zayıflatmıştı.) Prens Aemond ejderhası Vhagar ile çoktan ayrılmıştı. Artık kalede veya ordunun başında olmayan tek gözlü prens, istediği yere uçma konusunda özgürdü. Onun verdiği savaş bir zamanlar Fatih Aegon ve kız kardeşlerinin verdiği savaş gibiydi. Mücadelesini ejderha ateşiyle veriyordu. Vhagar ile sonbahar semasından inip nehir lordlarının kalelerini, köylerini ve arazilerini yakıp yıkıyordu. Prensin hiddetiyle ilk tanışan Darry Hanesi oldu. Arazilerde hasat toplayan adamlar mahsuller ateşle kaplanınca yandılar ya da kaçtılar. Darry Kalesi

de ateş fırtınası tarafından yanıp kül edildi. Leydi Darry ve küçük çocukları kalenin altındaki mahzenlere sığınarak hayatta kaldılar. Ancak lord kocası ve varisi kırk kadar kılıçlı asker ve okçuyla birlikte siperlerde yanarak öldüler. Üç gün sonra da Lord Horroway'in kasabası alevler arasında kaldı. Daha sonra da Mill, Blackbuckle, Buckle, Claypool, Swynford ve Spiderwood yakıldı. Nehir topraklarının yarısı alevlerle kaplanıncaya dek Vhagar'ın gazabı hepsine sırayla uğradı.

Sör Criston Cole da alevlerle karşılaştı. Adamlarını nehir topraklarından güneye götürürken önünde ve arkasında dumanlar tütüyordu. Denk geldiği her köyü yanmış ve terk edilmiş olarak buldu. Adamlarıyla birlikte daha birkaç gün önce canlı olan ormanların arasından geçti. Şimdi onların yerinde yol boyunca karşılaştıkları yanan ve ölen nehir lordları gibi ölü ağaçlar vardı. Her derede, havuzda ve köy kuyusunda cesetler buldu. Ölü atlar, ölü inekler, ölü insanlar şişmiş ve kokmuş bir şekilde suyun içindeydiler. Başka bir yerde öncü birlikleri korkunç bir manzarayla karşılaştılar. Çürüyen kıyafetlerinin içinde ağaçların altında oturan zırhlı cesetler vardı. Bu garip manzarayı oluşturan adamlar savaşta ölen savaşçılardı. Yeşil ve çürümüş etleri kemiklerinden sıyrılan adamların paslı miğferlerinin içinde sırıtan kafatasları vardı.

Harrenhal'dan ayrıldıktan dört gün sonra saldırı başladı. Ağaçların arasına saklanan okçular öncü kuvveti oluşturan atlıları ve gruptan ayrı kalanları teker teker vurdular. Bazı savaşçılar öldü. Bazıları geride kaldı ve bir daha görülmediler. Bazıları ise mızraklarını ve kalkanlarını bırakıp ormana doğru kaçtı. Bazı savaşçılar da düşmanın tarafına geçtiler. Crossed Elms denen köyde başka bir dehşet görüntüyle daha karşılaştılar. Şimdiye dek böyle manzaralara alıştıklarından dolayı Sör Criston'ın öncülük yapan atçıları suratlarını ekşiterek cesetlerin yanlarından geçtiler. Cesetleri umursamadılar. Ta ki cesetler bir anda sıçrayıp onlara saldırıncaya dek. Bunun bir tuzak olduğunu anlamadan önce bir düzine adam öldü.

Ancak bütün bunlar daha başlangıçtı. Çünkü Üç Dişli Mızrak lordları kuvvetlerini bir araya topluyorlardı. Sör Criston Cole gölü geçip karadan Karasu'ya giderken taşlı bayırın tepesinde kendisini bekleyen bir ordu buldu. Tam teşekküllü üç yüz şövalye, daha fazla uzun yaycı, üç bin okçu, üç bin tane mızraklı nehirli savaşçı ve fırlatma baltalı, tokmaklı, dikenli

gürz ve eski demir kılıçlarıyla yüzlerce kuzeyli savaşçı vardı. Tepelerinde ise Rhaenyra Targaryen'in sancağı dalgalanıyordu.

Bu savaş Dans'taki diğer savaşlar gibi bir tarafın lehine gelişti. Lord Roderick Dustin savaş borusunu dudaklarının arasına götürdü ve saldırıyı başlattı. Kraliçenin savaşçıları Kış Kurtları'nın önderliğinde bayırdan aşağı indiler. Kış Kurtları kuzeye has tüylü atların üstündeydi. Şövalyeler ise zırhlı savaş atlarına binmişlerdi. Sör Criston devrilip öldüğünde, Harrenhal'den beri onun yanında yer alan savaşçılar cesaretlerini kaybettiler. Ordu dağıldı ve adamlar kalkanlarını atıp kaçtılar. Ancak düşmanları kaçan savaçıların peşinden gidip yüzlercesini öldürdü.

130 AC yılının Bakire Günü'nde, Eski Şehir'in Hisar'ı kışın geldiğini haber vermek için üç yüz tane beyaz kuzgun gönderdi. Kraliçe Rhaenyra Targaryen için ise daha yaz ortası gibiydi. Kral'ın Şehri'nde yaşayan insanların hoşnutsuzluklarına rağmen taç ve taht onundu. Dar denizin karşısında Troyka kendi kendini parçalamaya başlamıştı. Velaryon Hanesi sert dalgalara alışkındı. Kar, Ay Kapıları'nın geçitlerini kapamasına rağmen Vadi'nin Bakire'si sözünün eri olduğunu kanıtlayıp adamlarını kraliçenin ordusuna katılması için deniz yoluyla göndermişti. Beyaz Liman'dan da Manderly'nin kendi oğulları Medrick ve Torrhen'in önderliğinde başka donanmalar da gelmişti. Kraliçe Rhaenyra'nın her taraftan gücü daha da artarken, Kral Aegon'un gücü ise azalıyordu.

Ancak düşmanını tamamen fethetmedikçe hiçbir savaş kazanılmış sayılmazdı. Kralyapan Sör Criston Cole ölmüştü fakat diyarın bir yerlerinde kendi kral yaptığı Aegon II hala daha yaşıyordu. Aegon'un kızı Jaeharea da özgürdü. Yeşil konseyin en kurnaz ve gizemli üyesi Tahtayak Larys Strong ortadan kaybolmuştu. Fırtına Burnu hala daha kraliçenin dostu olmayan Lord Borros Baratheon tarafından yönetiliyordu. Lord Jason ölmüş ve batının savaşçılarının büyük bölümü katledilmiş ya da dağıtılmıştı. Casterly Kayası da düzensiz büyük bir karmaşanın içindeydi. Ancak bunlara rağmen Lannisterlar da Rhaenyra'nın düşmanı olarak sayılmalıydı.

Prens Aemond ise Üç Dişli Mızrak'ın kâbusu olmuştu. Ejderhasıyla nehir topraklarınıa ateş ve ölüm yağdırıyordu. Sonra da ortadan kayboluyordu. Ertesi gün elli fersah uzaktaki başka bir bölgeye

saldırıyordu. Vhagar'ın alevleri Yaşlı Söğüt ve Beyaz Söğüt'ü küle çevirdi. Hogg Hall'da ise geriye kararmış taşlar bıraktı. Merrydown Well'de otuz adam ve üç yüz koyun, ejderha aleviyle can verdi. Akraba Katili daha sonra beklenmedik bir şekilde Harrenhal'a geri döndü. Burada ahşap olan her yer ejderha ateşiyle yandı. Altı şövalye ve kırk kadar savaşçı ejderhayı öldürmeye çalışırken öldü. Bu saldırıların haberi yayıldıkça diğer lordlar korkula gökyüzüne bakıp sıranın kime gelebileceğini düşündüler. Bakire Havuzu'ndan Lord Mooton, Duskendale'den Lord Darklyn ve Kuzgunağaç'tan Lord Blackwood, kraliçeden acil yardım isteyip ejderhalarını göndermesi ve onları savunması için yalvardılar.

Ancak Rhaenyra'ya tehdit oluşturan en büyük düşmanı Tek Göz Aemond değildi. Aemond'un genç kardeşi Prens Cesur Daeron ve Lord Ormund Hightower tarafından komuta edilen güneyli orduydu.

Hightower ordusu Mander'i geçmişti ve ağır ağır Kral'ın Şehrine doğru yol alıyordu. Gelirken de karşılarına çıkan kraliçeye bağlı her orduyu dağıtıyor ve lordları onlara diz çökmeye zorlayıp kendi güçlerine katıyorlardı. Prens Daeron 'un ejderhası Tessarion ile tepelerinde gözcülük yapması paha biçilemez bir avantajdı. Prens böylece Lord Ormund'u düşmanın hareketlerine ve aldıkları siperlere karşı uyarabiliyordu. Kraliçenin adamları da ejderha aleviyle yüzleşmektense Mavi Kraliçe'nin kanatlarını görür görmez genellikle ortadan kayboldular.

BÖLÜM 8

Kraliçe El'i Lord Corlys Velaryon kendilerine yönelik tüm tehditlerin farkındaydı. Bu yüzden Majesteleri'ne konuşma vaktinin geldiğini söyledi. Baratheon, Lannister ve Hightower lordları eğer diz çöküp bağlılık yemini ederlerse ve Demir Taht'a rehine verirlerse kraliçeye onları affetmesi konusunda ısrar etti. Kraliçe Alicent ve Kraliçe Helaena'nın sorumluluğunu İnanç'ın almasını önerdi. Böylece hayatlarının geri kalanını ibadet ederek geçirebilirdi. Deniz Yılanı, Helaena'nın kızı Jaehaera'yı kendi vesayetine alabilirdi. Zamanı gelince de Genç Aegon ile evlendirerek Targaryen Hanesi'nin iki yarısını tekrar birbirine bağlayabilirlerdi. Deniz Yılanı bu planı kraliçeye anlatırken "*Peki üvey kardeşlerime ne olacak?*" diye sordu Rhaenyra. "*Oğullarımı katleden ve tahtımı çalan sahte kral Aegon ve Akraba Katili Aemond'a ne olacak?*"

"*Canlarını bağışlayın ve Sur'a gönderin,*" diye yanıt verdi Lord Corlys. "*Siyahları giymesine izin verin ve hayatlarını kutsal yeminle bağlanacakları Gece Nöbeti'nde geçirsinler.*"

Kraliçe Rhaenyra "*Yemin bozanlar için edilen yeminlerin ne önemi var.*" dedi. "*Tahtımı çaldıklarında ettikleri yeminleri sorun etmediler.*"

Prens Daemon da karısının endişelerine hak verdi. İsyancılara ve haincilere çıkarılan afların yeni isyanların tohumunu ekeceğini söyledi. "*Hainlerin kellerini Kral Kapısı'ndaki kazıklara diktikten sonra bu savaş bitecek. Daha önce değil.*" Aegon II bir süre sonra saklandığı taşın altında bulunurdu. Ancak Daeron ve Aemond'a karşı savaşabilirlerdi ve savaşmalıydılar. Lannisterlar ve Baratheonlar da yok edilmeliydi. Böylece kaleleri ve toprakları daha fazla sadakat gösteren adamlara verilebilirdi. Prens Daemon, Fırtına Burnu'nun Beyaz Ulf'a, Casterly Kayası'nın ise Sert Hugh Hammer'a verilmesini önerdi. Deniz Yılanı dehşete düştü. "*Eğer bu eski ve soylu haneleri yok edecek kadar zalim davranırsak Westeros'daki lordların yarısı bize düşman olur.*" dedi Lord Corlys.

Kraliçeye, kocası ya da El'i arasında bir tercih yapma durumu oluştu. Kraliçe de orta yolu bulmaya karar verdi. İşgalcinin kardeşlerini

öldürdükten sonra Fırtına Burnu'na ve Casterly Kayası'na elçiler yollayıp afları için makul şartlar önerecekti. "*İşgalcinin kardeşleri öldükten sonra geri kalanlar bize diz çöker. Ejderhalarını öldürün. Böylece ejderhaların kafasını taht salonundaki duvarlara asabileyim. Yıllar boyunca buraya gelen herkes onlara baksın ve ihanetin bedelini öğrensinler.*"

Hiç şüphesiz Kral'ın Şehri müdafaasız bırakılmamalıydı. Kraliçe Rhaenyra ejderhası Syrax ile birlikte oğulları Aegon ve Joffrey ile şehirde kalacaklardı. Çocuklarını riske atamazdı. On üç yaşındaki Joffrey kendisini savaşta ispatlamak için çok hevesliydi. Ancak annesiyle birlikte Kızıl Kale'yi bir saldırı anında Tyraxes ile savunması gerektiğini söylediklerinde Joffrey şehirde kalmayı kabul etti. Deniz Yılanı'nın varisi Addam Velaryon da ejderhası Seasmoke ile birlikte şehirde kalacaktı. Kral'ın Şehri'ni savunmak için üç ejderha yeterliydi. Diğer ejderhalar ise savaşa gideceklerdi.

Prens Daemon ejderhası Caraxes'e binip yanında Kuzu Hırsızı ve Nettles ile birlikte Üç Dişli Mızrak'a gidecek ve Prens Aemond'ı arayacaktı. Prens Aemond ve ejderhası Vhagar'ı bulup bu işe artık bir son verecekti. Beyaz Ulf ve Sert Hugh Hammer, Kral'ın Şehri'nin güneybatısında elli fersah uzaklıkta yer alan Tumbleton'a gideceklerdi. Burası şehir ve Hightower ordusu arasındaki kraliçeye sadık son kaleydi. Amaçları kasabayla kaleyi savunmak ve Prens Daeron ile ejderhası Tessarion'u yok etmekti.

Prens Daemon ve esmer kız Nettles uzunca bir süre Tek Göz Aemond'ı aradılar. Ancak çabaları sonuçsuz kaldı. Lord Manfryd Mooton kasabasının Vhagar'ın dehşetine uğramasından korkuyordu. Bu yüzden Prens Daemon ve Nettles'ı kasabasına davet etti. Böylece Bakire Havuzu onların üssü oldu. Prens Aemond ise oraya saldırmak yerine Ay Dağları'nın bayırlarında yer alan Stonyhead'e saldırdı; Yeşil Çatal'daki Sweetwillow ve Kızıl Çatal'daki Sallydance'e saldırdı; Bowshot Köprüsü'nü yakıp kül etti. Old Ferry ve Crone's Mill'i ateşe verdi. Bechester'daki kiliseyi yok etti. Ancak her seferinde Prens Daemon ve Nettles gelmeden ortadan kayboluyordu. Vhagar hiçbir yerde çok uzun durmuyordu. Bu yüzden saldırdığı yerdeki hayatta kalan insanlar ejderhanın hangi yöne konusunda emin olamıyorlardı.

Her şafak vaktinde Caraxes ve Kuzu Hırsızı, Bakire Havuzu'ndan havalanıp nehir topraklarının üstünde geniş daireler çizerek Vhagar'ı arıyorlardı fakat hava karardığında aramaları sonuçsuz bir şekilde geri dönüyorlardı. Lord Mooton ejderha sürücülerinin Vhagar'ı ararken ikiye ayrılmalarını önerecek kadar cüretkâr davrandı. Prens Daemon ise bu öneriyi reddetti. Vhagar, Fatih Aegon ve kız kardeşleri ile birlikte Westeros'a gelen üç ejderhadan biriydi ve tek hayatta kalanıydı. Yüz yıl önceki halinden daha yavaş olmasına rağmen neredeyse Kara Dehşet Balerion kadar gelişmişti. Ateşi taşı eritecek kadar sıcaktı. Ne Caraxes ne de Kuzu Hırsızı vahşilik yönünden onun dengi olamazdı. İkisi bir olursa anca o zaman Vhagar'a karşı koymaya umutları olabilirdi. Bu yüzden Prens Daemon gece gündüz kalede ve havada Nettles'ı yanından hiç ayırmadı.

Tüm bunlar olurken güneyde, Mander'in güçlü pazar kasabası Tumbleton'da savaş başlıyordu. Kasabanın yukarısında yer alan kale sağlam fakat küçüktü. Kalenin garnizonu kırktan fazla değildi. Ancak binlerce adam Acı Köprü'den, Uzun Masa'dan ve daha da güneyden geliyorlardı. Nehir lordlarının da gelmesiyle iki kuvvet birleşti ve sayıları daha da arttı. Azimleri de sağlamlaştı. Tumbleton'da Kraliçe Rhaenyra'nın sancağı altında toplanan kuvvetlerin sayısı yaklaşık dokuz bindi. Ancak Lord Hightower'ın ordusu çok daha fazlaydı. Hiç şüphe yok ki Vermithor ve Gümüş Kanat'ın gelmesi Tumbleton'ı savunanlar tarafından çok hoş karşılanmıştı. Ancak oradaki insanları bekleyen dehşeti çok az kişi biliyordu.

Tumbleton İhaneti'nin tam olarak ne zaman, nasıl ve ne sebeple yaşandığı tartışma konusudur. Muhtemelen de gerçeği hiçbir zaman öğrenemeyeceğiz. Görünüşe göre Lord Hightower'ın ordusundan kaçıp kasabaya akın eden insanların bir kısmı aslında Hightower'ın ordusunun bir parçasıydı. Kasabayı müdafaa edenlerin arasına sızmaları için gönderilmişlerdi. Ancak Sör Beyaz Ulf ve Sör Hugh Hammer da taraflarını değiştirmeseydi ilk yaşanan ihanet çok da büyük bir ihanet sayılmayacaktı.

İki adam da okuma yazma bilmedikleri için İki Hain'i (Tarih onları böyle isimlendirdi) yaptıkları şeye sevk edenin ne olduğunu asla bilemeyeceğiz. Ancak Tumbleton Savaşı hakkında daha fazla bilgiye

sahibiz. Kraliçeye bağlı altı bin savaşçı Lord Hightower'la savaşmak için dizilmişlerdi. Bir süre cesurca savaştılar fakat Lord Ormund'un okçuları tarafından atılan ok yağmuru saflarının zayıflamasına neden oldu. Koşum atlarıyla yapılan kuvvetli saldırı ise kraliçenin adamlarını dağıttı. Hayatta kalanlar geri çekilerek kasabanın içine girdiler. Hayatta kalanların çoğunun kasaba duvarlarının içinde güvenliği sağlandığından, Virane Roddy ve Kış Kurtları arka kapıdan saldırıya geçtiler. Düşmanın sol kanadına saldırırken kuzeylilere özgü dehşetli savaş nidaları attılar. Yarattıkları bu kargaşa ortamında kendi sayılarının on kat fazlasıyla mücadele ettiler. Bunlar olurken Lord Ormund Hightower ise savaş atının üstünde oturuyordu. Yanında Kral Aegon'un ve Eski Şehir ile Hightower'ın sancakları dalgalanıyordu. Şarkıcıların söylediğine göre Lord Roderick parçalanmış kalkanı ve kırık miğferiyle savaşırken baştan aşağı kanla kaplıydı. Ancak o kadar kendinden geçmişti ki aldığı yaraları hissetmiyor gibiydi. Lord Ormund'un kuzeni Sör Bryndon Hightower kendisini kuzeyli adamla derebeyinin arasına koydu. Uzun baltasıyla dehşetli bir darbe vurarak Lord Roderick'in kolunu omzundan koparıp attı ama Barrowton Lordu yine de savaşmaya devam etti. Ölmeden önce Sör Bryndon ve Lord Ormund'u öldürmeyi başardı. Lord Ormund'un sancakları yıkıldı ve kasabada yaşayan insanlar savaşın gidişatının değiştiğini düşünerek sevinç nidaları attılar. Tessarion'un ortaya çıkması bile onları korkutmadı çünkü kendi taraflarında savaşan iki ejderha vardı. Ancak Vermithor ve Gümüş Kanat havalanıp Tumbleton'a ateş yağdırmaya başladığında bütün sevinç nidaları çığlığa dönüştü.

Tumleton baştan aşağı tamamen yandı; dükkânlar, evler, septler, insanlar, her şey. Adamlar gözetleme kulerinden ve siperlerden yanarak aşağı düştüler. Bazı insanlar ise sokaklarda yandılar ve sendeleyerek feryat ettiler. Bu şekilde canlanan meşaleler gibi gözüküyorlardı. İki Hain kasabayı bir uçtan diğer uca kadar yaktı. Daha sonra ise Westeros tarihinde eşi benzeri görülmemiş bir yağmalama yaşandı. Güzel ve refah pazar kasabası Tumbleton baştan aşağı yanıp kül olmuştu. Bir daha asla tekrar inşa edilemeyecekti. O gün binlerce kişi yanarak can verdi. Daha fazlası ise kaçıp nehirde yüzmeye çalışırken boğuldu. Bazıları bu şekide ölenlerin talihli olduğunu söyledi çünkü hayatta kalanlara hiç merhamet gösterilmemişti. Lord Footly'nin adamları kılıçlarını atarak teslim oldular

fakat hepsi bağlandı ve kafaları kesildi. Alevlerden sağ kurtulan kasabalı kadınlara defalarca tecavüz edildi. Hatta sekiz ve on yaşındaki kızlar bile tecavüze uğradı. Yaşlı adamlar ve genç oğlanlar kılıçtan geçirildi. Ejderhalar ise onların çarpık ve duman tüten cesetleriyle karınlarını doyurdu.

Bu olaylar yaşanırken Nessaria denen tacir gökesi Ejderha Kayası limanına erzak ve onarım yapmak için gelmişti. Mürettebatın dediğine göre fırtına yönlerini değiştirmeden önce Pentos'dan Eski Volantis'e geri dönüyorlardı. Denizlerde böyle tehlikeler yaşanırdı fakat Volantisliler anlattıkları hikâyenin sonuna şaibeli bir şey daha eklemişlerdi. Nessaria batı yönüne doğru kürek çekerken büyük Ejder Dağı batan güneşin karşısında görünmüştü. Denizciler iki ejderhanın savaştığını görmüşlerdi. Ejderhaların kükremeleri dumanlı dağın doğu kanadında yer alan dik siyah kayalıklarda yankılanmıştı. Bu hikâye, Ejderha Kayası'ndaki herkesin haberi oluncaya kadar rıhtımdaki her meyhanede, handa ve genelevde defalarca ve yer yer değiştirilerek anlatıldı.

Ejderhalar Eski Volantis'deki insanlara göre mucize gibidirler. İki tanesini savaşırken görmek ise Nessaria'daki denizcilerin bir daha unutamayacağı bir olaydır. Ejderha Kayası'ndaki insanlar böyle yaratıklarla doğup büyüyordu ama denizcilerin anlattığı bu hikâye ilgilerini çekmişti. Ertesi sabah bölgenin yerlisi olan balıkçılardan bazıları kayıklarına binip Ejder Dağı'nın çevresini dolaştılar. Anlattıklarına göre dağın tabanında ölen ejderhadan geriye yanmış ve parçalanmış kalıntılar kalmıştı. Cesedin kanatlarının ve pullarının renginden anlaşıldığı üzere ejderha Gri Hayalet'ti. Ejderha yerde parçalanmış ve ikiye ayrılmış bir şekilde yatıyordu ve bir bölümü yenmişti.

Kraliçenin Ejderha Kayası'ndan ayrılmadan önce kale kumandanı yaptığı herkesçe tanınan sıcakkanlı şişman şövalye Sör Robert Quince bu haberi duyunca olaydan Yamyam'ı sorumlu tuttu. Herkesin hem fikir olduğu üzere Yamyam kendinden daha küçük ejderhalara saldırmasıyla tanınırdı ama bu şekilde vahşice saldırdığı çok nadir olmuştu. Balıkçılardan bazıları ejderhanın onlara da saldıracağından korktular. Sör Robert Quince'den şövalyelerini ejderhanın yuvasına gönderip öldürmesini istediler. Kale kumandanı bu öneriyi kabul etmedi. "*Onu rahatsız etmezsek Yamyam da bizi rahatsız etmez.*" dedi. İşi garantiye almak

için Gri Hayalet'in cesedinin çürüdüğü Ejder Dağı'nın doğu yakasındaki sularda balıkçılığı yasakladı.

Bu sırada Karasu Koyu'nun batı kıyılarında yer alan Kral'ın Şehri'ne Tumbleton savaşının ve ihanetinin haberi geldi. Dul Kraliçe Alicent'in haberi duyduktan sonra güldüğü ve "*Tüm ektiklerini biçecekler.*" dediği söylenir. Demir Taht'taki Rhaenyra'nın ise beti benzi atmıştı. Şehir kapılarının kapatılmasını ve sürgülenmesini emretti. Bundan böyle kimsenin şehre girmesine ya da şehirden ayrılmasına izin verilmeyecekti. "*Döneklerin şehrime sızıp kapıları isyancılara açmasına izin vermeyeceğim.*" dedi kraliçe. Lord Ormund'un ordusu ertesi sabah ya da bir gün sonra şehir duvarlarının dışına gelebilirlerdi; hainler, ejderha tohumları ise daha erken varabilirlerdi.

Bu ihtimal Prens Joffrey'i heyecanlandırdı. "*Bırak gelsinler,*" dedi. "*Onlara Tyraxes ile karşı koyarım.*" Oğlunun bu sözü üzerine annesi telaşa düştü. "*Hayır, karşı koymayacaksın. Savaşmak için yaşın çok genç.*" Kraliçe bu sözü söylemesine rağmen siyah konsey ile birlikte yaklaşan düşmana nasıl karşı koyacaklarını tartışırken oğlunun konseyde kalmasına müsaade etti.

Kral'ın Şehri'nde altı ejderha kalmıştı ama sadece bir tanesi Kızıl Kale'nin duvarları arasındaydı. O ejderha da kraliçenin dişi ejderhası Syrax idi. Dış avludaki ahırda bulunan atlar çıkarılmış ve orası Syrax için bırakılmıştı. Zemine ağır zincirlerle bağlanmıştı. Zincirler ejderhanın ahırdan bahçeye gelmesine yetecek kadar uzun olsa da sürücüsüz bir şekilde uçmasına engeldi. Syrax uzun zamandır zincirlere alışkındı. Çünkü sivil savaştan önce yıllar boyunca avlanmamıştı ve bu şekilde gayet iyi besleniyordu.

Diğer ejderhalar ise Ejderha Çukuru'ndaydılar. Kral Zalim Maegor bu devasa yapıyı ejderhaları koymak için yaptırmıştı. Büyük kubbesinin altında Rhaenys Tepesi'nin taşlarından oyulma çember şeklinde kırk tane mahzen vardı. Bu insan yapımı mağaralar kalın demir kapılar tarafından kapatılmıştı. İç kapılar çukur kumlarına doğru bakıyordu. Dış kapı ise tepenin yamaçlarına açılıyordu. Caraxes, Vermithor, Gümüş Kanat ve Kuzu Hırsızı savaşa gitmeden önce yuvalarını buraya yapmışlardı. Bu durumda beş ejderha kalmıştı; Prens Joffrey'nin Tyraxes'i, Addam Velaryon solgun gri renkli ejderhası Seasmoke, Prenses Jaehaera (şehirden

kaçtı) ve ikizi Prens Jaehaerys'e (öldürüldü) bağlı genç ejderhalar Morghul ve Shrykos bulunuyordu. Son olarak da sevgili Kraliçe Helaena'ya bağlı Dreamfyre vardı. En azından bir ejderha sürücüsünün çukurda ikamet etmesi uzun zamandır onların gelenekleriydi. Amaçları eğer yardıma ihtiyaç duyulursa şehrin savunmasını arttırmaktı. Kraliçe Rhaenyra oğullarını yanında tuttuğu için bu görev Addam Velaryon'a düşmüştü.

Ancak şimdi de siyah konseydeki sesler Sör Addam'ın sadakatini sorgulamak için yükselmişti. Ejderha tohumları Sör Beyaz Ulf ve Hugh Hammer düşmanın tarafına geçmişlerdi. Aralarındaki tek hainler onlar mıydı? Peki, Hull'lu Addam ve Nettles? Onlar da piç doğumluydu. Onlara güvenilebilir miydi?

Lord Bartimos Celtigar güvenilmeyeceğini düşündü. "*Piçler doğaları gereği haindirler.*" dedi. "*Bu onların kanında var. Normal insanlara sadakat nasıl kolayca gelebiliyorsa piçlere de ihanet kolayca gelir.*" İki piç doğumlu ejderha sürücüsünün düşmanın tarafına geçmeden önce derhal yakalanmaları gerektiği konusunda ısrar etti. Adamın görüşlerine diğerleri de katıldı. Aralarında Şehir Gözcüleri'nin Lord Kumandan'ı Sör Luthor Largent ve Kraliçe Muhafızları'nın Lord Kumandanı Sör Lorent Marbrand da vardı. Beyaz Liman'dan gelen korkusuz şövalye Sör Medrick Manderly ve şişman zeki kardeşi Sör Torrhen bile kraliçeyi şüphelendirdi. "*En iyisi riske girmemek,*" dedi Sör Torrhen. "*Düşmanımız fazladan iki ejderha daha kazanırsa savaşı kaybederiz.*"

Sadece Lord Corlys ejderha tohumunu savundu. Sör Addam ve kardeşi Alyn'in "Gerçek Velaryonlar" olduğunu ve Driftmark'ın varisi olmaya layık olduklarını açıkladı. Nettles'ın ise kirli ve çirkin bir kız olmasına rağmen Geçit Savaşı'nda yiğitçe savaştığını söyledi. Lord Celtigar "*İki hain de yiğitçe savaşmışlardı.*" diyerek karşı çıktı.

Kraliçe El'inin coşkulu itirazları beyhude bir çabaydı. Kraliçenin korkuları ve şüpheleri canlanmıştı. Şimdiye dek o kadar ihanete uğramıştı ki herkese inanacak durumdaydı. İhanetin artık onu şaşırtacak bir gücü kalmamıştı. İhaneti herkesten bekler bir haldeydi. Hatta en çok sevdiği kişilerden bile.

Kraliçe Rhaenyra emir vererek Sör Luthor Largent'in yirmi tane altın pelerinli alarak Ejderha Çukuru'na gitmesini ve Sör Addam Velaryon'un

tutuklanmasını istedi. Bu yüzden bu ihanet kraliçenin yıkımına neden olacak daha fazla ihanetin oluşmasına neden oldu. Kraliçeden aldıkları emirle harekete geçen Sör Luthor Largent ve altın pelerinliler Rhaenys Tepesi'ne tırmandılar. Gittiklerinde Ejderha Çukuru'nun kapıları önceden açılmıştı ve solgun gri renkli ejderha burun deliklerinden duman çıkararak kanatlarını açıp havalandı. Sör Addam Velaryon kaçması için önceden uyarılmıştı. Yakalama girişimi başarısızlıkla sonuçlanan Sör Luthor sinirlenmişti. Derhal Kızıl Kale'ye geri döndü. El Kulesi'ne gidip yaşlı Lord Corlys'i yakaladı ve onu vatan hainliğiyle suçladı. Yaşlı adam inkâr etmedi. Dövülerek bağlanmasına rağmen sesini çıkarmadı. Daha sonra zindanlara götürüldü ve duruşmasıyla idamı gerçekleşene kadar beklemesi için kara hücrelerden birine atıldı.

BÖLÜM 9

Tumbleton katliamının haberi bütün şehirde yayılıyordu. Bununla birlikte insanların yaşadığı korku da artıyordu. İnsanlar birbirlerine sıranın Kral'ın Şehri'ne gelebileceğini söylüyordu. Ejderhalar kendi aralarında savaşırsa şehir kesinlikle yanardı. Yaklaşan düşmandan korkan insanlar şehirden kaçmaya çalıştılar fakat altın pelerinliler kapılarda bekleyip onların geçmesine izin vermedi. Şehir duvarlarının arasına kapatılan insanlar ateşlerden korunmak için sığınabilecekleri mahzenler aradılar. Bazıları ise dua etti ya da içki içti. Kimileri de teselliyi kadınlarda buldu. Karanlık çöktüğünde şehirdeki bütün hanlar, genelevler ve septler avuntu arayan ya da nasıl kaçacaklarını düşünen insanlarla dolup taştı. Birbirlerine başlarına gelebilecek felaketle ilgili hikâyeler anlattılar.

Altmış fersah güneybatıdaki Tumbleton'a farklı bir kargaşa hâkimdi. Kral'ın Şehri korkuyla sarsılıyordu ama düşmanları da şehre ilerlemeye korkuyordu. Çünkü Kral Aegon'un destekçilerinin lideri yoktu. Anlaşmazlık, çatışma ve şüphe dört bir yanlarını sarmıştı. Ormund Hightower, Eski Şehir'in en önemli şövalyesi olan kuzeni Bryndon Hightower ile birlikte ölmüştü. Çocukları binlerce fersah uzaktaydı. Öyle olsa bile henüz toy oğlanlardı. Lord Ormund, Daeron Targaryen'i "Cesur Daeron" olarak adlandırıp şövalye yapmıştı. Onun savaştaki cesaretini takdir etmişti ama yine de prens daha çocuk sayılırdı. Kral Aegon'un en küçük kardeşi olan prens diğer kardeşlerinin gölgesinde büyümüştü. Bu yüzden emir vermek yerine daha çok onları uygulamaya alışmıştı. Ordunun başında kalan en kıdemli Hightower, Lord Ormund'un diğer kuzeni Sör Hobert'di. Şimdiye kadar kendisine emanet edilen tek şey ise yük arabalarıydı. Anca yavaş olduğu kadar kuvvetli olabilen Hobert Hightower altmış yaşına kadar kendisini bu işlerden ayrı tutmuştu fakat şimdi Kraliçe Alicent ile olan akrabalığından dolayı ordunun başına onun geçmesi bekleniyordu.

İhanet'den sonra Tumbleton'da yaşanan bu kadar uzun, acımasızca ve gaddarca bir yağmalama Westeros'da çok nadiren gerçekleşmişti. Prens Daeron'un gördükleri karşısında midesi bulanmıştı. Sör Hobert

Hightower'a bu yağmalamayı durdurmasını emretti. Ancak adamın gayreti kendisi kadar acizdi.

En büyük suçlar piç doğumlu ejderha sürücüsü olan İki Hain, Beyaz Ulf ve Hugh Hammer tarafından işlendi. Sör Ulf kendisini tamamen içkiye verdi. Zamanını şarapla ve kadınlarla harcadı. Kendisini memnun edemeyenleri ejderhasına yedirdi. Kraliçe Rhaenyra'nın ona verdiği şövalyelik unvanı yeterli olmamıştı. Hatta Prens Daemon'un adamı Acı Köprü'nün lordu yapması bile yeterli değildi. Beyaz'ın aklında daha büyük bir ödül vardı. Niyeti Yüksek Bahçe'nin lordu olmaktı. Tyrelller'in dansta yer almadıklarını bu yüzden de hain ilan edilmeleri gerektiğini söylüyordu.

Ancak diğer dönek Hugh Hammer ile kıyaslanınca Sör Ulf'un hırsı mütevazı sayılırdı. Sıradan bir demircinin oğlu olan Hugh Hammer iri yarı bir adamdı. O kadar güçlüydü ki elleriyle çelik çubukları bile bükebildiği söylenirdi. Savaş için eğitilmemesine rağmen cüssesi ve gücü adamı korkulan biri haline getirmişti. Silah olarak ise savaş çekici kullanıyordu. Bununla insanlara ezici ve öldürücü darbeler vuruyordu. Bir zamanlar Yaşlı Kral'ın ejderhası olan Vermithor'u sürüyordu. Diğer ejderhalarla kıyaslanınca sadece Vhagar, Vermithor'dan daha yaşlı ve daha büyüktü. Tüm bu nedenlerden ötürü Lord Hugh Hammer (kendisini böyle isimlendirmişti) kral olmanın hayallerini kurmaya başlamıştı. Etrafında toplanan destekçilerine "*Kral olabilecekken neden lord olayım ki?*" diyordu.

Prens Daeron'un Kral'ın Şehri'ne yapacağı saldırıya İki Hain'de hevesli görünmüyordu. Büyük bir orduları ve üç tane de ejderhaları vardı fakat kraliçenin de ejderhaları vardı. Prens Daemon ve Nettles dönerse de beş tane olacaktı. Lord Peake, Fırtına Burnu'ndan Lord Baratheon destek getirinceye kadar beklemelerini önerdi. Sör Hobert ise Menzil'e geri çekilip hızla azalan erzaklarını yenilemek istiyordu. Ordunun sayısının her geçen gün daha da azalmasını kimse önemsemiyor gibiydi. Daha fazla adam kaçtıkça sayıları çiy taneleri gibi eriyordu. Her giden adam evine giderken taşıyabileceği kadar malzemeyi çalıp gidiyordu.

Binlerce fersah kuzeyde, Yengeç Koyu'nun yukarısında bulunan kalenin lordu da kendisini bir çıkmazın içinde buldu. Bakire Havuzu lordu

Manfryd Mooton'a Kral'ın Şehri'nden bir kuzgun gelmişti. Prens Daemon'un sevgilisi olduğu söylenen Nettles'ın kellesi isteniyordu. Ağır ihanet suçu işlediği düşünülen kızın hükmü bizzat kraliçe tarafından verilmişti. "*Targaryen Hanesi'nden lord kocam Daemon Targaryen'e bir zarar verilmeyecek.*" diye emretmişti kraliçe. "*İşi hallettiğinizde ona burada acil ihtiyacımız olduğunu söyleyin ve bana yollayın.*"

Bakire Havuzu Günlükleri'nin yazarı Üstat Norren'in dediğine göre Manfryd Mooton mektubu okuduktan sonra o kadar sarsılmıştı ki sesi bile gitmişti. Üç kadeh şarap içinceye kadar da sesi düzelmemişti. Sonra muhafızlarının kumandanını yollayarak kardeşini ve hanesinin şampiyonu Sör Florian Greysteel'i çağırmasını istedi. Üstadın da yanlarında kalmasını emretti. Hepsi bir araya toplandığında mektubu okuyup onlara akıl danıştı.

"*Bu iş kolayca halledilebilir.*" dedi muhafızların kumandanı. "*Prens kızla birlikte uyuyor ama artık yaşlı sayılır. Bize karşı koyarsa kendisini zapt etmek için üç adam yeterli olur. Yine de garantiye almak için altı adamla giderim. Lordum hemen bu gece yapılmasını ister mi?*"

Lord Mooton'un kardeşi "*Altı adam ya da altmış adam fark etmez. O hala daha Daemon Targaryen.*" diyerek itiraz etti. "*Prens şarabın etkisiyle sızdıktan sonra bu işi yapmak daha akıllıca olur. Uyandığında kızı yanında ölmüş olarak bulsun.*"

"*Kız daha çocuk ama onu hainlikle suçluyorsunuz.*" dedi Sör Florian. Yaşlı şövalyenin kırlaşmış saçları ve sert bir yüz ifadesi vardı. "*Yaşlı Kral bizden asla böyle bir şey istemezdi. Onur sahibi hiçbir adam istemez.*"

"*Bunlar kötü zamanlar,*" dedi Lord Mooton. "*Kraliçenin bana sunduğu da kötü bir seçenek. Kız burada misafir. Kraliçenin emrine uyarsam Bakire Havuzu sonsuza kadar lanetlenecek. Uymazsam yakalanıp öldürüleceğiz.*"

"*Hangi kararı verirsek verelim öldürüleceğiz,*" dedi lordun kardeşi. "*Prensin esmer kıza özel bir düşkünlüğü var ve ejderhası da yanında. Akıllı bir lordun yapacağı şey prens yaşadığı hiddet ile Bakire Havuzu'nu yakmasın diye ikisini de öldürmek olur.*"

"*Kocasına zarar gelmemesini emretti,*" diye hatırlattı Lord Mooton. "*Ayrıca iki misafiri yataklarında uyurken öldürmek, birini öldürmekten çok daha kötü.*

Böyle bir durumda iki defa lanetlenirim." Daha sonra iç çekip "*Keşke mektubu hiç okumasaydım.*" dedi.

Üstat Norren söz alıp "*Belki de okumadınız,*" diye yanıt verdi.

Bu sözün ardından ne söylendiği bilinmiyor. Tek bildiğimiz Prens Daemon ve Nettles akşam vakti yemeklerini yerken yirmi iki yaşındaki genç üstadın gidip mektubu onlara gösterdiği. Prens Daemon mektubu okuduktan sonra "*Kraliçe emri lakin fahişe eylemi.*" demişti. Ardından kılıcını çekip dışarıda kendilerini esir almak için bekleyen birileri olup olmadığını sordu. Üstat kimseye söylemeden gizlice geldiğini söyleyince Prens Daemon kılıcını kınına sokarak "*Sen kötü bir üstatsın ama iyi bir adamsın.*" demişti. Sonra da üstada gitmesini ve yarın buradan ayrılıncaya kadar bundan kimseye bahsetmemesini emretti.

Prens ve piç kızın o geceyi Lord Mooton'un çatısı altında nasıl geçirdikleri bilinmiyor. Ancak şafak söktüğünde ikisi de avludaydı. Nettles, Kuzu Hırsızı'nı eyerlerken Prens Daemon ona son bir kez yardım etti. Ejderhasıyla uçmadan önce onu her gün beslemeye alışmıştı. Ejderhalar tok olduğunda daha kolay boyunlarını eğerlerdi. Nettles o sabah ejderhayı Bakire Havuzu'nun en büyük koçuyla besledi. Koçun boğazını bizzat kendisi kesti. Üstat Norren'in dediğine göre kız ejderhaya binerken kıyafetleri kanla, yanakları ise gözyaşlarıyla lekelenmişti. Adamla kız arasında bir veda konuşması geçmemişti. Ancak Kuzu Hırsızı deri kanatlarını çırpıp gökyüzüne havalandığı sırada Caraxes kafasını kaldırıp kükremişti. Kükremesi o kadar şiddetliydi ki Jonquil Kulesi'ndeki camlar kırılmıştı. Kasabanın yukarısında Nettles ejderhasını Yengeç Koyu'na doğru çevirdi ve sabah sisinin ortasında kayboldu. Bir daha da ne kalede ne de sarayda görülmedi.

Daemon Targaryen, Lord Mooton ile kahvaltı etmek için kaleye geri döndü. "*Bu beni son görüşünüz.*" dedi lorda. "*Konukseverliğiniz için teşekkür ederim. Bilmelisiniz ki buradan Harrenhal'a gidiyorum. Yeğenim Aemond benle yüzleşecek cesareti bulursa ona Harrenhal'a gelmesini söyleyin. Tek başıma olacağım.*"

Böylece Prens Daemon, Bakire Havuzu'ndan son kez ayrıldı. Üstat Norren lordunun yanına gidip "*Boynumdaki üstat zincirini alın ve ellerimi bağlayın. Beni kraliçeye vermelisiniz. Haini uyarmaya gittiğim zaman ben de bir*

hain oldum." dedi. Lord Mooton bunu kabul etmedi. "*Hepimiz hainiz,*" diye yanıt verdi. O gece Bakire Havuzu'nun kapılarında dalgalanan Rhaenyra'nın sancakları indirildi. Yerlerine Kral Aegon'un sancakları asıldı.

Prens Daemon Harrenhal'a geldiğinde parçalanmış ve kararmış kulelerin hiç birinde sancak dalgalanmıyordu. Prens ejderhasıyla aşağı inip kaleye yerleşti. Kalenin mahzenlerinde ve kilerlerinde orayı sığınma amaçlı kullanan birkaç otlakçı vardı ama Caraxes'in kanatlarını görür görmez kaçtılar. Sonuncusu da gittiğinde Daemon Targaryen karanlık salonlarda yürüdü ve bir zamanlar Harren'in sahip olduğu tahta oturdu. Yanında ejderhasından başka kimse yoktu. Her gün hava karardığında tanrı korusuna gitti. Oradaki yürek ağaçlarından birine kesik attı ve bir günün daha geçtiğini işaretledi. Yürek ağacında hala daha prensin açtığı on üç iz görülebilirdi. Bu izler eski, derin ve koyu yaralar gibiydiler. Daemon'dan sonra Harrenhal'u yöneten lordlar her baharda o yaraların tekrardan kanadığını söyler.

Prensin Harrenhal'a varmasının on dördüncü gününde kalenin üstünü herhangi bir buluttan daha kara bir gölge kapladı. Tanrı korusundaki bütün kuşlar ürküp kaçtı. Sıcak bir rüzgâr avludaki yaprakları boylu boyunca uçurdu. Vhagar sonunda gelmişti. Sırtında da tek gözlü prens Aemond Targaryen vardı. Gece kadar kara zırhının üstüne altın kabartmalarla kaplıydı.

Prens tek başına gelmemişti. Alys Nehir'i de yanında getirmişti. Kızın uzun siyah saçları dalgalanıyordu karnı ise taşıdığı bebek nedeniyle şişmişti. Vhagar dış avluya iniş yapmadan önce kulelerin etrafında iki kere daire çizdi. Sonra Caraxes'in yüz metre kadar uzağına indi. Ejderhalar birbirine düşmanca baktılar. Caraxes kanatlarını açıp tısladı. Dişlerinin arasında alevler dans etti.

Prens metresinin ejderhadan inmesine yardım etti. Ardından amcasıyla yüzleşmek için yüzünü Daemon'a çevirdi. "*Amca, duyduğuma göre bizi arıyormuşsun.*" dedi.

"*Sadece seni arıyorum,*" diye yanıt verdi Daemon. "*Nerede olduğumu kimden öğrendin?*"

"*Leydim söyledi,*" dedi Aemond. "*Seni bir fırtına bulutunda gördü, seni bir dağ havuzunda gördü, yemek için yaktığımız ateşte gördü. Benim Alys'im çok daha fazlasını görüyor. Buraya tek başına gelmekle aptallık ettin.*"

"*Tek başıma olmasaydım gelmezdin.*" dedi Daemon.

"*Gel gör ki ikimiz de buradayız. Sen bu hayatta fazla yaşadın amca.*"

"*İşte bu konuda hemfikiriz.*" diye yanıt verdi Daemon. Sonra da yaşlı prens ejderhasına boynunu eğmesini söyleyip sert bir şekilde sırtına çıktı. Genç prens ise leydisini öpüp Vhagar'ın üstüne hafifçe atladı. Kemeri ve eyeri arasındaki dört kısa zinciri dikkatli bir şekilde bağladı. Daemon ise zincirlerini bağlamadı. Caraxes tekrar tısladı ve havaya ateş püskürttü. Vhagar ise buna bir kükremeyle karşılık verdi. Ardından iki ejderha da havalandı.

Prens Daemon bulutların arasında kayboluncaya kadar ejderhasını çelik uçlu kamçısını kullanarak hızlı bir şekilde yukarı çıkardı. Vhagar daha büyük ve daha yaşlıydı. Aynı zamanda boyutu yüzünden de daha hantal ve yavaştı. Tanrı Gözü'nün sularının üstündeki semaya kendisini ve sürücüsünü git gide hızlanarak çıkardı. Vakit geçti, bu yüzden güneş batmaya yakındı. Göl ise durgundu. Gölün suları dövülmüş bakırdan oluşmuş gibi parlıyordu. Daha da havalanan ejderha süzülerek Caraxes'i aradı. Bu sırada Alys Nehir Kingspyre Kulesi'nde onları izliyordu.

Caraxes bir anda yıldırım gibi bir hızla saldırdı. Sert bir çığlık atarak Vhagar'ın üstüne çöktü. Kükremesi düzinelerce mil uzaktan duyuldu. Batan güneşin parlamasından yararlanarak Prens Aemond'a görünmeden saldırmıştı. Caraxes kendisinden daha büyük ejderhaya korkunç bir şiddetle çarpmıştı. İki ejderha birbirlerine sarılıp boğuşurken kükremeleri Tanrı Gözü boyunca yankılandı. Alevleri o kadar parlaktı ki olayı izleyen balıkçılar bulutların alev aldığını sanarak korktular. Birbirine kenetlenen ejderhalar göle doğru yuvarlanmaya başladılar. Meraxes'in dişleri Vhagar'ın boynuna kapandı. Siyah dişleri her seferinde daha da derine battı. Vhagar bu haldeyken bile pençeleriyle Meraxes'in karnını yardı ve kanatlarından birini kopardı. Meraxes ise aldığı yaralar sebebiyle ısırığını daha da kuvvetlendirdi. Bu sırada aşağılarındaki gölde ise şiddetli bir akıntı vardı.

Anlatılana göre işte tam o sırada Daemon Targaryen eyerini savurmuş ve kendi ejderhasından diğer ejderhaya atlamıştı. Elinde de Kraliçe Visenya'nın kılıcı Dark Sister vardı. Gördüğü karşısında dehşete düşen Tek Göz Aemond ise onu eyerine bağlayan zincirleri çözmeye çalıştı. Ancak Daemon yeğeninin miğferini çıkarıp kılıcını Aemond'ın kör gözüne sapladı. Darbe o kadar kuvvetliydi ki kılıcın ucu Aemond'ın boğazının arkasından dışarıya çıkmıştı. Birkaç kalp atımı süre geçtikten sonra ise ejderhalar göle çakıldılar. Çarpmanın etkisiyle havaya fırlayan suların Kingspyre Kulesi kadar yüksek olduğu söylenir.

Orada yaşayan balıkçıların dediklerine göre böyle bir darbe karşısında ne ejderhalar ne de insanlar hayatta kalabilirdi. Hayatta kalamadılar da. Caraxes sürünüp karaya ulaşabilecek kadar yaşayabildi. İçi dışına çıkan ejderhanın bir kanadı kopmuştu ve üstünde göl sularının dumanları tütüyordu. Caraxes göl kıyısından sürünüp Harrenhal'ın duvarlarının altına ulaşıncaya kadar gidecek gücü kendinde buldu. Son nefesini orada verdi. Vhagar'ın cesedi ise göle saplanmıştı. Boynundaki açık yaradan sıcak kan akıyor ve öldüğü yerdeki göl sularını kaynatıyordu. Ejderhaların Dansı bitip aradan birkaç yıl geçtikten sonra ikisinin de bedeni bulundu. Prens Aemond'ın cesedi zırhının içinde eyerine bağlı olarak duruyordu. Dark Sister ise kabzasına kadar batırılmış bir şekilde prensin göz çukurundaydı.

O gün hiç şüphesiz ki Prens Daemon da öldü. Cesedi ise hiçbir zaman bulunamadı. Ancak o gölde akıntı ve aç balıklar vardı. Şarkıcıların dediğine göre yaşlı prens bu olay sonucunda hayatta kalmış ve hayatının geri kalanını Nettles ile birlikte geçirmek için onun yanına gitmişti. Bu tür hikâyeler şarkılar için büyüleyicidir fakat tarihin gerçeklerine uymaz.

Ejderhalar, Tanrı Gözü'nün tepesinde dans edip öldüklerinde 130 AC yılının beşinci ayının yirmi ikinci günüydü. Daemon Targaryen öldüğünde kırk dokuz yaşındaydı. Prens Aemond ise yirmi yaşına yeni girmişti. Kara Dehşet Balerion'un ölümünden sonra Westeros'un gördüğü en büyük ejderha olan Vhagar yüz seksen bir yıl yaşamıştı. Böylece Aegon'un Fethi'nin günlerinden kalma tek ejderhanın hayatı güneş batıp hava kararırken Kara Harren'in lanetli kalesinde son buldu. Ancak Prens Daemon'un son savaşının herkesçe bilinmesine biraz vakit vardı çünkü bu olaya tanıklık edebilen insanların sayısı çok azdı.

BÖLÜM 10

Kral'ın Şehri'nde bulunan Kraliçe Rhaenyra ise yaşadığı her yeni ihanetle birlikte kendini daha da yalnız hissediyordu. Döneklikle suçladığı Addam Velaryon yakalanıp sorguya çekilmeden önce kaçmayı başarmıştı. Kraliçe, Addam Velaryon'u yakalama emri vererek sadece bir ejderha ve ejderha sürücüsü kaybetmedi. Aynı zamanda Kraliçe El'ini de kaybetti. Demir Taht'ı almak için Ejderha Kayası'ndan yelken açan ordunun yarısından fazlası Velaryon Hanesi'ne aitti. Lord Corlys'in Kızıl Kale'deki zindanlardan birinde çürüdüğünü öğrendiklerinde kraliçenin davasından vazgeçmeye başladılar. Bazıları Lostracılar Meydanı'nda toplanan kalabalığa katıldı. Bazıları ise Driftmark'a geri dönmek için yan kapılardan ya da duvarlardan atlayıp kaçtılar. Geriye kalan diğerlerine ise güvenilemezdi.

Aynı gün hava karardıktan sonra sarayda başka bir dehşet hadise daha yaşandı. Aegon II'nin çocuklarının annesi, kraliçesi, kız kardeşi aynı zamanda da karısı olan Helaena Targaryen kendini Maegor Kulesi'nin penceresinden aşağı atmıştı. Aşağıdaki kurumuş hendekte bulunan demir kazıklara saplanarak öldü. Öldüğünde daha yirmi bir yaşındaydı.

Gece olduğunda bütün sokaklarda, caddelerde, hanlarda, genelevlerde, dükkânlarda hatta kutsal septlerde bile daha karanlık bir hikâye anlatılmaya başlandı. İnsanlar birbirine Kraliçe Helaena'nın tıpkı oğlu gibi katledildiğini anlattı. Çok geçmeden Prens Daeron ve ejderhası şehir kapılarına dayanacaktı. O zaman da Rhaenyra'nın devri sona erecekti. Yaşlı kraliçe kendi yıkılışının üvey kız kardeşi tarafından görülmesini istemiyordu. Ona bu keyfi yaşatma niyetinde değildi. Bu yüzden Sör Luthor Largent'i gönderip kraliçeyi penceresinden attırmıştı.

Kraliçe Helaena'nın katledildiğine dair "söylentiler" çok geçmeden Kral'ın Şehri'nin yarısına yayıldı. Bir zamanlar halkın sevgilisi olan Kraliçe Rhaenyra'ya artık düşman olmaları bu hikâyeye tamamen inandıklarını gösteriyordu. Rhaenyra'dan nefret ediliyordu. Helaena ise çok seviliyordu. Halk, Prens Jaehaerys'in Kan ve Peynir tarafından acımasızca katledildiğini

de unutmamıştı. Helaena'nın ölümü ise merhametli sayılacak bir şekilde çabuk gerçekleşmişti. Kazıklardan biri boğazına saplanmış ve kraliçe sesini dahi çıkaramadan ölmüştü. Kraliçe öldüğü sırada şehrin karşısındaki Rhaenys Tepesi'nde ejderhası Dreamfyre, Ejderha Çukuru'nu sallayacak kadar şiddetli bir şekilde kükremişti. Havalanmaya çalışan ejderha kendisini bağlayan zincirlerden ikisini kırmıştı. Dul Kraliçe Alicent kızının öldüğünü öğrendiğinde sinirden elbisesini yırtmış ve düşmanlarına ağır bir lanet okumuştu.

O gece Kral'ın Şehri'nde kanlı bir ayaklanma çıktı. Ayaklanma ilk olarak Bit Çukuru'nun sokaklarında başladı. Yüzlerce insan sinirli, korkmuş ve sarhoş bir şekilde hanlardan, dükkânlardan, pis çukurlardan akın etmeye başladı. İsyancılar daha sonra şehrin her bir yanına yayıldılar. Öldürülen prensler ve anneleri için adalet istediklerini haykırdılar. At arabaları ve el arabaları devrildi. Evler ve dükkânlar yağmalanıp ateşe verildi. Kargaşayı bastırmaya çalışan altın pelerinliler saldırıya uğrayıp sert bir şekilde dövüldüler. Alt tabaka ya da soylu fark etmeden herkese saldırdılar. Lordlar çöp yağmuruna tutulurken şövalyeler ise eyerlerinden indirildi. Leydi Darla Deddings kendisine tecavüz etmeye çalışan üç sarhoşu durdurmaya çalışan kardeşi Davos'un gözünden bıçaklandığını gördü. Gemilerine dönemeyen denizciler Nehir Kapısı'na saldırdılar. Burada Şehir Gözcüleri'yle büyük bir kavgaya tutuştular. Denizcileri dağıtmak için Sör Luthor Largent komutasında dört yüz altın pelerinli mücadele verdi. Nehir Kapısı'ndaki kargaşa bittiğinde kapının yarısı parçalanmıştı. Yerde yatan yüz kişi ya ölmüştü ya da can çekişiyordu. Onların dörtte biri altın pelerinliydi.

İsyanın sesi Lostracılar Meydanı'nın dört bir yanında duyulabiliyordu. Şehir Gözcüleri epey teçhizatlıydı; Siyah zırhlarının içinde beş yüz adam, çelik miğferleri ve uzun sarı pelerinleriyle hazır bekliyordu. Ellerinde kısa kılıçlar, mızraklar ve dikenli tokmaklar vardı. Meydanın sol yakasına mızrak ve kalkan duvarı oluşturarak dizildiler. Başlarında ise Sör Luthor Largent vardı. Elinde uzun kılıcıyla birlikte savaş atına binmişti. Kumandanın bu hali yüzlerce kişinin ara sokaklara kaçması için yeterliydi. Sör Luthor Largent, altın pelerinlileri yürütmeye başladığında ise daha fazla kişi kaçtı.

Ancak o kadar kişi kaçtıktan sonra geriye kalanların sayısı on bindi. Kalabalık o kadar fazlaydı ki kaçmak isteyenler bile kıpırdayamadı, itildi ve ezildi. Gözcüler ilerlerken diğer insanlar akın akın geliyor, kollarını birbirine kenetleyip bağırıyor ve lanetler yağdırıyorlardı. "*Yolu açın aptallar!*" diye kükredi Sör Luthor Largent. "*Evinize gidin. Hiç birinize zarar gelmeyecek. Evinize dönün.*"

Bazıları ölen ilk kişinin bir fırıncı olduğunu söyler. Mızrağın etini delmesi sebebiyle hırıldamaya başlayan adamın önlüğü kırmızıya bulanmıştı. Bazıları ise ilk ölenin küçük bir kız olduğunu iddia eder. Anlatılanlara göre kız, Sör Luthor'un savaş atının altında ezilmişti. Bunun üzerine kalabalığın arasından bir taş atılmış ve altın pelerinlilerden birinin kaşı yarılmıştı. Bağırışlar ve lanetler okunan altın pelerinlilere çatılardan sopalar, taşlar ve çömlekler atıldı. Meydanın köşesindeki duran bir okçu da ok atmaya başladı. Meşale atılan gözcülerden birinin altın pelerini bir anda tutuştu.

Altın pelerinliler genç, güçlü, disiplinli ve iri adamlardan oluşurdu. Teçhizatları ve zırhları sağlamdı. Kalkan duvarları yirmi metre boyunca kalabalığın içinde kendilerine yol açacak kadar dayanabildi. Bunu yaparken de etrafa ölüler ve yaralılar bıraktılar. Ancak altın pelerinlilerin sayısı sadece beş yüzdü. Oraya toplanan isyancılar ise on binlerce insandan oluşuyordu. Gözcüler birer birer yıkıldılar. Sonra da halk aradaki boşluklardan geçerek bir anda ellerindeki bıçaklar ve taşlarla saldırdı. Hatta dişlerini bile kullandılar. Şehir Gözcüleri'nin etrafına üşüşen insanlar yanlardan ve arkadan saldırıya geçtiler. Çatılardan ve balkonlardan kiremitler atıldı.

İsyana dönüşen savaş şimdi de katliama dönüşmüştü. Dört bir yandan sarılan altın pelerinliler kuşatıldılar ve sürüklendiler. Ellerindeki silahları kullanmaya yetecek kadar bile boşluk bulamadılar. Birçoğu kendi kılıçlarıyla öldürüldü. Diğerleri ise parçalara ayrıldı, tekmelenerek öldürüldü ve insanlar tarafından ezildi. Bazıları ise çapalarla ve kasap satırlarıyla doğrandı. Dehşetli Sör Luthor Largent bile bu kıyımdan kaçamadı. Elinden kılıcı alınan adam, eyerinden çekilip düşürüldü ve karnından bıçaklandı. Kaldırım taşıyla kafası ezilerek öldürüldü. Kafası ve miğferi o kadar parçalanmıştı ki ertesi gün yük arabaları cesetleri

toplamaya geldiğinde o adamın Sör Luthor Largent olduğu sadece cüssesine bakılarak anlaşıldı.

Kaos o uzun gece boyunca şehrin yarısına yayıldı. Diğer bölgelerde ise tuhaf lordlar ve karışıklıktan yararlanan krallar birbiriyle didişti. Sör Perkin adında bir gezgin şövalye on altı yaşındaki yaveri Trystane'i kral yaptı. Oğlanın Kral Viserys'in oğlu olduğunu iddia etti. Her şövalyenin istediği kişiyi şövalye yapmaya hakkı vardı. Bu yüzden Sör Perkin, Trystane'in sancağı altında toplanan bütün paralı askerleri, hırsızları ve kasap çocuklarını şövalye yapmaya başladı. Yüzlerce adam kendisini Tyrstane'in davasına katılmaya adadı.

Sabah olduğunda şehrin her yanı ateşlerle kaplıydı. Lostracılar Meydanı'na cesetler saçılmıştı. Birkaç vahşi grup Bit Çukuru'nda dolaşıp evleri ve dükkânları yağmalamış, karşılaştıkları düzgün insanları dövmüşlerdi. Hayatta kalabilen altın pelerinliler barakalarına geri çekilmişlerdi. Ancak onlar gittiklerinde sokakları sahte şövalyeler, krallar ve deli peygamberler kaplamıştı. Hamamböcekleri gibi bir araya toplanan insanlar güneş doğmadan önce kaçmışlardı. Gizlendikleri deliklere geri dönüp yağmaladıkları ganimetleri bölüşmüş, ellerindeki kanları yıkamış ve uykuya çekilmişlerdi. Sör Balon Byrch ve Sör Garth Yarıkdudak komutasındaki altın pelerinliler Eski Kapı ve Ejderha Kapısı'na gittiler. Öğle vaktine kadar Rhaenys Tepesi'nin kuzey ve doğu sokaklarındaki düzeni tekrar sağladılar. Sör Medrick Manderly de Beyaz Liman'dan getirdiği yüz adamıyla birlikte Aegon Yüksek Tepesi'nin kuzeydoğu tarafındaki alanda düzeni sağladı.

Kral'ın Şehri'nin kalanında ise kargaşa hâlâ daha devam ediyordu. Sör Torrhen Manderly önderlik ettiği kuzeylileri Kanca'dan aşağı götürürken Balıkçılar Meydanı'nın ve River Row'un, Sör Perkin'in sahte şövalyeleriyle dolu olduğunu gördü. Nehir Kapısı'ndaki siperlerde "Kral" Trystane'in sancakları dalgalanıyordu. Kumandanın ve üç rütbeli gözcünün cesedi ise gözcü kulesine asılmıştı. Oradaki garnizonun geri kalanı da Sör Perkin'in tarafına geçti. Sör Torrhen, Kızıl Kale'ye çekilinceye kadar adamlarının dörtte birini kaybetti. Ancak Sör Lorent Marbrand ile kıyaslanınca ucuz kurtulmuştu. Sör Lorent, komuta ettiği yüz şövalye ve asker ile birlikte Bit Çukuru'na gitmiş fakat sadece on altı

kişi geri dönebilmişti. Kraliçe Muhafızları'nın Lord Kumandanı Sör Lorent geri dönebilenlerin arasında değildi.

Saltanatı zarar gören Rhaenyra Targaryen'in akşam olduğunda her yanını keder kaplamıştı. Bakire Havuzu'nun düşmanının tarafına geçtiğini, Nettles'ın kaçtığını ve sevgili kocasının ona ihanet ettiğini öğrendiğinde sinirden kudurdu. Leydi Mysaria bu gecenin dünden daha beter geçeceğine dair kraliçeyi uyardığında ise titredi. O sabah şafak sökerken yanında yüzlerce insan taht odasında kraliçeye refakat ediyordu fakat her biri teker teker oradan sıvışmıştı.

Kraliçenin öfkesi çaresizliğe dönüştü. Demir Taht'ı o kadar sıkı kavramıştı ki güneş battığında iki eli de kanla kaplıydı. Demir Kapı'nın kumandanı Sör Balon Brych'in, Kışyarı'na ve Kartal Yuvası'na kuzgun yollamasını emretti ve onlardan daha fazla yardım göndermelerini istedi. Bakire Havuzu'nun Mooton'larının hain ilan edilmesine dair bir kararname yayınlattı. Daha sonra da Sör Glendon Goode'u Kraliçe Muhafızları'nın Lord Kumandan'ı yaptı. (Daha yirmi yaşında olan ve bir ay dönümünden daha kısa süredir Beyaz Kılıçlara katılmış olan Goode, Bit Çukuru'ndaki mücadelede kendini kanıtlamıştı. İsyancılar Sör Lorent'in cesedine zarar vermeden önce onu Kızıl Kale'ye taşımıştı.)

Genç Aegon annesinin yanından hiç ayrılmadı ancak çok nadiren konuştu. Zırhını giyen on üç yaşındaki Prens Joffrey, Ejderha Çukuru'na gidip Tyraxes'e binmek için yalvardı. "*Ben de senin için savaşmak istiyorum anne. Tıpkı kardeşlerim gibi. Onlar kadar cesur olduğumu kanıtlamama izin ver.*" Ancak bu sözler kraliçenin kararını daha da kuvvetlendirdi. "*Cesurdular fakat şu an ikisi de ölü. Tatlı çocuklarım.*" Böylece kraliçe oğlunun kaleden ayrılmasına bir kez daha izin vermedi.

Güneşin batışıyla birlikte Kral'ın Şehri'ndeki insanlar tekrar saklandıkları deliklerden, mahzenlerden ve çukurlardan çıkmaya başladılar. Sayıları bir gece öncekinden daha fazlaydı.

Nehir Kapısı'nda Sör Perkin çaldıkları yemeklerle sahte şövalyelerine ziyafet çektirdi. Onları nehir kıyısından aşağı götürürken iskeleleri ve genelevleri yağmaladılar. Kral'ın Şehri devasa duvarlara ve sağlam kulelere sahip olmasına rağmen şehir dışından yapılacak saldırıları püskürtecek nitelikteydi. Şehrin içinden yapılan saldırılara karşı sağlam değildi. Tanrı

Kapısı'ndaki garnizon da epey zayıf bir kuvvetti. Çünkü garnizonun üçte biri ve kumandanları, Sör Luthor Largent ile birlikte Lostracılar Meydanı'nda ölmüştü. Geriye kalanların çoğu ise yaralı olduklarından dolayı Sör Perkin'in adamları tarafından kolayca alt edildi.

Bir saat geçmeden Kral Kapısı ve Aslan Kapısı da açıldı. Kral Kapısı'nı savunan altın pelerinliler kaçtı. Aslan Kapısı'ndakiler ise ayaktakımı tarafından ele geçirildi. Böylece şehrin yedi kapısından üçü Rhaenyra'nın düşmanlarına açılmış oldu.

Ancak kraliçenin en büyük düşmanının şehirde olduğu anlaşılmıştı. Gece olduğunda Lostracılar Meydanı'nda önceki geceden iki kat daha fazla ve üç kat daha korkusuz bir kalabalık toplandı. Kraliçeyi nasıl hor görüyorlarsa Kral Aegon'un da gece bitmeden arkasında ordusu ve ejderhalarıyla gelmelerinden de korkuyorlardı. Bu yüzden dehşet içinde gökyüzüne bakıyorlardı. Çünkü kraliçenin artık onu koruyamayacağına inanıyorlardı.

Çoban denen tek elli çılgın bir peygamber, ejderhaların aleyhine konuşmaya başladığında yarı delirmiş halk yanına gelip onu dinledi. "*Ejderhalar geldiğinde,*" diye haykırdı. "*Etiniz yanacak ve üstünde kabarcıklar çıkacak. Sonra da etiniz küle dönüşecek. Karılarınız ateşte çıplak bir şekilde yanarken acı feryatlar edecekler. Çocuklarınızın ağladığını göreceksiniz. Gözleri eriyip yüzlerine akıncaya kadar ağlayacaklar. Pembe etleri kararıncaya ve kemiklerinden düşünceye kadar ağlayacaklar. Yabancı günahlarımızı cezalandırmak için gelir. Gözyaşlarının alevi söndüremeyeceği gibi edilen dualar da onun hiddetinin karşısında nafiledir. Bunu sadece kan yapabilir. Sizin kanınız, benim kanım, onların kanı.*" Daha sonra da sağ kolunun kökünü kaldırıp arkasındaki Rhaenys Tepesi'ni ve üstündeki Ejderha Çukuru'nu gösterdi. "*Orada şeytanlar yaşıyor. Burası onların şehri. Kendi şehriniz olmasını istiyorsanız öncelikle onları yok etmelisiniz! Günahlarınızdan arınmak istiyorsanız ilk olarak ejderha kanıyla yıkanmalısınız! Çünkü sadece ejderha kanı cehennemin alevlerini söndürebilir!*"

On bin kişi aynı anda haykırdı. "*Öldürün onları! Öldürün!*" Çoban'ın koyunları on bin ayaklı dev bir canavar gibi harekete geçtiler. Birbirini ite kaka ilerleyen topluluk ellerinde meşaleler, kılıçlar, bıçaklar ve diğer silahlarla birlikte Ejderha Çukuru'nun sokaklarına ve caddelerine doğru

gittiler. Bazıları ise eve geri dönmenin daha iyi olabileceğini düşündüler fakat ejderha katillerinin yanından ayrılan her adamın yerine fazladan üç adam daha eklendi. Rhaenys Tepesi'ne ulaştıklarında kalabalığın sayısı ikiye katlanmıştı.

Şehrin karşısındaki Aegon Yüksek Tepesi'nde bulunan kraliçe, oğulları ve saray üyeleriyle birlikte bütün olan biteni Maegor Kulesi'nin çatısından izliyordu. Hava kapalıydı ve meşaleler o kadar fazlaydı ki yıldızlar gökyüzünden Ejderha Çukuru'na saldırmaya gelmiş gibi gözüküyordu. Öfkeli kalabalığın harekete geçtiğinin haberi gelince atlılar gönderilerek Eski Kapı'daki Sör Balon'un ve Ejderha Kapısı'ndaki Sör Garth'ın kalabalığı dağıtması ve ejderhaları savunması istendi. Ancak şehirde bu kadar kargaşa varken atlıların hedeflerine ulaşması pek olası değildi. Ulaşabilseler bile geriye kalan altın pelerinlilerin sayısı bu görevi yerine getiremeyecek kadar azdı. Prens Joffrey, kendi şövalyeleri ve Beyaz Liman askerleri ile birlikte gitmek için annesine yalvardı fakat kraliçe buna müsaade etmedi. "*O tepeyi ele geçirirlerse sıra buraya gelir,*" dedi. "*Kaleyi savunmak için herkese ihtiyacımız olacak.*"

Prens Joffrey acı dolu bir sesle; "*Ejderhaları öldürecekler anne.*" dedi.

"*Ya da ejderhalar onları öldürecek,*" diye yanıt verdi kraliçe istifini bozmadan. "*Bırakalım da yansınlar. Diyar onları özlemez.*"

"*Ya Tyraxes'i öldürürlerse?*" dedi genç prens.

Kraliçe bu düşünceye inanmıyordu. "*Onlar sadece haşereler. Sarhoşlar, soytarılar ve fareler topluluğu. Ejderha alevini bir kere tattılar mı hepsi kaçar.*"

Aralarında bulunan saray soytarısı Mantar şöyle dedi; "*Sarhoş olabilirler ama sarhoş bir adam korku nedir bilmez. Soytarı olabilirler ama kral bir soytarı tarafından öldürebilir. Ve fareler, bin tane fare bir araya toplanınca bir ayıyı devirebilir. Bit Çukuru'nda böyle bir olaya tanıklık etmiştim.*" Kraliçe siperlere geri döndü.

Çatıdaki gözcüler Syrax'in sesini duyduktan sonra prensin yanlarından gizlice ayrıldığının farkına anca o zaman varabildiler. Kraliçe "*Hayır,*" dedi. "*Gitmesini yasaklamıştım. Yasaklamıştım.*" Kraliçe konuşurken avluda duran ejderha kanatlanmıştı. Yarım kalp atımı süre boyunca kalenin siperlerinden birinin üstüne kondu. Daha sonra ise elinde kılıcını taşıyan

prensle birlikte havalandı. "*Peşinden gidin,*" diye bağırdı kraliçe. "*Hepiniz peşinden gidin. Herkes atlarınına binsin. Onu geri getirin. Geri getirin. O bilmiyor. Benim oğlum, canım oğlum...*"

Ancak artık çok geçti.

Ejderha ve ejderha sürücüsü arasındaki bağı anladığımızı söylemeyiz. Bilge adamlar bile yüzyıllardır bu konu hakkında kafa yorarlar. Bizim bildiğimiz ejderhaların at olmadıklarıdır. Üstüne eyer koyan herkesi sırtında taşımazlar. Syrax, kraliçenin ejderhasıydı. Kraliçeden başka sürücüsü olmamıştı. Prens Joffrey'nin görünüşü ve kokusu ejderhaya yabancı değildi. Bu yüzden zincirleri çözerken ejderha tepki vermemişti fakat sarı renkteki dişi ejderha prensi sırtında taşımak istemiyordu. Onu kimse durdurmasın diye çabucak zincirleri çözen prens eyer veya kamçı almadan ejderhanın üstüne atlamıştı. Prensin niyeti hakkında sadece tahmin yürütebiliriz. Syrax ile birlikte mücadeleye katılmak istemiş olabilirdi ya da daha büyük bir ihtimal olarak Ejderha Çukuru'na gidip kendi ejderhası Tyraxes'e binmek istemişti. Belki de amacı diğer ejderhaları da serbest bırakmaktı.

Joffrey, Rhaenys Tepesi'ne ulaşmayı başaramadı. Sırtındaki yabancı sürücüden kurtulmak için mücadele eden Syrax, uçarken debelenmeye başladı. Aşağıdaki isyancılar da ellerindeki taşları, okları ve mızrakları ejderhaya attılar fakat bu müdahaleler ejderhayı daha da öfkelendirdi. Bit Çukuru'nda altmış metre yüksekte olan Prens Joffrey, ejderhadan kayıp aşağı düştü.

Beş sokağın birleştiği yere düşen prensin sonu kanlı bir şekilde oldu. Önce eğimli bir çatıya düşen prens oradan yuvarlanarak on iki metre daha düştü ve kırık kiremitlerin arasına yığıldı. Bize söylenene göre bu düşüş prensin belini kırmış ve kırık kiremit parçaları bıçak gibi üstüne yağmıştı. Prensin kılıcı da elinden düşmüş ve karnına saplanmıştı. Bit Çukuru'ndaki insanlar hâlâ daha bir mumcunun kızı olan Robin'in prensi kucaklayıp ona rahat bir ölüm verdiğini konuşurlar. Ancak bu gerçekten çok efsanevi bir olay gibi durmaktadır. Joffrey 'in "*Beni affet Anne*" iddia edilir. Kendi annesinden mi bahsettiği yoksa yukarıdaki Anne'ye mi yalvardığı ise tartışma konusudur.

Böylece Demir Taht'ın varisi, Ejderha Kayası Prensi, Rhaenyra'nın Laenor Velaryon'dan sahip olduğu son oğlu Joffrey Velaryon da hayatını kaybetmişti. Ya da Sör Harwin Strong'dan son piçi... Hangisinin oğlu olduğu, neye inanmak istediğinize bağlıdır.

Bit Çukuru'nda bu kanlı olay yaşanırken Ejderha Çukuru'nda başka bir mücadele daha da şiddetleniyordu.

Soytarı Mantar haklıydı: Yeterli sayıya ulaştıkları zaman bu aç fareler sürüsü boğaları, ayıları veya aslanları devirebilirdi. Ayı ve boğa ne kadar öldürürse öldürsün her zaman daha fazla fare vardı. Bu fareler canavarın bacağını ısırıyor, karnına yapışıyor ve sırtına çıkıyorlardı. O gece işte böyle bir geceydi. Bu fareler, mızraklarla, uzun baltalarla, çivili sopalarla, uzun yaylarla, arbaletlerle ve elli farklı gereçle daha silahlanmışlardı.

Ejderha Kapısı'nda bulunan kraliçeye sadık altın pelerinliler, tepeyi savunmak için barakalarından çıktılar fakat ayaktakımı tarafından engellendiler ve geri dönmek zorunda kaldılar. Eski Kapı'ya giden haberci de oraya ulaşamadı. Ejderha Çukuru'nun kendine ait muhafızları vardı ama sayıları çok azdı. Ayaktakımı kapıları kırıp içeriye girdiğinde muhafızları kolayca alt edip katlettiler. (Devasa ana kapılar bronz ve demirden oluşuyordu. Bu yüzden saldırıya karşı çok dayanıklıydılar fakat çukurun ana kapıları hariç bazı girişleri çok sağlam değildi.) Kimileri ise pencerelerden tırmanıp içeriye girdiler.

Saldırganlar belki de ejderhaları uyurken alt etmeyi ummuşlardı. Ancak saldırının sesi bunu imkânsız hale getirdi. Daha sonra bu olayı anlatacak kadar yaşayabilenler duydukları bağırışlardan ve çığlıklardan, havadaki kan kokusundan, koçbaşlarıyla ve sayısız balta darbesiyle parçalanan meşe-demir kaplı kapılardan bahsettiler. Yüce Üstat Mumkun bu olay hakkında şöyle yazdı, "*Bu kadar adamın kendi ölümüne böyle isteklice gitmesi çok nadir görülen bir şeydir ama o gece hepsi delirmişti.*" Ejderha Çukuru'nda dört tane ejderha vardı. Saldırganlar kumların üstüne çıktıklarında dördü de uyanmıştı ve öfkeliydiler.

O gece Ejderha Çukuru'nun büyük kubbesinin altında kaç adamın ve kadının öldüğü hakkındaki bilgiler hiçbir kitapta birbirini tutmaz. İki yüz de olabilir iki bin de. Ölen her bir kişinin ardından on tanesi alevlerden zarar gördü ama yine de hayatta kalabildi. Ejderhalar, çukurun içinde

kapalı duvarlar ve kubbelerin arasında kapana kısılmışlardı. Zincirlerle bağlandıkları için de uçamıyorlardı. Ayrıca saldırıları savuşturmak için kanatlarını da kullanamıyor ve düşmanlarına havadan saldıramıyorlardı. Onun yerine boynuzlarıyla, pençeleriyle ve dişleriyle savaştılar. Bir boğa gibi sağa sola dönüp durdular. Ancak bu boğalar ateş üfleyebiliyordu. Yanan insanlar sendeleyip çığlıklar atarken ve etleri kararmış kemiklerinden koparken Ejderha Çukuru cehenneme dönüştü. Yine de her ölenin ardından ejderhaların ölmesi gerektiğini haykıran on kişi daha ortaya çıktı. Ejderhalar gerçekten de birer birer öldüler.

Ölen ilk ejderha Shrykos oldu. Oduncu Hobb diye bilinen bir adam ejderhanın boynuna atladı. Baltasıyla ejderhanın kafasına darbeler indirirken Shrykos kıvranıp kükredi ve adamı üstünden atmaya çalıştı. Bacaklarını ejderhanın boynuna dolayan Hobb, baltasıyla yedi kere ejderhaya vurdu ve her vurduğu darbede Yedi'nin isimlerini haykırdı. Yedinci darbeyi vurup Yabancı'nın adını söylediğinde ejderha öldü. Balta ejderhanın pulunu ve kemiklerini yarıp beynini parçalamıştı.

Morghul'un ise Yanan Şövalye tarafından katledildiği söylenir. Ağır zırhının içindeki vahşi iri adam, elinde mızrakla birlikte ejderha alevinin üstüne ilerlemişti. Ejderha alevi adamın zırhındaki çeliği eritip etini yakarken bile adam mızrağını ejderhanın gözüne defalarca saplamıştı.

Anlatılana göre Prens Joffrey'nin ejderhası Tyraxes yuvasına geri çekilmiş ve bunu yaparken de peşinden gelen sözde ejderha katillerinin birçoğunu kızartmıştı. Bir süre sonra yuvasının girişi cesetlerden dolayı geçilemez olmuştu. Ancak bu insan yapımı mağaraların iki tane girişi olduğunun unutulmaması gerekir. Bir tanesi kumlara bakan ön giriş diğeri ise tepenin yamacına bakan arka giriş. İsyancılar da ellerinde baltaları, kılıçları ve mızraklarıyla birlikte arka girişi kullanarak mağaraya girdiler. Dumanların arasında haykırarak ilerlediler. Tyraxes arkasını döndüğünde zinciri birbirine karıştı ve ejderhanın hareketini kısıtlayacak bir biçimde üstüne dolandı. Ejderha öldükten sonra yarım düzine adam (ve kadın) ölümcül vuruşu kendisinin yaptığını iddia etti.

Çukurda yaşayan bu ejderhalardan sonuncusu o kadar kolay ölmedi. Efsaneye göre Kraliçe Helaena öldükten sonra Dreamfyre zincirlerinden ikisini kırmıştı. Ayaktakımı ejderhanın üstüne gelirken duvardaki

destekleri kopararak bağlı olduğu diğer zincirlerden de kurtuldu. Daha sonra da dişleriyle ve pençeleriyle insanlara saldırdı. Bir yandan ateş üflerken insanları parçalara ayırdı. Etrafına daha fazla kalabalık toplanınca havalandı. Ejderha Çukuru'nun içinde daire çizdi ve aşağıdaki insanlara karşı saldırıya geçti. Hiç şüphe yok ki Tyraxes, Shrykos ve Morghul onlarca insan öldürmüştü fakat Dreamfyre tek başına üçünün toplamından daha fazla insan öldürdü.

Yüzlerce insan dehşet içinde ejderhanın alevlerinden kaçtı... Ancak sarhoş, deli ya da Savaşçı'nın cesaretini almış yüzlercesi daha aralarına katılıp saldırıya geçti. Ejderha, kubbenin en yukarısındayken bile okçuların ve arbaletçilerin ulaşabileceği bir mesafedeydi. Dreamfyre nereye dönerse dönsün üzerine ok ve arbalet oku yağdırıldı. Bazı oklar o kadar yakın mesafede olmasından dolayı ejderhanın pullarını bile deldi. Ne zaman bir yere konsa insanlar bir araya toplanıp Dreamfyre'a saldırdı ve ejderhayı tekrar havalanmaya mecbur bıraktı. Ejderha bronz kapılara doğru iki kere uçtu fakat kapıyı kapalı ve sürgülü olarak buldu.

Çukurdan kaçamayan ejderha tekrar aşağı indi ve insanlara vahşi bir şekilde saldırdı. Çukurun kumları kararmış cesetlerle doluncaya kadar saldırdı. Hava dumanla birlikte ağırlaşmıştı ve havayı yanan insanların etlerinin kokusu kaplamıştı. Ancak bunlara rağmen oklar ve mızraklar yağmaya devam etti. Ejderhanın sonunu gözlerinden birine saplanan arbalet oku getirdi. Yarı kör olmuş ve aldığı daha küçük yaralar sebebiyle öfkelenen Dreamfyre kanatlarını açtı ve gökyüzüne süzülmek için son bir teşebbüste bulunarak havalandı. Çukurun kubbesi ejderha alevi yüzünden zaten zayıflamıştı. Ejderha süratle çarpınca böyle kuvvetli bir darbe karşısında kubbe çatladı. Birkaç saniye sonra da kubbenin yarısı yıkıldı. Ejderha ve ejderha katilleri binlerce ton taşın ve molozun altında ezilerek öldüler.

Böylece Ejderha Çukuru Saldırısı başarıyla sonuçlanmış oldu. Bedeli çok ağır olsa da Targaryen ejderhalarının dördü öldürülmüştü. Ancak yine de kraliçenin ejderhası serbestti ve hayattaydı. Bu kıyımın ardından hayatta kalan insanlar duman tüten yıkıntıların arasında ortaya çıktıkları sırada Syrax geldi ve saldırıya geçti.

Şehrin karşısında ejderhanın kükremesiyle birlikte binlerce feryat ve çığlık duyuldu. Rhaenys Tepesi'nin üstündeki Ejderha Çukuru ateşten oluşmuş sarı bir taç takmıştı. Alevler o kadar parlaktı ki sanki güneş doğuyordu. Olan biteni izlerken kraliçe bile titredi ve gözyaşları yanaklarında parladı. Kraliçenin eşlikçilerinden birçoğu alevlerin yakında bütün şehri saracağından korkup kaçtı. Hatta Aegon Yüksek Tepesi'nde bulunan Kızıl Kale'yi bile sarabilirdi. Diğerleri ise kalenin septine gidip kurtuluş için dua ettiler. Rhaenyra ise hayatta kalan son oğlu Genç Aegon'a kollarını doladı onu sıkıca bağrına bastı. Syrax'in devrildiği o dehşet ana kadar kollarını oğlundan hiç ayırmadı.

Zincirleri ve sürücüsü olmayan Syrax bu kargaşadan kolayca kaçabilirdi. Bütün gökyüzü onundu. Kızıl Kale'ye geri dönebilir, şehri terk edebilir ya da Ejderha Kayası'na gidebilirdi. Onu Rhaenys Tepesi'ne çeken kargaşanın sesi ve her yeri kaplayan ateş miydi? Ölen ejderhaların kükremesi ve haykırışları veya yanık et kokusu muydu? Syrax'in neden ayaktakımının üstüne çullanıp onlara dişleriyle ve pençeleriyle saldırdığını bilmediğimiz gibi bu sorunun da cevabını bilmiyoruz. Ejderha havadan hepsine ateş yağdırabilirdi. Havadayken ona zarar veremezlerdi fakat onun yerine insanların üstüne saldırdı ve onları parçalara ayırıp yedi. Sahip olduğumuz bilgiler bu olayın nedeninden ziyade o gece ne olduğu yönündedir.

Kraliçenin ejderhasının ölümün hakkında birbiriyle çelişen birçok hikâye anlatıldı. Bazıları Oduncu Hobb'un ejderhayı öldürdüğünü söylediler ama bu muhakkak ki yalandı. Bir insan aynı gecede iki ejderhayı aynı yöntemle öldürebilir miydi? Bazıları takma adı "kana susamış dev" olan bir mızrakçının Ejderha Çukuru'nun kırık kubbesinden Syrax'in üstüne atladığını anlattılar. Diğerleri ise Sör Warrick Wheaton adında bir şövalyenin ejderhanın kanadını Valyria çeliğinden yapılma kılıcıyla kestiğini söylediler. Daha sonraları ise Bean adında bir arbaletçi gittiği her handa ve tavernada ejderhayı övünerek kendisinin öldürdüğünü iddia etti. Bir gün kraliçenin destekçilerinden biri adamın hikâyesinden sıkılıp dilini kesinceye kadar Bean bu hikâyeyi anlattı. İşin aslı şu ki o gece Syrax'in ölmesi dışında gerçeği kimse öğrenemedi.

Ejderhasının ve oğlunun kaybı Rhaenyra Targaryen'i solgun bırakmış ve tesellisi olmayan bir duruma sokmuştu. Akıl danıştığı insanlar konuşurken kraliçe odasına çekildi. Herkesin hemfikir olduğu üzere Kral'ın Şehri

kaybedilmişti; Şehri terk etmek zorundaydılar. Çamur Kapısı düşmanlarının elindeydi ve nehirdeki tüm gemiler yanmış ve batmıştı. Bu yüzden kraliçe ve küçük bir gruptan oluşan eşlikçileri Ejderha Kapısı'ndan sessizce ayrıldılar. Amaçları Duskendale kıyısından ilerlemekti. Rhaenyra yanında Manderly kardeşler, hayatta kalan dört Kraliçe Muhafızı, Sör Balon Byrch, yirmi altın pelerinli, dört kraliçe nedimesi ve hayatta kalan son oğlu Genç Aegon ile birlikte şehri terk etti.

BÖLÜM 11

Tüm bunlar olurken Tumbleton'da da çok büyük olaylar yaşanıyordu. Bu yüzden şimdi bakışımızı oradaki olaylara çevirmemiz gerekir. Kral'ın Şehri'ndeki kargaşanın haberi Prens Daeron'un ordusuna ulaştığında birçok genç lord bir an önce Kral'ın Şehri'ne ilerlemek istedi. Böyle düşünenler arasında ordunun rütbelileri Sör Jon Roxton, Sör Roger Corne ve Lord Unwin Peake de vardı. Sör Hobert Hightower, fikrini temkinli davranmaları yönünde belirtti. İki Hain ise istekleri yerine getirilmedikçe saldırıya geçmeyeceklerini bildirdiler. Beyaz Ulf bütün gelirleri, toprakları ve kalesiyle birlikte Yüksek Bahçe'yi istiyordu. Hugh Hammer'ın ise kral olmaktan daha düşük bir beklentisi yoktu.

Aemond Targaryen'in Harrenhal'da öldüğünün haberi geldikten sonra bu anlaşmazlıklar daha da kızıştı. Kral'ın Şehri düştüğünden beri Kral Aegon II'den hiçbir haber alınamamıştı. Bazıları Rhaenyra'nın gizlice kralı öldürmüş olmasından korkuyordu. Akraba katili olarak suçlanmamak için de kralın cesedini sakladığını düşünüyorlardı. Kralın kardeşi Aemond'ın da ölümüyle birlikte yeşiller kendilerini lidersiz ve kralsız bir halde buldular. Taht sırasında artık Prens Daeron bulunuyordu. Lord Peake oğlanın bir an önce Ejderha Kayası lordu olarak ilan edilmesi gerektiğini düşündü. Kral Aegon II'nin öldüğünü düşünen diğer insanlar ise tacı Daeron'un takmasını istediler.

İki Hain de bir krala ihtiyaç duyulduğunu düşünüyordu. Ancak istedikleri kral Daeron Targaryen değildi. "*Bize güçlü bir adam liderlik edebilir. Yeniyetme bir oğlan değil.*" dedi Hugh Hammer. "*Taht benim olmalı.*" Cesur Jon Roxton adama hangi hakka dayanarak kendini kral ilan ettiğini sordu. "*Fatih Aegon ile aynı hakkı dayanarak. Ejderha hakkı.*" diye yanıt verdi Lord Hammer. Gerçekten de Vhagar'ın ölümüyle birlikte Westeros'un en büyük ve en yaşlı ejderhası artık Vermithor'du. Bir zamanlar Yaşlı Kral'ın ejderhası olan Vermithor'un yeni sürücüsü piç doğumlu Sert Hugh'du. Vermithor, Prens Daeron'un dişi ejderhası Tessarion'dan üç kat daha büyüktü. İki ejderhaya da bakan herkes Vermithor'un çok daha dehşetli bir ejderha olduğunu anlayabilirdi.

Hammer'ın hırsı alt tabaka doğumlu birine göre çok uygunsuz olsa da adamın Targaryen kanı taşıdığı inkâr edilemezdi. Ayrıca gücünü savaşta kanıtlamıştı ve kendisini destekleyen takipçilerine karşı cömert davranıyordu. Bu şekilde ganimetler vermek cesetlerin sinekleri çekmesi gibi bazı insanları da kendi liderlerine yaklaştırırdı. Hiç şüphe yok ki en kötü insanlar bu tarz insanlardan oluşuyordu: paralı askerler, haydut şövalyeler, ailesi olmayan doğuştan savaşmayı seven ve sırf kendisi için yağmalama yapıp bu uğurda yaşayan ayaktakımı gibi.

Eski Şehir ve Yüksek Bahçe'nin lordları Hain'in bu kibirli tavırlarından ve isteklerinden rahatsızlık duydular ancak hiçbiri Prens Daeron Targaryen kadar sinirlenmedi. Adamın niyetini öğrenen prens o kadar öfkelenmişti ki Sert Hugh'un suratına dolu bir şarap kadehi fırlattı. Lord Beyaz bu hareket karşısında sadece omuz silkti. Lord Hammer ise, "*Yetişkinler konuşurken çocuklar terbiyeli davranmayı öğrenmeli. Görünüşe göre baban seni yeterince dövmemiş. Dikkatli davran yoksa babanın eksiğini kapatırım.*" dedi. Ardından İki Hain oradan ayrılıp Hammer'ın taç giyme töreni için birlikte plan yapmaya başladılar. Ertesi gün Sert Hugh'un demirden yapılma siyah bir taç taktığı görüldü. Bu durum Prens Daeron ve onun meşru şövalyeleriyle lordlarının öfkelenmesine neden oldu.

Bu şövalyelerden Sör Roger Corne, tacı Hammer'ın kafasından almaya çalışacak kadar cesur davranabildi. "*Taç takıyor olman kral olduğun anlamına gelmez.*" dedi. "*Taç yerine kafana at nalı takmalısın demirci.*" Şövalyenin bu yaptığı aptalca bir hareketti ve Lord Hugh'un hiç hoşuna gitmemişti. Verdiği emir üzerine adamları Sör Roger'ı yere yatırdılar. Demircinin piçi Hammer, şövalyenin kafasına üç tane at nalı çaktı. Şövalyenin arkadaşları olaya müdahale etmeye çalıştıkları zaman kılıçlar ve hançerler çekildi. Olay yatıştığında bir düzine yaralı vardı ve üç kişi de ölmüştü.

Prens Daeron ve sadık lordları için bu kadarı artık fazlaydı. Bu olayın ardından Lord Unwin Peake ve biraz isteksiz de olsa Hobert Hightower, on bir lordu ve bir grup şövalyeyi Tumbleton'da bulunan bir hanın mahzeninde gizlice konsey kurmak için çağırdı. Konseyde, ejderha sürücülerinin bu davranışlarını nasıl dizginleyebileceklerini tartıştılar. Zamanının çoğunu sarhoş geçiren ve kılıçta pek yeteneği olmayan Beyaz'dan kurtulmanın çok zor olmayacağı konusunda hemfikirdiler. Ancak Hammer daha büyük bir tehlike teşkil ediyordu. Son zamanlarda

adamın çevresinde onun davasını destekleyen yaltakçıları, kamp takipçileri ve paralı askerler bulunuyordu. Beyaz'ı öldürüp Hammer'ı sağ bırakmak pek işlerine gelmezdi. Lord Peake önce Sert Hugh'un ölmesi gerektiğini belirtti. Toplanan lordlar Kanlı Diken isimli hanın altında uzunca ve gürültülü bir şekilde bu işin en iyi nasıl çözülebileceğini tartıştılar.

"*Herkes öldürebilir.*" dedi Sör Hobert Hightower. "*Peki, ejderhalar ne olacak?*" Sör Tyler Norcross, Kral'ın Şehri'ne büyük bir kargaşa hâkim olduğu için Demir Taht'ı geri alabilmek için Tessarion'un tek başına yeterli olacağını söyledi. Lord Peake ise Vermithor ve Gümüş Kanat ile zaferin kesin olacağını belirtti. Marq Ambrose şehri tekrar alıp zaferi kesinleştirdikten sonra Beyaz ve Hammer'ı öldürmelerini önerdi. Ancak Richard Rodden böyle bir davranışın onursuzca olacağını söyledi. "*Bu adamların bizle savaşmasını istedikten sonra onları öldüremeyiz.*" Cesur Jon Roxton anlaşmazlığı çözmeye çalıştı "*O zaman piçleri şimdi öldürelim.*" dedi. "*Daha sonra da aramızdaki en cesur adamlar ejderhalara binip savaşa onlarla gitsin.*" Mahzende bulunan hiç kimse Roxton'un kendisinden bahsettiği konusunda şüphe duymadı.

Prens Daeron konseyde bulunmamasına rağmen Dikenler onun rızası olmadan harekete geçmek istemiyordu. (Konseyde bulunan on üç lord Dikenler olarak isimlendirilmişti.) Cider Hall lordu Owen Fossoway'den karanlıktan istifade ederek Prens Daeron'un yanına gitmesi ve prensi uyandırıp mahzene getirmesi istendi. Böylece konseydeki komplocu lordlar yaptıkları planlar hakkında prensi bilgilendirebilirlerdi. Lord Unwin Peake, Sert Hugh Hammer ve Beyaz Ulf'un infazına dair belgeyi prense sunduğunda bir zamanlar uysallığıyla tanınan prens hiç tereddüt etmedi ve son derece istekli bir biçimde mührünü bastı.

İnsanlar planlar yapıp entrikalar çevirebilir ve komplolar kurabilirlerdi. Ancak bunların gerçekleşmesi için tanrılara dua da etmeliydiler. Çünkü insanlar tarafından yapılan hiçbir plan tanrıların isteği dışında gerçekleşememiştir. İki gün sonra, yani Dikenler'in saldırıyı gerçekleştirmeyi planladıkları gece, Tumbleton çığlıklar ve haykırışlar içinde uyandı. Kasabanın duvarları dışında bulunan kamplar yanıyordu. Dizi dizi zırhlı şövalye kuzeyden ve batıdan akın akın gelip önceki kıyımın öcünü alıyordu. Havadan ok yağarken tepelerine kızgın ve dehşetli bir ejderha indi.

Böylece İkinci Tumbleton Savaşı başlamış oldu.

Gelen ejderha Seasmoke'du. Sırtında ise bütün piçlerin dönek olmadığını kanıtlamak isteyen Addam Velaryon vardı. İki Hain'in yaptıkları ihanet Addam'ın da lekelenmesine neden olmuştu. Ve şimdi Tumbleton'u onlardan geri almaktan daha güzel bir şey olabilir miydi? Şarkıcılar, Addam Velaryon'un Kral'ın Şehri'nden kaçtıktan sonra Tanrı Gözü'ne gittiğini söylediler. Anlatılana göre kutsal Yüz Adaları'na giden adam burada Yeşil Adamlar'la görüşüp onlara akıl danışmıştı. Ancak biz kesin emin olduğumuz bilgilerle yetinmeliyiz. Sör Addam, daha uzaklara uçup kraliçeye sadık lordların kalelerine gitmiş ve orduyu tekrar bir araya getirmeye çalışmıştı.

Üç Dişli Mızrak civarındaki topraklarda hali hazırda birçok savaş ve çatışma yaşanmıştı. Savaşa dahil olmamış çok az sayıda köy ve kale bulunuyordu fakat Sör Addam Velaryon kararlı, amansız ve ağzı iyi laf yapan bir delikanlıydı. Ayrıca nehir lordları Tumbleton'un başına gelen felaketten de haberdarlardı. Bu yüzden Sör Addam, Tumbleton'a saldırmaya hazır olduğunda arkasında onu destekleyenlerin sayısı dört bindi.

Tumbleton'ın dışında kamp kuran büyük ordu, düşmanından sayıca daha kalabalıktı fakat çok uzun zaman tek bir mekânda kalmışlardı. Ordunun disiplini azalmış ve kampta hastalıklar yayılmaya başlamıştı. Lord Ormund Hightower'ın ölümü orduyu lidersiz bırakmıştı ve onun yerine komutaya geçmek isteyen lordlar birbiriyle anlaşmazlık içindeydiler. Aralarında yaşanan rekabete ve çatışmaya kendilerini o kadar kaptırmışlardı ki gerçek düşmanlarını unutmuşlardı. Sör Addam'ın gerçekleştirdiği bu gece saldırısı hepsini hazırlıksız yakalamıştı. Prens Daeron'un ordusu daha savaşın içinde olduklarını bile anlamadan düşman aralarına girmişti. Onlar sendeleye sendeleye çadırdan çıkıp atlarına binmeye çalışırken ve zırhlarını giyip kılıç kemerlerini takmaya çalışırken Sör Addam'ın adamları düşmanlarını öldürmeye başladılar.

En büyük yıkımı oluşturan ise ejderhaydı. Seasmoke düşmanın üstüne defalarca çullanıp ateş yağdırdı. Çok geçmeden yüz kadar çadır alev aldı. Sör Hobert Hightower, Lord Unwin Peake ve Prens Daeron'un görkemli büyük çadırları bile yandı. Tumbleton kasabası da alevlere teslim oldu. İlk

savaşta yanmayan evler, dükkânlar ve septler de ejderha alevi tarafından yutuldu.

Saldırı başladığında Daeron Targaryen çadırında uyuyordu. Beyaz Ulf ise kasabanın içindeydi. Kendi kullanımı için aldığı bir han olan Bawdy Badger'da sızıp kalmıştı. Sert Hugh Hammer da kasabadaydı. İlk savaşında ölen bir şövalyenin duluyla birlikte yataktaydı. Üç ejderha da kamp bölgesinin ötesinde kasaba duvarlarının dışındaydı.

Beyaz Ulf'u sızıp kaldığı yerde uyandırmaya yeltenseler de kimse uyandırmayı başaramadı. Masanın altına yuvarlanan adam bütün savaş boyunca horladı. Sert Hugh Hammer ise daha çabuk toparlandı. Yarı çıplak adam avluya giden yolun basamaklarını aceleyle indi. Çekicini, zırhını ve atını getirmelerini istedi. Böylece atla birlikte Vermithor'un yanına gidebilirdi. Seasmoke ahırları ateşe verirken Hammer'ın adamları verilen emirleri aceleyle yerine getiriyorlardı. Ancak o sırada Cesur Jon Roxton da avludaydı.

Sert Hugh'u gördükten sonra eline geçen şansı değerlendirmek istedi ve "*Lord Hammer, başınız sağ olsun.*" dedi. Adama doğru dönen Hammer öfkeli bir şekilde bakarak "*Ne sebepten?*" diye sordu. "*Savaşta hayatınızı kaybettiniz.*" diye yanıt verdi Cesur Jon. Sonra kılıcı Yetim Bırakan'ı çekti ve Hammer'ın karnına sapladı. Kılıcıyla adamı kasığından boğazına kadar yardı.

Hammer'ın öldüğünü gören bir düzine destekçisi hemen yanına toplandı. On adama karşı tek olunca Valyria çeliğinden yapılma Yetim Bırakan bile bir işe yaramazdı. Cesur Jon Roxton ölmeden önce üç adamı öldürmeyi başarabildi. Hugh Hammer'ın bağırsaklarının Jon'un kayıp düşmesine ve ölmesine neden olduğu söylenir. Ancak belki de bu detay gerçek olmak için fazla ironikti.

Prens Daeron Targaryen'in ölümü için ise birbiriyle çelişen üç hikâye anlatılır. Bunlardan en bilineni prensin çadırından yanan kıyafetleriyle birlikte sendeleyerek dışarı çıktığı ve burada Kara Trombo diye bilinen Myr'lı bir paralı asker tarafından suratı çivili sopayla ezilerek öldürüldüğüdür. Hikâyenin bu versiyonu Kara Trombo tarafından uzak diyarlarda anlatılır. İkinci versiyonu ise ilkiyle az çok benzerlik taşımaktadır. Ancak prens bu hikâyede çivili sopayla değil kılıçla

öldürülmüştür. Öldüren kişi de Kara Trombo değil muhtemelen kimi öldürdüğünün farkına bile varmayan sıradan bir askerdir. Üçüncü hikâyede yiğit delikanlı Cesur Daeron çadırından çıkmayı başaramamış ve yanan çadırın üstüne devrilmesi sonucu hayatını kaybetmişti.

Havada bulunan Addam Velaryon aşağıda yaşanan hengâmeye dönen savaşı görebiliyordu. Düşmanının tarafında bulunan üç ejderha sürücüsünden ikisi ölmüştü fakat Addam'ın bundan haberdar olmasının bir yolu yoktu. Hiç kuşkusuz diğer üç ejderhayı da görebiliyordu. Bağlı olmayan ejderhalar kasaba duvarlarının dışında bulunuyorlardı. Serbestçe uçmaları ve avlanmaları için bağlanmamışlardı. Vermithor ve Gümüş Kanat genellikle Tumbleton'un güney tarafındaki arazilerde birbirine dolanmış bir şekilde duruyorlardı. Tessarion ise prensin çadırından yüz metre bile uzakta olmayan kamp bölgesinde uyuyor ve orada besleniyordu.

Ejderhalar kan ve ateşten oluşmuş yaratıklardı. Çevrelerindeki savaşı duyan üç ejderha da hemen uyandı. Anlatılana göre Gümüş Kanat'a arbalet oku atılmıştı ve Vermithor'u yarı uykulu bir şekilde henüz yerdeyken alt etmeyi uman kırk kadar şövalye baltalarla, kılıçlarla ve mızraklarla ejderhanın çevresine kapanmıştı. Ancak bu aptallıklarını hayatlarıyla ödediler. Başka bir yerde ise Tessarion haykırıp alev atarak gökyüzüne havalandı. Addam Velaryon ejderhayı karşılamak için Seasmoke'u ona doğru çevirdi.

Ejderhaların pullarının büyük bir kısmı (tamamı değil) ateş geçirmezdir. Bu pullar, altında bulunan zedelenebilir eti ve kasları korurlar. Ejderha yaşlandıkça pulları daha da sertleşir, kalınlaşır ve daha fazla koruma sağlar. Ayrıca yaşlandıkça ateşleri de daha sıcak ve şiddetli olur. (Yumurtadan yeni çıkan ejderhalar samanları tutuşturabilecek kadar ateş üfleyebilirler fakat Balerion ve Vhagar'ın alevleri çeliği ve taşı eritebilecek şiddetteydi.) Bu yüzden iki ejderha ölümüne bir mücadeleye tutuştuğu zaman sıklıkla alev yerine diğer silahları tercih ederler: Demir kadar kara, kılıç kadar uzun ve jilet kadar keskin pençeleriyle savaşırlar. Bir şövalyenin çelik zırhını bile ezebilecek kadar kuvvetli çenelerini kullanırlar. Yük arabalarını parçalara ayıracak, savaş atlarının omurgalarını kıracak ve insanları on beş metre havaya savuracak kadar kuvvetli kamçı gibi kuyruklarıyla mücadele ederler.

Tessarion ve Seasmoke arasındaki mücadele ise biraz farklıydı.

Tarih, Kral Aegon II ve kız kardeşi Rhaenyra arasındaki mücadeleyi Ejderhaların Dansı olarak isimlendirmişti fakat ejderhalar sadece Tumbleton'da tam anlamıyla dans ettiler. Tessarion ve Seasmoke genç ejderhalardı. Bu yüzden diğer kardeşlerinden daha çeviktiler. İki ejderha da defalarca birbirlerine hücum ettiler ancak her defasında biri son anda yana kaydı. Kartal gibi yükselip şahin gibi saldıran ejderhalar birbirinin etrafında döndüler, ısırmaya çalıştılar, kükreyip ateş attılar fakat birbirine kenetlenip saldıramadılar. Bir ara bulutların arasında kaybolan Mavi Kraliçe, kısa bir an sonra Seasmoke'un arkasında belirip saldırıya geçti ve kuyruğunu yakmak için alev attı. Seasmoke aynı anda hemen yana yatıp keskin bir dönüş yaptı. Bir anlığına düşmanın altında kalan ejderha birden kıvrıldı ve Tessarion'un arkasından dolaştı. Yüzlerce insan Tumbleton'un çatılarından onları izlerken iki ejderha daha da yükseğe uçtu. Daha sonra orada bulunan insanlardan biri Tessarion ve Seasmoke'un bu uçuşunun savaş yerine dans gibi göründüğünü söyledi. Belki de öyleydi.

Vermithor havaya süzülüp kükrediğinde ise dans sona erdi.

Neredeyse yüz yaşındaki ejderha, diğer iki genç ejderhanın toplamı kadar iriydi. Büyük bronz kanatlara sahip Vermithor öfkeyle uçmaya başladı. Bir düzine kadar yara alan ejderhanın yaralarından sıcakkan tütüyordu. Sürücüsüz ejderha dostuyla düşmanını ayıramıyordu. Bu yüzden öfkesini herkesten çıkardı. Sağa sola rastgele ateş üfledi ve ejderhaya mızrak atacak kadar cesur davranan insanların olduğu tarafa dönüp vahşice saldırdı. Vermithor kendisinden kaçmaya çalışan bir şövalyeyi atıyla dörtnala giderken bile yakaladı. Alçak bir tepenin üstünde oturan Piper ve Deddings lordları, Bronz Öfke (Vermithor) tarafından fark edildikten sonra yaverleri, hizmetçileri ve yeminli kılıçlarıyla birlikte yanarak öldüler.

O gün savaş alanında bulunan dört ejderhadan sadece Seasmoke'un sürücüsü vardı. Sör Addam Velaryon oraya İki Hain ile ejderhalarını öldürmek ve sadakatini kanıtlamak için gelmişti. O ejderhalardan biri de aşağıdaydı ve savaşta Addam'ın yanında yer alan destekçilerine saldırıyordu. Seasmoke'un kendinden büyük ejderhanın dengi olmadığını

iyi bilen Addam, yine de kendi adamlarını korumak zorunda olduğunu hissetmiş olmalıydı.

Bu seferki dans değil ölümüne bir mücadeleydi. Vermithor daha altı metre bile havalanamadan Seasmoke ejderhaya yukarıdan çarptı ve onu çamura yapıştırdı. İki ejderha çamurda yuvarlanıp feryatlar ederek birbirini parçalarken insanlar dehşet içinde kaçıştılar. Bazıları ise ejderhaların altında ezildi. Kuyrukları şaklayıp kanatları havayı dövdü ancak iki ejderha birbirine o kadar dolanmıştı ki ikisi de serbest kalamadı. Benjicot Blackwood mücadeleyi atının üstünde elli metre uzaktan izledi. Lord Blackwood yıllar sonra Vermithor'un cüssesinin ve ağırlığının Seasmoke'un onla mücadele edebilmesi için çok fazla olduğunu söyledi. Tam o sırada Tessarion havada belirip kavgaya katılmasaydı hiç şüphe yok ki Vermithor'un, gümüş rengindeki ejderhayı parçalara ayıracağını belirtti.

Bir ejderhanın kalbini kim bilebilir ki? Mavi Kraliçe'yi saldırıya geçiren sadece kana susamışlığı mıydı? Dişi ejderha, ejderhalardan birine yardım etmek için mi gelmişti? Öyleyse bile hangi ejderhaya yardım etmek istemişti? Bazıları ejderha ve ejderha sürücüsü arasındaki bağın ejderhanın kendi sahibinin sevgisini ve nefretini paylaşacak kadar derin olduğunu iddia eder. Peki, burada hangisi dost, hangisi düşmandı? Sürücüsü olmayan bir ejderha dostuyla düşmanını ayırt edebilir miydi?

Bu soruların cevaplarını hiçbir zaman öğrenemeyeceğiz. Tarihin bize anlattığı İkinci Tumbleton Savaşı'nda üç ejderhanın çamurun, kanın ve dumanın arasında kavga ettiğidir. Ölen ilk ejderha Seasmoke oldu. Dişlerini Seasmoke'un boynuna geçiren Vermithor, genç ejderhanın kafasını kopardı. Bronz rengindeki ejderha daha sonra çenesinde ganimetiyle birlikte havalanmaya çalıştı fakat parçalanmış kanatları ejderhanın ağırlığını kaldıramadı. Yere devrilen ejderha orada öldü. Mavi Kraliçe Tessarion, gün batımına kadar dayanabildi. Üç kere havalanmaya çalışan ejderha üçünde de başarısız oldu. Öğle vaktinden sonra ejderhanın acı çektiğini gören Lord Blackwood en iyi okçusunu çağırdı. Billy Burley olarak bilinen uzun yaycı ejderhadan yüz metre uzağa yerleşip (can çekişen ejderhanın alevlerinin ulaşamayacağı kadar mesafeye) yerde yatan çaresiz ejderhanın gözünü üç ok atarak vurdu.

Hava karardığında mücadele bitmişti. Nehir lordlarının kaybı yüzden azdı. Eski Şehir ve Menzil'den gelen ordu ise binden fazla adam kaybetmişti. Ancak nehir lordları kasabayı alamadığı için İkinci Tumbleton onlar için tam bir zafer sayılamazdı. Tumbleton'un duvarları hâlâ sağlamdı ve kralın adamları kasabaya çekilip kapıları kapatmışlardı. Kraliçenin kuvvetlerinin kasabaya girmesinin bir yolu yoktu çünkü kuşatma yapacak teçhizata sahip değillerdi ve Seasmoke ölmüştü.

Öyle bile olsa yine de düşmanlarından intikamlarını aldılar ve büyük bir kıyım yaptılar. Karışık ve düzensiz haldeki ordunun çadırlarını yaktılar, saman ve erzak taşıyan yük arabalarına el koydular, savaş atlarının dörtte üçünü ele geçirdiler, prenslerini katlettiler ve kralın tarafındaki iki ejderhanın da ölmesine sebep oldular.

Savaştan sonraki sabah Tumbleton'un duvarlarından dışarıya bakan insanlar düşmanlarının gitmiş olduğunu gördüler. Kasabanın dört bir yanına ise cesetler saçılmıştı. Onların arasında ölen üç ejderhanın cesedi de bulunuyordu. Hayatta kalan tek ejderha bir zamanlar İyi Kraliçe Alysanne'in sürdüğü Gümüş Kanat'tı. Savaş başladığında ejderha havalanmış ve aşağıdaki ateşlerden yükselen sıcak esintinin üstünde savaş alanında daireler çizerek uçmuştu. Gümüş Kanat karanlık çöktükten sonra ölen ejderhaların yanına indi. Şarkıcılar daha sonra Gümüş Kanat'ın burnuyla Vermithor'un kanadını üç kez kaldırıp sanki onu tekrar uçurmak istermiş gibi çabaladığını anlattılar ama bu muhtemelen bir masaldı. Ejderha, güneş doğduktan sonra arazide kayıtsızca uçmuş ve atların, insanların, öküzlerin yanmış kalıntılarını yemişti.

Dikenler'i oluşturan on üç kişiden sekizi ölmüştü. Ölenler arasında Lord Owen Fossoway, Marq Ambrose ve Cesur Jon Roxton vardı. Richard Rodden'ın da boynuna ok saplanmıştı ve ertesi gün o da öldü. Sör Hobert Higtower ve Lord Unwin Peake ile birlikte iki kişi daha hayatta kalmıştı. Sert Hugh Hammer ve onun kral olma hayalleri adamın ölümüyle son bulsa da diğer Hain hâlâ hayattaydı. Beyaz Ulf sızıp kaldığı yerden kalktıktan sonra son ejderha sürücüsü ve son ejderhanın sahibi olarak sadece kendisinin kaldığını gördü.

Beyaz Ulf'un Lord Peake'e "*Hammer ve sizin oğlan öldü.*" dediği söylenir. "*Elinizde bir ben kaldım.*" Lord Peake, adama niyetinin ne olduğunu

sorduğunda Beyaz Ulf'un cevabı "*İstediğiniz gibi ilerleyelim. Siz şehri alırsınız ben de lanet tahtı alırım. Nasıl olur?*" olmuştu.

Ertesi sabah Sör Hobert Hightower, Kral'ın Şehri'ne yapılacak saldırının detaylarını görüşmek için Beyaz Ulf'u ziyaret etti. Giderken de hediye olarak yanına iki fıçı şarap götürdü. Fıçılardan biri Dorne kırmızısı, diğeri ise Arbor altınıydı. Ayyaş Ulf sevmediği şarapları hiç ağzına sürmemesine rağmen adamın daha tatlı mahsullere düşkünlüğü biliniyordu. Sör Hobert hiç kuşkusuz kendi Dorne kırmızısını içerken Lord Ulf'un ise Arbor altınını kafasına dikmesini beklemişti. Ancak Hightower'ın bazı hareketleri Beyaz'ın kuşkulanmasına neden oldu. Yaverinin anlattığına göre Hightower terlemiş, kekelemiş ve fazla candan davranmıştı. Tedbirli davranan Ulf, Dorne kırmızısının kenara konulmasını emretti. Sör Hobert'ten Arbor altınını kendisiyle paylaşmasını istedi.

Tarih, Sör Hobert Hightower'ın iyi yönlerinden çok az bahseder. Ancak ölüm şeklini kimsenin sorgulamaya hakkı yoktur. Dikenler'e ihanet etmektense yaverine kadehi doldurmasını söyleyip şarabı içti ve biraz daha doldurmasını istedi. Hightower'ın şarabı içtiğini gördükten sonra adının hakkını veren Ayyaş Ulf esnemeye başlamadan önce üç kadeh şarap içti. Şaraptaki zehir, yavaş yayılan bir zehirdi. Lord Ulf bir daha uyanamayacağı uykusuna yattıktan sonra Sör Hobert yalpaladı ve kusmaya çalıştı. Ancak artık çok geçti. Adamın kalbi bir saat içinde durdu.

Lord Unwin Peake daha sonra Gümüş Kanat'ı sürecek soylu bir şövalyeye bin altın vereceğini duyurdu. Üç adam şansını denemek istedi. İlkinin kolu koptu ikincisi ise yanarak öldü. Bunun üzerine üçüncü adam tekrar düşünmek zorunda kaldı. Prens Daeron ve Lord Ormund Hightower'ın Eski Şehir'den yola çıkardığı büyük ordu artık parçalara ayrılmıştı. Tumbleton'da onlarca kişi taşıyabilecekleri kadar mal alıp kaçmışlardı. Yenilgiyi kabul eden Lord Unwin, lordları ve rütbeli subayları çağırıp geri çekileceklerini söyledi. Hull'lu Addam olarak doğan ve döneklikle suçlanan Addam Velaryon bedelini hayatıyla ödemiş bile olsa Kral'ın Şehri'ni kraliçenin düşmanlarından kurtarmayı başarmıştı.

BÖLÜM 12

Addam Velaryon'un yaptığı bu kahramanlıktan kraliçenin haberi olmadı. Rhaenyra, Kral'ın Şehri'nden kaçtıktan sonra birçok zorlukla mücadele etmek zorunda kalmıştı. Rosby'e gittiğinde kale kapılarının kapatılmış ve sürgülenmiş olduğunu gördü. Genç Lord Stokeworth'un kale kumandanı ise sadece bir geceye mahsus olmak üzere kalmalarına kalede kalmalarına izin verdi. Yaptıkları bu yolculuk boyunca altın pelerinlilerin yarısı yanlarından kaçtı ve bir gece kampları haydutlar tarafında saldırıya uğradı. Kraliçenin şövalyeleri haydutları püskürtmeyi başardılar fakat Sör Balon kendisine isabet eden bir ok sebebiyle öldü. Kraliçe Muhafızları'ndan genç Sör Lyonel Bentley ise kafasına, miğferinin kırılmasına neden olacak şiddette bir darbe aldı. Sör Bentley de ertesi gün yaşamını yitirdi. Kraliçe, Duskendale'a doğru ilerlemeye devam etti.

Darklyn Hanesi savaş boyunca Rhaenyra'nın en güçlü destekçileri arasında yer aldı ancak bu sadakatin bedelini çok ağır ödediler. Leydi Maradeth Darklyn sadece Sör Harrold Darke'ın ricası üzerine çok uzun süreli olmamak şartıyla kraliçenin orada kalmasına ikna oldu. (Darke'lar Darklyn'lerin uzaktan akrabasıydı ve Sör Harrold önceden merhum Sör Steffon'un yaverliğini yapmıştı.)

Kraliçe Rhaenyra'nın ne gemisi ne de altını vardı. Lord Corlys'i zindana attırdığında donanmasını da kaybetmişti. Kral'ın Şehri'nden hayatını zor kurtarıp dehşet içinde kaçan kraliçe, yanına yeteri kadar sikke alamamıştı. Çaresiz bir durumda olan ve korku içinde yaşayan kraliçe, her geçen gün daha da bitkin düşüyor ve saçları daha da ağarıyordu. Ne yemek yiyebiliyor ne uyuyabiliyordu. Hayatta kalan son oğlu Prens Aegon'u gece gündüz yanından ayırmıyordu. Oğlan kraliçenin yanında "solgun küçük bir gölge" gibi bekliyordu.

Kraliçe, Braavos ticaret gemisi Violande'de de yolculuk yapabilmek için tacını satmak zorunda kaldı. Sör Harrold Darke, Vadi'ye Leydi Arryn'in yanına gitmeleri yönünde ısrar etti. Sör Medrick Manderly ise kraliçeyi Beyaz Liman'a gelmesi için ikna etmeye çalıştı fakat kraliçe iki teklifi de

geri çevirdi. Ejderha Kayası'na dönme konusunda kararlıydı. Yanındaki destekçilerine orada ejderha yumurtası bulabileceğini söyledi. Kraliçe, yeni bir ejderhaya sahip olması gerektiğini düşünüyordu yoksa bütün bu mücadele kaybedilecekti.

Sert rüzgârlar Violande'yi sürükleyerek Driftmark'ın kıyılarına yaklaştırdı. Deniz Yılanı'nın savaş gemilerinin seslenme mesafesi kadar yakınından üç defa geçtiler. Rhaenyra o sırada kimseye gözükmemeye dikkat etti. Gemi nihayet Ejder Dağı'nın altındaki limana akşam vakti giriş yaptı. Kraliçe geldiklerini haber vermek için kuzgun yolladı. Grubundan geriye kalan son kişiler olan oğlu Aegon, leydileri ve üç Kral Muhafızı ile birlikte karaya çıkarken kendilerini bekleyen bir koruma ekibi gördü.

Kraliçe ve eşlikçileri kıyıya indiklerinde yağmur yağıyordu ve limandaki insanların sayısı çok azdı. Limanın sokaklarında bulunan genelevler bile karanlık ve terk edilmiş gibi gözüküyordu ancak kraliçe bunların hiçbirini dikkate almadı.

Bedeni ve ruhu yorulan, aldığı her ihanetle umudunu daha da yitiren Rhaenyra Targaryen'in tek isteği oğlunun ve kendisinin güvende olacağını düşündüğü kaleye bir an önce dönebilmekti. Ancak kraliçe burada kendisini bekleyen en son ve en ağır ihanetten haberdar değildi.

Kraliçeye, Sör Alfred Broome komutasındaki kırk kişilik koruma ekibi eşlik etti. Rhaenyra, Kral'ın Şehri'ne gittiğinde Sör Alfred Broome'u geride bırakmıştı. Yaşlı Kral'ın zamanında garnizona katılan Broome, Ejderha Kayası'ndaki en kıdemli şövalyelerdendi. Böylesine tecrübeli bir şövalye olduğu için Rhaenyra Demir Taht'ı almak için gittiğinde kendisinin kale kumandanı yapılmasını beklemişti. Ancak Sör Alfred'in suratsız ve soğuk yapısı adama sevgi ve güven duyulmasına engel oluyordu. Bu nedenle kraliçe onun yerine cana yakın bir şövalye olan Sör Robert Quince'i kale kumandanı yapmıştı.

Rhaenyra onu karşılamak için neden Sör Robert'in gelmediğini sordu. Sör Alfred, kraliçenin "şişman dostunu" kalede görebileceğini söyledi. Kraliçe kaleye gittiğinde Sör Robert'in sahiden de onu beklediğini gördü. Quince'in cesedi tanınmasını engelleyecek kadar yanmıştı. Gözcü kulelerinin siperlerine yanında Ejderha Kayası'nın kâhyası, askerleri ve

muhafız kumandanları ile birlikte asılmıştı. Sör Robert'in cesedi sadece aşırı şişman olmasından dolayı diğerlerinden ayırt edilebiliyordu.

Anlatılana göre kraliçe cesetleri karşısında gördüğünde yanaklarındaki kan çekilmişti. Neler olup bittiğini ilk anlayan genç Prens Aegon olmuştu. "*Anne, hemen kaç!*" diye bağırmıştı ancak artık çok geçti. Sör Alfred'in adamları bir anda kraliçenin adamlarına saldırdılar. Sör Harrold Darke daha kılıcını bile çekemeden kafası baltayla yarıldı. Sör Adrian Redfort ise sırtına mızrak batırılarak öldürüldü. Sadece Sör Loreth Lansdale kraliçeyi savunabilecek kadar hızlı davranabildi. Öldürülmeden önce iki adamı yanında götürmeyi başardı. Sör Adrian'ın ölümüyle başka Kraliçe Muhafızı kalmadı. Prens Aegon, Sör Harrold'ın kılıcını aldığında Sör Alfred oğlanın elindeki kılıcı kibirli bir şekilde devirdi.

Kraliçe, prens ve leydileri mızraklar eşliğinde kapılardan geçirilerek Ejderha Kayası'nın avlusuna götürüldüler. Burada karşılarında yaralı bir adam ve yaralı bir ejderha buldular.

Sunfyre'ın pulları hâlâ daha güneş ışığında parlıyordu. Ancak siyah Valyria taşlarından yapılma avluda yatan ejderhanın ağır bir biçimde yaralı olduğu açıkça görülebiliyordu. Westeros'un gördüğü en görkemli ejderha olan Sunfyre'ın, Meleys tarafından yırtılan kanadı garip bir açıyla duruyordu. Sırtındaki taze yaralardan ise dumanlar çıkıyor ve hareket ettikçe kanıyordu. Kraliçe ve eşlikçileri geldiklerinde ejderha yere kıvrılmış yatıyordu. Sunfyre uyanıp kafasını kaldırdığında boynunda, başka bir ejderha tarafından koparılan parçaların sebep olduğu büyük yaralar görülebiliyordu. Karnının bazı bölgelerinde pulların yerini yara kabukları almıştı. Ayrıca sağ gözünün olması gerektiği yerde siyah kanla kabuk bağlamış boş bir çukur vardı.

Hiç şüphesiz Rhaeyra tüm bunların nasıl meydana geldiğini sorgulamıştı.

Bu konu hakkında kraliçeden çok daha fazla bilgiye sahibiz. Kraliçenin ejderhaları Kral'ın Şehri'nde ortaya çıktığı zaman kralı ve çocuklarını şehirden gizlice kaçıran Tahtaayak Larys Strong'du. Görülme risklerinden dolayı şehir kapılarından geçmemişlerdi. Lord Larys onları Zalim Maegor tarafından yaptırılan ve sadece kendisinin bildiği gizli bir geçitten götürmüştü.

Yollarını ayırmaları gerektiğini söyleyen de Lord Larys'di. Böylece eğer aralarından birisi yakalansa bile diğerleri kaçabilirdi. İki yaşındaki Prens Maelor'u, Lord Hightower'a götürme görevi Sör Rickard Thorne'a verildi. Sevimli fakat biraz saf bir kız olan altı yaşındaki Prenses Jaehaera ise onu Fırtına Burnu'na sağ salim götüreceğine yemin eden Sör Willis Fell'e verildi. İki şövalye de diğerinin nereye gittiğini bilmiyordu. Bu durumda yakalanma ihtimallerine karşın ikisi de birbirine ihanet edemezdi.

Kralın nerede olduğunu ise sadece Lord Larys biliyordu. Kraliyet giysisi çıkarılıp yerine balıkçı elbisesi giydirilen Aegon, Ejderha Kayası'nda yaşayan ve akrabası olan piç bir şövalyenin himayesinde bir balıkçı kayığında saklanmıştı. Lord Larys'e göre kraliçe, kralın kaçtığını öğrendikten sonra onu bulması için peşinden adamlarını yollayacaktı. Ancak kayıklar dalgaların üstünde iz bırakmazdı. Aegon'un kız kardeşinin adasında ve kalesinin dibinde saklanıyor olması ise çok az kişinin aklına gelecek bir şeydi.

Sunfyre Ejderha Kayası'na gelmeseydi Aegon, yanıkları iyileşip ağrıları azalırken güvenli bir şekilde orada kalıp saklanabilirdi. Ejderhayı Ejder Dağı'na çeken şeyin ne olduğunu herkes gibi merak ediyoruz. Kanadı tam iyileşmeyen yaralı ejderha yumurtadan çıktığı dumanlı dağa içgüdüsel olarak mı geri dönmüştü? Ya da Kral Aegon'un orada olduğunu fırtınalı denizlerin karşısından ve fersahlarca uzaktan sezip sahibinin yanına mı gelmişti? Bazıları Aegon'un çaresiz durumunu Sunfyre'ın hissetmiş olabileceğini söyleyecek kadar ileri gittiler. Ancak bir ejderhanın kalbini kim anlayabilir?

Rook's Rest'in kül kaplı arazilerinde Lord Walys Mooton tarafından yapılan başarısız saldırının ardından Sunfyre yarım yıl kadar ortadan kaybolmuştu. (Crabb ve Brune lordlarının kalelerinde ejderhanın ormanlarda ve Crackclaw Point'in mağaralarında yaşadığına dair hikâyeler anlatıldı.) Yırtık kanadı uçmasına yetecek kadar iyileşmiş olsa da kanadın çarpık bir görüntüsü vardı ve sağlam değildi. Sunfyre artık uzun süreli uçamıyor ve havada fazla kalamıyordu. Sadece kısa mesafeleri uçabiliyordu. Ancak yine de bir şekilde Karasu Koyu'nu geçmeyi başarmıştı.

Nessaria gemisindeki denizcilerin gördüğü ve Gri Hayalet'e saldıran ejderha hiç süphesiz Sunfyre'dı. Sör Robert Quince ise Yamyam'ı suçlamıştı. Kekeme bir adam olan Tom Tangletongue ise anlattığından daha fazla şey duymuştu. Volantisliler'i biranın etkisiyle konuşturan adam, saldıran ejderhanın altın rengindeki pulları olduğunu öğrendi. Herkesin bildiği üzere Yamyam'ın kömür kadar kara pulları vardı. Böylece iki Tom (baba-oğul) ve "kuzenleri" (sadece Sör Marston onlarla aynı kanı taşıyordu. Tom Tanglebeard'ın kız kardeşiyle yatan ve onun bekâretini alan bir şövalyenin piçiydi.) Gri Hayalet'in katilini bulmak için küçük kayıklarıyla birlikte yelken açtılar.

Yanık kral ve yaralı ejderha yeni bir amaç uğruna birbirlerini bulmuşlardı. Aegon, her gün şafak vaktinde Ejder Dağı'nın doğu tarafındaki gizli bir mağaradan ejderhasıyla birlikte uçmayı göze aldı. Bu sırada İki Tom ve kuzenleri Marston Su, adanın diğer tarafına gidip kaleyi fethetmeleri için onlara yardım edecek birilerini aradılar. Kraliçe Rhaenyra'nın uzun süredir sahip olduğu Ejderha Kayası'nda bile kraliçenin davasını haklı ve haksız gören insanlar vardı. Bazıları ejderha tohumu araması yapılırken ölen ya da Geçit Savaşı'nda katledilen kardeşlerinin, çocuklarının ve babalarının yasını tutuyorlardı. Kimileri ise mevki atlamak ve yağma yapmanın peşindeydi. Diğerleri de erkek çocuğun her zaman kız çocuktan daha önce geldiğini düşünerek Aegon'u iddiasının daha sağlam olduğunu söylüyorlardı.

Kraliçe en iyi adamlarını Kral'ın Şehri'ne götürmüştü. Ada, Deniz Yılanı'nın gemileriyle korunurken ve yüksek Valyria taşlarından yapılma duvarlara sahipken Ejderha Kayası ele geçirilemez görünüyordu. Bu yüzden kraliçenin kaleyi savunmak için geride bıraktığı garnizon küçük bir birlikten oluşuyordu. Garnizonun çoğunu pek işe yaramayan yaşlılar, genç oğlanlar, sakatlar, yaralılar, sadakatinden şüphe duyulan adamlar ve korkaklar oluşturuyordu. Rhaenyra onların yetkisini yaşlı, şişman ama yetenekli bir şövalye olan Sör Robert Quince'e vermişti.

Quince kraliçenin en sadık destekçileri arasındaydı fakat onun altında görev yapan bazı adamların sadakati daha azdı. Kendilerine haksızlık yapılan veya yapıldığını düşünen adamlar kraliçeye kin ve kızgınlık besliyorlardı. Aralarında en öne çıkanı ise Sör Alfred Broome'du. Aegon II tahtı geri alırsa kendisine verilecek lordluk, toprak ve altın karşılığında

kraliçeye ihanet etmeye ne kadar hevesli olduğunu kanıtlamıştı. Broome, garnizonda çok uzun zamandır görev yaptığı için Ejderha Kayası'nın güçlü ve zayıf noktaları hakkında kralın adamlarına tavsiyelerde bulundu. Hangi muhafızlar rüşvet kabul eder veya taraf değiştirir, kimler öldürülmeli ya da zindanlara atılmalı bunların hepsini biliyordu.

Tüm bu şartlar altında Ejderha Kayası bir saatten daha az bir sürede düştü. Broome'un adamları hayalet saatinde arka kapıyı açarak Sör Marston Su'yun, Tom Tangletongue'nın ve diğer adamların kaleye kimseye görünmeden gizlice girmelerini sağladılar. Bir grup cephaneyi ele geçirirken diğerleri sadık muhafızları ve askerleri tutukladılar. Sör Marston, Üstat Hunnimore'u odasında yakaladı. Böylece yapılan saldırının haberini taşıyan hiçbir kuzgun havalanamadı. Sör Alfred adamlarıyla birlikte kale kumandanı Sör Robert Quince'in odasını bastı. Quince yataktan kalkmaya çalışırken Broome mızrağını adamın solgun karnına o kadar kuvvetli bir şekilde sapladı ki mızrağın ucu sırtından çıkıp duvarın altında bulunan kuştüyü yatağı ve altındaki hasır şilteyi bile deldi.

Yapılan plan sadece tek bir yönden ters gitti. Tom Tangletongue ve adamları Leydi Baela'yı tutuklamak için kapısını kırıp içeriye girdiklerinde kız pencereden kaçmayı başardı. Avluya varana kadar çatılardan ve duvarlardan ilerledi. Kralın adamları kaledeki ejderhaların bulunduğu ahıra muhafızlar göndererek orayı güvence altına almışlardı. Ancak Leydi Baela, Ejderha Kayası'nda büyümüştü. Bu yüzden diğerlerinin bilmediği bütün giriş ve çıkışları biliyordu. Adamlar kızı yakalamak için geldiklerinde Baela çoktan Ay Dansçısı'nın zincirlerini çözmüş ve ejderhanın sırtına eyer koyup bağlamıştı.

Kral Aegon II ejderhası Sunfyre ile birlikte Ejder Dağı'nın dumanlı zirvesinden iniş yaparken kendi adamlarının himayesinde ve kusursuz bir zafer sonucu kaleye sağ salim gelmeyi ummuştu. Çünkü kraliçenin adamları ya yakalanmış ya da tutuklanmıştı. Ancak kral havadayken karşısında Prens Daemon'ın Laena Velaryon'dan sahip olduğu ve babası kadar korkusuz olan kızını, yani Baela Targaryen'i buldu.

Ay Dansçısı genç bir ejderhaydı. Açık yeşil ejderhanın boynuzları, sorgucu ve kanat zarları inci rengindeydi. Büyük kanatlarının dışında savaş atından daha büyük değildi ve daha hafifti. Çok hızlı olmasına karşın

Sunfyre genç ejderhadan çok daha büyüktü fakat Sunfyre'ın kanadı hâlâ sakattı ve Gri Hayalet'ten aldığı taze yaralar vardı.

Şafaktan önceki karanlıkta karşılaşan ejderhalar etrafı ateşleriyle aydınlattılar. Ay Dansçısı, Sunfyre'ın çenesinden ve alevlerinden sıyrıldı. Onu yakalamaya çalışan pençelerden ok gibi fırlayarak kaçtı. Daha sonra çevresinden dolaşıp Sunfyre'ın üstüne çıktı ve pençeleriyle tırmaladı. Ejderhanın sırtında yeni yaralar oluşturan Ay Dansçısı, kendinden büyük ejderhanın yaralı kanadını da parçaladı. Aşağıdaki insanların anlattığına göre Sunfyre debelenip havada kalmak için mücadele vermişti. Bu sırada Ay Dansçısı dönüp ateş üfleyerek tekrar saldırdı. Sunfyre buna altın rengindeki ateşiyle karşılık verdi. Alevleri o kadar parlaktı ki aşağıdaki avluyu ikinci bir güneş gibi aydınlattı ve alevler Ay Dansçısı'nın üstünü kapladı. Hiç şüphesiz genç ejderha o an kör olmuştu. Ancak yine de uçmaya devam etti ve Sunfyre'a çarptı. Kanatlarıyla ve pençeleriyle saldırdı. İki ejderha da yere düşerken Ay Dansçısı, Sunfyre'ın boynunu defalarca ısırıp ağız dolusu et kopardı. Sunfyre ise pençelerini genç ejderhanın karnına geçirmişti. Ateş ve dumanla kaplanan aynı zamanda yaralı ve kör olan Ay Dansçısı, kendini kurtarmak için kanatlarını çaresizce çırptı. Ancak yaptığı tüm bu çabalar düşüşlerini daha da yavaşlattı.

Ejderhalar avluya çarptıklarında aşağıdaki insanlar kendilerine zarar gelmesin diye mücadele verdiler. Sunfyre ve Ay Dansçısı ise yerde savaşmaya devam ettiler. Yerdeyken Ay Dansçısı'nın hızı Sunfyre'ın cüssesine karşı pek işe yaramadı. Genç ejderha çok geçmeden öldü. Altın rengindeki ejderha kazandığı zaferden sonra haykırdı ve tekrar havalanmaya çalıştı fakat yaralarından sıcakkan akarken yere yığılıp kaldı.

Ejderhalar daha yere çarpmadan önce on iki metre havadayken Kral Aegon aşağıya atlamış ve iki bacağını birden kırmıştı. Yaralı ve yanmış bir halde olan Leydi Baela ise eyerinin zincirlerini çözecek ve ejderhası son nefesini verirken sürünerek yanına gidecek gücü kendinde bulmuştu. Alfred Broome kılıcını çekip kızı öldürmeye giderken Martson Su adamın elindeki kılıcı aldı. Daha sonra Tom Tangletongue, Leydi Baela'yı üstadın yanına götürdü.

Kral Aegon II işte bu şekilde Targaryen Hanesi'nin tarihi kalesini ele geçirmişti fakat bedeli çok ağır olmuştu. Sunfyre bir daha uçamayacaktı.

Düştüğü avluda kalan ejderha, Ay Dansçısı'nı yemişti sonra da garnizonun getirdiği kuzularla beslenmişti. Aegon II yaşamının geri kalanını büyük acılar çekerek geçirdi. Majesteleri bu sefer haşhaş sütü içmeyi kabul etmedi. "*Aynı yolda tekrar yürümeyeceğim.*" dedi.

Stone Drum'un salonunda kırık bacakları bağlanmış bir hâlde yatan krala, kısa bir süre sonra Kraliçe Rhaenyra'nın Duskendale'dan attığı ilk kuzgun geldi. Aegon, kız kardeşinin Violande ile birlikte geldiğini öğrendiğinde Sör Alfred'den kraliçenin eve dönüşü için "*uygun bir karşılama*" yapılmasını istedi.

Biz şu an tüm bu olanlardan haberdarız. Ancak kraliçe kıyıya çıkıp kardeşinin tuzağına düştüğünde bunların hiç birinden haberdar değildi.

Rhaenyra karşısında yaralı Altın Sunfyre'ı gördüğünde güldü. "*Bu kimin işi?*" diye sordu. "*Ona teşekkür etmeliyiz.*"

"*Sevgili kız kardeşim.*" Kral balkondan seslenmişti. Yürüyemeyen hatta ayağa bile kalkamayan Aegon oraya sandalyeyle taşınmıştı. Rook's Rest'te kırılan kalçası kralı eğri ve çarpık bırakmıştı. Bir zamanlar yakışıklı olan yüz hatları haşhaş sütünün etkisiyle şişmişti. Vücudunun yarısı ise yanıklarla kaplıydı. Ancak Rhaenyra yine de onu bir bakışta tanıdı. "*Sevgili kardeşim. Öldüğünü ummuştum.*" dedi.

"*Önce sen ölmelisin,*" diye cevap verdi Aegon. "*Benden daha büyüksün.*"

"*Bunu hatırlıyor olmana sevindim,*" dedi Rhaenyra. "*Anlaşılan artık senin tutsağınız fakat bizi uzun süre elinde tutacağını sanma. Sadık lordlarım beni bulacak.*"

Kralın adamları Rhaenyra'nın kollarından oğlunu alırken "*Yedi cehennemde ararlarsa belki bulurlar.*" diye cevap verdi Aegon. Bazıları kraliçeyi kolundan tutup götüren kişinin Sör Alfred Broome olduğunu söyler. Kimileri ise baba Tanglebeard ve oğlu Tangletongue'un götürdüğünü söyler. Kahramanlığı Kral Muhafızları'na alınarak ödüllendirilen ve beyazlar içinde bulunan Sör Marston Su da bu olaya tanıklık edenler arasındaydı.

Ancak Kral Aegon II, kız kardeşini ejderhasına verirken avluda bulunan hiçbir şövalye ve lord bu duruma itiraz etmedi. Anlatılana göre Broome öne çıkıp hançeriyle kraliçenin göğsünü yarana kadar Sunfyre önüne atılan

kadına tepki vermemişti. Kanın kokusu ise ejderhayı uyandırmıştı. Kraliçeyi kokladıktan sonra üstüne alev yağdıran ejderha, kaçmaya çalışan Sör Alfred'in pelerininin bile tutuşmasına neden olmuştu. Sunfyre'ın çenesi kraliçenin üstüne kapanıp kolunu omzundan koparmadan önce Rhaenyra Targaryen başını havaya kaldırdı ve çığlık atarak üvey kardeşine son bir lanet okudu.

Altın rengindeki ejderha kraliçeyi altı ısırıkta yedi. Sadece sol bacağındaki kemiği "Yabancı" için bıraktı. Kraliçenin oğlu tüm olan biteni kıpırdayamadan izledi. Diyar'ın Lokumu ve Yarım Yıllık Kraliçe Rhaenyra Targaryen, 130 yılının onuncu ay dönümünün yirmi ikinci gününde hayatını kaybetti. Öldüğünde otuz üç yaşındaydı.

Sör Alfred Broome, Prens Aegon'u da öldürmelerini söyledi fakat Kral Aegon buna izin vermedi. On yaşındaki oğlanın değerli bir tutsak olabileceğini söyledi. Kız kardeşi ölmesine rağmen destekçileri hâlâ duruyorlardı. Majesteleri, Demir Taht'a tekrar oturmadan önce onların üstesinden gelmeliydi. Bu yüzden Prens Aegon boynundan, ellerinden ve ayaklarından kelepçelenerek Ejderha Kayası'nın altındaki zindanlara atıldı. Merhum kraliçenin soylu nedimeleri fidye karşılığında verilmek üzere Deniz Ejderhası Kulesi'nin hücrelerine götürüldüler. "*Artık saklanmak yok,*" dedi Kral Aegon II. "*Diyarın dört bir yanına kuzgunlar gönderin ve işgalcinin öldüğünü söyleyin. Gerçek kralları, babasının tahtını geri almak için dönüyor.*" Ancak gerçek krallar bile bir şeyi söylemenin onu yapmaktan ziyade daha kolay olduğunu görebilir.

Kral, üvey kız kardeşinin ölümünden sonraki günlerde ejderhasının iyileşip tekrar uçacağına dair inancını korumaya çalıştı. Ejderha iyileşeceği yere durumu daha da kötüye gitti ve çok geçmeden yaraları kokmaya başladı. Çıkardığı duman bile iğrenç kokuyordu. Sonlara doğru ise artık bir şey yemiyordu. 130 AC'nin on ikinci ay dönümünün dokuzuncu gününde Kral Aegon'un muhteşem ejderhası Sunfyre, yıkıldığı avluda öldü. Majesteleri, ejderhası öldüğünde ağladı.

Acısı geçtikten sonra Kral Aegon II destekçilerini çağırdı ve Kral'ın Şehri'ne dönüp tahtı geri almak, aynı zamanda annesi Dul Kraliçe ile tekrar kavuşmak için planlar yapmaya başladı. Kraliçe Alicent rakibinden daha uzun süre hayatta kalabildiği için zafer onun olmuştu. "*Rhaenyra*

hiçbir zaman kraliçe olmadı." dedi kral. Bundan sonra bütün saray kayıtlarında ve kitaplarda üvey kız kardeşi için "prenses" unvanının kullanılması emretti. Kraliçe ibaresinin ise sadece annesi Alicent ve merhum karısı ve aynı zamanda kız kardeşi Helaena için "gerçek kraliçeler" olarak kullanılmasını istedi. Böylece bu karar uygulandı.

Ancak Aegon'un zaferinin buruk olduğu kadar kısa süreli de olduğu görüldü. Rhaenyra ölmüştü fakat davası da onunla birlikte yok olmamıştı. Kral, Kızıl Kale'ye dönerken bile yeni "siyah" ordular harekete geçmişlerdi. Aegon II tekrar Demir Taht'a oturdu fakat yaraları hiçbir zaman iyileşmedi. Kral, ne iyi vakit geçirebildi ne de huzur bulabildi. Tekrar kazandığı krallık sadece yarım yıl dayanabildi.

Aegon II'nin neden öldüğü ve Üçüncü'sünün nasıl tahta geçtiği ise başka bir hikâyenin konusu. Taht savaşı hâlâ devam ediyordu, fakat prensesin siyah, kraliçenin ise yeşil elbise giydikten sonra sarayda başlamış olan bu rekabet artık kanlı bir sonuca varmıştı ve bununla birlikte tarihimizin bu kısmı da sona ermiş oldu.

DİPNOTLAR

[1] 111AL yılında; Kralın, Kraliçe Alicent ile evliliğinin 5. yılı şerefine Kral Toprakları'da büyük bir turnuva düzenlendi. Açılış törenine, Kraliçe Yeşil kıyafetler içerisinde katılırken, Prenses Targaryen kırmızısı ve siyahını giymişti. Bu farklılık göze çarpmış ve daha sonra Kraliçe'nin veya Prenses'in adamlarını tanımlamak için "yeşiller" ve "siyahlar" tabiri kullanılmaya başlanmıştır. Turnuva büyük ölçüde Siyahlar'ın yararına geçmiş ve Prenses Rhaenyra'nın ona verdiği bir nişanı taşıyan Sör Christian Cole'un kraliçenin iki kuzenini ve küçük kardeşi Sör Gwayne Hightower'ı atsız bırakmasıyla sonuçlanmıştır.